

การประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1

ปริญญานิพนธ์

ของ

วสันต์ รังรองรัตน์

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

29 ส.ย. 2524

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กรกฎาคม 2523

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑
พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในเขตการศึกษา ๑

บทคัดย่อ
ของ
วสันต์ รั้งรองรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กรกฎาคม ๒๕๒๓

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย ในด้าน จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาและกิจกรรม การเรียนการสอน การประเมินผลการเรียน การบริหารและบริหารหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครูสอนวิชาภาษาไทยและนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 โดยแบ่งกลุ่มโรงเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ใช้โรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 23 โรงเรียน ครู 37 คน แบ่งเป็นครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา 18 คน ครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป 19 คน และแบ่งเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี 19 คน บั่ประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี 18 คน และกลุ่มที่เป็นนักเรียนมี 1,306 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรของครู ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .933 และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน 3 ฉบับ คือหลักภาษาไทย การใช้ภาษาไทย และวรรณคดีไทย ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .883 .900 และ .880 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ $t - test$ สำหรับการเปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรของครู และใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด

ผลการศึกษาพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมามีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในเชิงนิมิต (Positive) สูงกว่าครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทั้งครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี และกว่า 5 ปี ต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในเชิงนิมิต (Positive) เช่นเดียวกัน นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
 นักเรียนที่เรียนจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรต่ำอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05

AN EVALUATION OF THAI LANGUAGE ARTS CURRICULUM
OF MATTHAYOM SUKSA 1, B.E.2521,
IN EDUCATIONAL REGION 1

AN ABSTRACT
BY
WASAN RANCRONGRUT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University
July 1980

AN EVALUATION OF THAI LANGUAGE ARTS CURRICULUM
OF MATHAYOM SUKSA 1, B.E. 2521,
IN EDUCATIONAL REGION 1

The purpose of this study was to evaluate Thai Language Arts Curriculum in six main areas : curriculum objectives, curriculum contents and activities, instruction methodology, curriculum administration and services, and students' achievement.

The sample of this study included 37 teachers : 18 teachers with Higher Certificate in Education and equivalent, and 19 teachers with Bachelor degree and equivalent. Among these 19 teachers had 0 - 5 years of teaching experiences and 18 teachers had more than five years of teaching experiences. Also the study, there were 1,306 students of Mathayom Suksa 1 in 23 public schools of Educational Region 1. The schools were classified in accordance with their enrolments into three groups : big, medium, and small. The data were collected by the Teachers' Opinion Questionnaires on Curriculum Evaluation (reliability .933), and three papers of Thai Language Arts Achievement Test : Grammar, Usage and Literature (reliability .883 .900 and .880). The t - test was used to analyse data to compare the results for teachers' opinion on curriculum evaluation. The One - Way Classification was used to analyse the variables to test the differences among the students' achievements in those three school groups.

The results showed that teachers with Higher Certificate in Education and equivalent had more positive opinions on curriculum evaluation than those with Bachelor degree and equivalent at the .05 level of significant. Also, teachers with different experiences in teaching of 0 - 5 years and over had positive opinion on curriculum evaluation. Students learning in the big schools had higher achievements than those in the medium schools at the .01 level of significant ; and those in the medium schools had higher achievements than those in the small schools at the .05 level of significant. Students learning from teachers with high results in curriculum evaluation had higher achievements than those with having low results at the .05 level of significant.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

๑๖๓ ศ.พ.นค.ประธาน
ดร. ชวเลศ กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

การเขียนปริญญานิพนธ์นี้ได้รับการแนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากศาสตราจารย์
ดร.อารี สัตถ์หวี และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อังคณา สายยศ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย คิสรระ อาจารย์ ดร.สุนทร
โคตรบรรเทา และคณาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีกหลาย
ท่านที่กรุณาให้ออกความเห็นและแนะนำช่วยเหลือ ขอบคุณท่านผู้บริหารโรงเรียน คณะครู
และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา ๑ ซึ่งให้
ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดียิ่ง และขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่มีส่วนช่วยให้
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการพัฒนาสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เป็นเงิน 10,000 บาท ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ
มา ณ โอกาสนี้

วสันต์ รั้งรองรัตน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
/ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	4
ความสำคัญของการค้นคว้า	5
/ขอบข่ายของการค้นคว้า	5
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	9
ผลงานวิจัยในประเทศไทย	9
เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อหลักสูตรวิชาภาษาไทย	9
เกี่ยวกับปัญหาการสอนและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย	16
เกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย	19
เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย	20
เกี่ยวกับทัศนคติของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย	21
ผลงานวิจัยในต่างประเทศ	22
สมมุติฐานในการค้นคว้า	25
3 วิธีดำเนินการ	27
/แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	28

บทที่	หน้า
การสร้างเครื่องมือ	28
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	34
วิธีจัดการกับข้อมูล	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	38
การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย	39
เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	39
เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร	48
เกี่ยวกับการเรียนการสอน	67
เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน	71
เกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร	75
การเปรียบเทียบคะแนนรวมการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย	79
การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	80
ระหว่างนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	80
ระหว่างนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการ	
ประเมินผลหลักสูตรต่างกัน	82
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	83
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	83

บทที่	หน้า
สมมุติฐานของการก่นควา	84
กลุ่มตัวอย่าง	84
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	85
การดำเนินการรวบรวมข้อมูล	85
การวิเคราะห์ข้อมูล	86
สรุปผลของการก่นควา	86
การอภิปรายผล	87
เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	88
เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม	89
เกี่ยวกับการเรียนการสอน	89
เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน	90
เกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร	91
ข้อเสนอแนะทั่วไป	93
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป	95
บรรณานุกรม	96
ภาคผนวก	102
บทคัดย่อ	152

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา ๑ และกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาศึกษา	27
2	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ หลักสูตรข้อ ๑ ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	39
3	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ หลักสูตรข้อ ๑ ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	40
4	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ หลักสูตรข้อ ๒ ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	41
5	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ หลักสูตรข้อ ๒ ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	43
6	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ หลักสูตรข้อ ๓ ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	44
7	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ หลักสูตรข้อ ๓ ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	45
8	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ หลักสูตรข้อ ๔ ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	46
9	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ หลักสูตรข้อ ๔ ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	47
10	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและ กิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการฟัง ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	49

[illegible]

22	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการเรียนการสอน ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	67
23	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการเรียนการสอน ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	69
24	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการประเมินผล การเรียน ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	71
25	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการประเมินผล การเรียน ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	73
26	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการบริหารและ บริการหลักสูตร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน	75
27	สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการบริหารและ บริการหลักสูตร ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน	77
28	สถิติแสดงคะแนนรวมการประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทย ระหว่าง ครูที่มีวุฒิ และประสบการณ์ต่างกัน	79
29	สถิติแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่าง นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน	80
30	สถิติแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยเปรียบเทียบเป็นรายกลุ่ม	81
31	สถิติแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่าง นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความภาคภูมิใจในการ ประเมินผลหลักสูตรต่างกัน	82

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรมีความสำคัญในฐานะที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างปรัชญาการศึกษา ซึ่งเป็นอุดมคติ อุดมการณ์อันสูงสุด ซึ่งยึดเป็นหลักในการจัดการศึกษาของรัฐกับสัมฤทธิผล ทั้งมวลในตัวผู้เรียน อันเกิดจากการให้การศึกษา ดังที่ สุมิตร คุณานุกร กล่าวถึง หลักสูตรว่า หลักสูตรหมายถึงโครงการให้การศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ การจัดการ ศึกษาในประเทศใดก็ตามจะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามที่กำหนด ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็นโครงการ และเป็นแนวทางในการให้การศึกษา (สุมิตร คุณานุกร 2518 : 2)

ก๊อ สวัสดิพิพานิช กล่าวว่าหลักสูตรที่ดีจะต้องมีลักษณะดังนี้ คือ (ก๊อ สวัสดิพิพานิช 2518 : 21 - 23)

1. สอดคล้องความต้องการของสังคม
2. สอดคล้องความต้องการของเด็ก
3. เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
4. เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก
5. สามารถนำไปใช้ได้โดยสะดวก
6. มีลักษณะยืดหยุ่นได้

ปัจจุบันสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีมาก ประกอบกับปัญหาการ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากร ในขณะที่หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503

ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลานานถึง 18 ปี โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของหลักสูตรเลย หลักสูตรจึงล้าสมัย ไม่เหมาะสมกับสภาพของสังคมในปัจจุบัน ดังที่คณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา ได้เสนอรายงานถึงข้อบกพร่องของหลักสูตร ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ต้องมีการปฏิรูปการศึกษา ข้อบกพร่องของหลักสูตรมี 4 ประการ ซึ่งอาจสรุปสาระสำคัญได้ว่า (คณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา 2518 : 123 - 127)

1. หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หลักสูตรกำหนดความมุ่งหมายไว้มากเกินไปที่ครูจะปฏิบัติให้ได้ ความมุ่งหมายเป็นสากลเกินไป ไม่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็ก ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงของบ้านเมือง

2. เนื้อหาสาระขาดความยืดหยุ่น หลักสูตรกำหนดทุกอย่างไว้ตายตัว ช่วงเวลาเรียนไม่ยืดหยุ่น เวลาเรียนทั้งปีก็น้อยเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ และเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ก็มีเป็นอันมากที่เป็นความรู้ประเภท รู้ไว้ใช้ว่า

3. ความบกพร่องของหลักสูตรในด้านข้อเท็จจริงของกระบวนการเรียนการสอนหรืออีกนัยหนึ่ง คือ การนำเอาหลักสูตรไปปฏิบัติจริง มีงานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรไม่ได้สื่อความหมายต่อครูที่จะนำหลักสูตรไปใช้จริง ครูจึงหันไปยึดแบบเรียนของเด็กเป็นที่พึ่ง การเรียนการสอนทุกวิชาจึงอยู่ในลักษณะท่องจำข้อความในแบบเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำมากทุกวิชา

4. เนื้อหาในหลักสูตรไม่จบในตัวเอง เนื้อหาสาระมุ่งไปสู่การเรียนต่อชั้นสูง แต่สภาพความเป็นจริง มีผู้เรียนส่วนน้อยที่เรียนต่อชั้นสูง ส่วนใหญ่ต้องออกไปใช้แรงงาน ความรู้ที่ได้จึงสูญเปล่าไร้ประโยชน์เสียมาก

หลังการเสนอรายงานของคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา คือในปี พุทธศักราช 2520 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และได้เริ่มใช้ในการจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศในปีเดียวกัน

การที่จะทราบว่าหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 มีข้อดีข้อเสีย

อย่างไร มีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมประการใด จำเป็นต้องมีการประเมินผล หลักสูตรนั้นว่ามีผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายเพียงใด มีปัญหาหรือข้อบกพร่องอย่างไรที่จะต้องปรับปรุง การประเมินผลหลักสูตรจะต้องประเมินทุกส่วนของหลักสูตร ทั้งแต่ปรัชญา หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรม การเรียนการสอน การประเมินผล การบริหารและบริหารหลักสูตร การประเมินอาจพิจารณาที่ตัวผู้เรียน ครูผู้สอน ตลอดจน ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและสังคมหรือชุมชน การประเมินผลหลักสูตรจะ เลือกประเมินในลักษณะใดขึ้นอยู่กับความมุ่งหมาย ความต้องการ ตลอดจนความเหมาะสม เป็นสำคัญ

โดยหลักการแล้ว การประเมินผลหลักสูตรควรประเมินให้ครบทุกรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แต่การที่จะประเมินผลหลักสูตรให้ครบทุกรายวิชานั้นจำเป็นต้องใช้เวลา งบประมาณ และผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก การประเมินผลหลักสูตร จึงเป็นงานใหญ่ที่เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรทุกฝ่ายจะต้องร่วมกัน ดำเนินการ ซึ่งอาจดำเนินการประเมินผลหลักสูตรครั้งละรายวิชาโดยต่อเนื่องกันไป

ในการประเมินผลหลักสูตรครั้งนี้ เป็นการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย ทั้งนี้เพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษาของไทย

หากจะกล่าวถึงความสำคัญของภาษา ก็อาจกล่าวได้ว่าภาษามีความสำคัญต่อการ ดำรงอยู่ของสังคมและประเทศชาติ เพราะสังคมจะดำรงอยู่ได้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลในการดำรงชีวิต และการทำงานเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายอันเป็นพื้นฐาน ของชีวิตร่วมกัน มีความร่วมมือซึ่งกันและกัน ถ้าขาดการสื่อความหมาย การร่วมมือจะเกิดขึ้นไม่ได้ การสื่อความหมายทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ วิชาการ เรื่องราว ข่าวสาร ประสพการณ์ การชักชวนและการควบคุม ตลอดจนทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องกัน

เกี่ยวกับความสำคัญของภาษานั้น ประจักษ์ ประภาพิตยากร กล่าวว่า ภาษา เป็นวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่ง เพราะวัฒนธรรมต่าง ๆ จะยืนยงงอกงามได้ก็ด้วยภาษา เพราะ ภาษาเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกของสังคม. ภาษาถูกทำลายก็เหมือนชาติถูกทำลาย

ภาษาเป็นเสมือนเอกราชของชาติ (ประจักษ์ ประภาพิตยากร 2514 : 30)

การเรียนรู้ภาษาไทยจึงมีความหมายและความสำคัญนอกเหนือไปจากความมุ่งหมายในการฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทย ดังที่ เจือ สตะเวทิน ได้เขียนแผนภูมิสรุปขอบเขตของการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ว่า การเรียนภาษาไทยเท่ากับการเรียนชีวิตไทย ทั้งลักษณะทางกาย ปัญญา และศีลธรรม ความคิด การดำรงชีพ ความเป็นอยู่ และอุดมคติ หรืออาจพูดอีกนัยหนึ่งว่า การเรียนภาษาไทยคือ การศึกษาทุกสิ่งเกี่ยวกับคนไทย นั่นคือ การศึกษาวัฒนธรรมไทยทุกสาขา (เจือ สตะเวทิน 2505 . 89 - 90)

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวมา วิชาภาษาไทยจึงเป็นวิชาที่มีความสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาของไทย ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและกำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในการจัดการศึกษาทุกระดับ อาทิ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดกลุ่มวิชาไว้ 5 กลุ่ม คือ ภาษา วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา พัฒนาบุคลิกภาพ และการงานและอาชีพ โดยกำหนดเกณฑ์การจบหลักสูตรให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับที่ทุกคนจะต้องสอบผ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 3 - 5) ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาค้นคว้าประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 ครั้งนี้ โดยกำหนดความมุ่งหมายในการค้นคว้าไว้ คือ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521
ในก้น

- 1.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร
- 1.2 เนื้อหาและกิจกรรม
- 1.3 การเรียนการสอน
- 1.4 การประเมินผลการเรียน
- 1.5 การบริหารและบริการหลักสูตร

- 1.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างครูที่มีวุฒิ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยสูง กับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ
5. เพื่อสร้างข้อทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความเชื่อมั่นและมีความเที่ยงตรงสูง เพื่อใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ความสำคัญของการค้นคว้า

ผลจากการประเมินผลหลักสูตรครั้งนี้จะทำให้ทราบความคิดเห็นและปัญหาในการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ตลอดจนทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 ซึ่งเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางแก่ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหาร และครู ในการปรับปรุงแก้ไขและส่งเสริมการเรียนการสอนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่อไป

ขอบข่ายของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้มุ่งประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 โดยดำเนินการวิจัยในภาคปลายปีการศึกษา 2522 ซึ่งเป็นปีที่ใช้หลักสูตรนี้เป็นปีที่ 2

1. ประชากร ใต้แก'

1.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งทำหน้าที่สอนอยู่ใน
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2522 ในเขตการศึกษา 1

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2522 ในเขตการศึกษา 1

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ใต้แก'

2.1.1 วุฒิของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งเป็น

2.1.1.1 วุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา

2.1.1.2 วุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

2.1.2 ประสบการณ์ในการสอนของครู แบ่งเป็น

2.1.2.1 สอนมานาน 0 - 5 ปี

2.1.2.2 สอนมานานกว่า 5 ปี

2.1.3 ขนาดของโรงเรียน แบ่งเป็น 3 ขนาด โดยยึดจำนวน
นักเรียนเป็นเกณฑ์ ตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา ของกรมสามัญศึกษา
(กรมสามัญศึกษา 2521 : 8) ก็ือ

2.1.3.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป

2.1.3.2 โรงเรียนขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 501 -

1,500 คน

2.1.3.3 โรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนตั้งแต่ 500 คนลงมา

2.2 ตัวแปรตาม ใต้แก'

2.2.1 คะแนนการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยของครู

2.2.2 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกและแนวความคิดต่าง ๆ ของบุคคลที่มีต่อ วัตถุสิ่งของ ตลอดจนบุคคลและสถานการณ์ ตามปกติแล้วความคิดเห็นจะเกิดจากพื้นฐาน ข้อเท็จจริง และประสบการณ์ของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้น

2. /ความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยหมายถึง การที่ครู พิจารณาคัดสินหรือลงสรุปว่าหลักสูตรวิชาภาษาไทยเหมาะสมหรือไม่ โดยประเมินจาก พื้นฐานข้อเท็จจริง และประสบการณ์ที่ครูมีต่อหลักสูตร เกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร ดังต่อไปนี้

2.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง จุดประสงค์วิชาภาษาไทยเฉพาะ วิชาบังคับ ตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521

2.2 เนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร หมายถึง รายละเอียดของหัวข้อต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใน หมวดวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบ่งออกเป็นหลักภาษาไทย การใช้ภาษาไทย และวรรณคดีไทย

2.3 การเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและ ประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เช่น หนังสือเรียน การจัดประสบการณ์การสอนของครู ฯลฯ ซึ่งจะส่งผลถึงผู้เรียนโดยรวม

2.4 การประเมินผลการเรียน หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ของครู เพื่อตัดสินหรือลงสรุปว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพียงใด

2.5 การบริหารและบริหารหลักสูตร หมายถึง การบริหารและบริการในชั้น ต่าง ๆ ที่สามารถส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทย

ความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรนี้ จะประเมินได้จากคะแนนที่ครูตอบ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 5 หมวด (2.1 – 2.5)

3. กลุ่มครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรสูง หมายถึง กลุ่มครูที่ตอบแบบสอบถาม ใต้คะแนนในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป

4. กลุ่มครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรต่ำ หมายถึง กลุ่มครูที่ตอบแบบสอบถาม ใต้คะแนนในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดความสามารถของนักเรียนในการตอบข้อทดสอบวิชาหลักภาษาไทย การใช้ภาษา และวรรณคดีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ จะแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อใหญ่ ๆ คือ

1. ผลงานวิจัยในประเทศไทย
2. ผลงานวิจัยในต่างประเทศ

ผลงานวิจัยในประเทศไทย

ผลงานวิจัยหมวดนี้จะแยกกล่าวเป็น 5 หมวด คือ

1. เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อหลักสูตร วิชาภาษาไทย
2. เกี่ยวกับปัญหาการสอนและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
3. เกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทย
4. เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
5. เกี่ยวกับทัศนคติของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

1. เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อหลักสูตร วิชาภาษาไทย กรม

สามัญศึกษา และสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ทำการวิจัยหลักสูตร
ประถมศึกษาตอนต้น ระหว่าง พ.ศ. 2506 - 2508 พบว่า (กรมสามัญศึกษา 2509 :
22 - 63)

1. เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหารการศึกษาและครูประจำชั้นประถม
ปีที่ 4 เป็นจำนวนมากมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ความมุ่งหมายทั่วไปที่ระบุไว้ในหลักสูตร
ประถมศึกษาตอนต้นไม่ชัดเจนน แต่ความมุ่งหมายทั่วไปสอดคล้องกับความมุ่งหมายเฉพาะ

2. ในด้านเนื้อหา แต่ละวิชาที่กำหนดไว้นั้น ผู้บริหารและครูเห็นว่ามีความ
เหมาะสมกับวัยของเด็ก ทั้งในด้านปริมาณและความยากง่าย

3. ประมวลการสอนที่ใช้อยู่ไม่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น และประมาณร้อยละ 30 ของผู้ตอบคำถามเห็นว่าประมวลการสอนเขียนไว้ไม่ชัดเจนนัก

4. เกี่ยวกับการเรียนการสอนและอัตราเวลาเรียน ทั้งครูและผู้บริหารจำนวนมากกล่าวว่า ครูสอนได้ไม่ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดไว้ ในบรรดาวิชาต่าง ๆ ที่หลักสูตรกำหนดให้สอน มีเพียงวิชาสุขศึกษาเท่านั้นที่ครูร้อยละ 60 สอนได้ครบตามหลักสูตร เกี่ยวกับอัตราเวลาเรียนนั้น ครูและผู้บริหารการศึกษาต้องการให้เพิ่มเวลาเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาไทยให้มากขึ้นอีก ส่วนวิชาอื่น ๆ เห็นว่าเหมาะสมอยู่แล้ว

นอกจากนั้นยังพบว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 77 และครูประถมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 81 เห็นว่ามาตรฐานการอ่านของเด็กยังต่ำมาก

ผลการวิจัยนี้ไม่แตกต่างจากการวิจัยของ อารี สายธร ⁽¹⁾ ซึ่งศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2503 พบว่า (อารี สายธร 2507 : 82 - 98)

ครูส่วนมากเห็นว่าเนื้อหาแต่ละวิชาเหมาะสมกับเวลาเรียน เนื้อหาเหมาะที่จะเป็นพื้นฐานในการเรียนขั้นต่อไป ประมวลการสอนชัดเจน สอดคล้องกับหลักสูตรและช่วยในการเตรียมการสอนของครูได้มาก แต่ครูส่วนมากเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ชัดเจน เนื้อหาวิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และศิลปะไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น และครูไม่สามารถสอนได้ครบตามหลักสูตร นอกจากนี้ยังพบว่า

1. ครูมีวุฒิเห็นว่า ความมุ่งหมายเฉพาะของวิชาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไป เป็นส่วนมาก ส่วนครูไม่มีวุฒิไม่เห็นตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ครูมีวุฒิเห็นว่าเนื้อหาวิชาภาษาไทย (การอ่าน) ค่อนข้างยากสำหรับเด็ก ส่วนครูไม่มีวุฒิเห็นว่า มีความเหมาะสมกับความสามารถของเด็ก

3. ครูมีวุฒิเห็นว่า ความยากน้อยของเนื้อหาวิชาภาษาไทย (อ่าน ฟัง พูด) ยังไม่เหมาะสม ส่วนครูไม่มีวุฒิเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่แล้ว

4. ครูมีประสบการณ์การสอนมานานน้อยกว่า 4 ปี เห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาไทย

ค่อนข้างยาก ส่วนครูมีประสบการณ์การสอนมากกว่า 4 ปี เห็นว่าเหมาะสมกับความสามารถของเด็กๆ

5. ครูมีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 4 ปี เห็นว่าอัตราเวลาเรียนวิชาภาษาไทยยังไม่เหมาะสม ส่วนครูมีประสบการณ์การสอนมากกว่า 4 ปี เห็นว่าเหมาะสมแล้ว

ในเรื่องเดียวกัน เพ็ญสุข หวังแก้ว ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า (เพ็ญสุข หวังแก้ว 2507 : 74 - 75)

1. ครูเห็นว่าการมุ่งหมายของหลักสูตรไม่ชัดเจน แต่การมุ่งหมายเฉพาะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไปเป็นส่วนมาก ครูเข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรพอประมาณ

2. ครูเห็นว่านักเรียนจำนวนมากกว่าครึ่งสามารถเรียนได้ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ครูต้องการมีส่วนร่วมในการจัดประมวลการสอน แต่มีครูเป็นส่วนน้อยที่มีโอกาสเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ครูเห็นว่าหลักสูตรดีแล้ว คือ หลักสูตรมีความเหมาะสมในชั้นเนื้อหาทุกประการ แต่มีข้อเสียที่ครูคิดว่าควรปรับปรุง คือ อัตราเวลาเรียนวิชาภาษาไทยน้อยไป ครูสอนไม่ครบตามหลักสูตร เพราะวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องฝึกมาก

ในปี 2511 วารุณี พลบูรณ์ ศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาทักษะภาษาไทยชั้นประถมศึกษาประถมศึกษาตอนต้น พบว่า (วารุณี พลบูรณ์ 2511 : 142 - 153)

ครูร้อยละ 70.81 เห็นว่าจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมดีแล้ว ครูเห็นว่าจุดมุ่งหมาย "ให้ใช้ภาษาได้ทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน" มีความสำคัญที่สุด และเป็นข้อที่ครูสามารถสอนได้ผลมากที่สุดด้วย จุดมุ่งหมายข้อที่ครูเห็นว่ามีสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย และสอนได้ผลน้อยที่สุด คือ "ให้รู้จักใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการคิดค้นหาเหตุผล และใช้คุณลักษณะของตน"

การวางแผนการสอนวิชาภาษาไทย ครูร้อยละ 59.23 ไม่เคยเข้าร่วมการประชุมคณะครูทางภาษาไทยเลย ร้อยละ 52.15 ทำโครงการสอนเองว่าจะสอนอะไร ร้อยละ 78.95 เตรียมเนื้อหาและอุปกรณ์การสอนพร้อม และบันทึกการสอน ครูร้อยละ 6.24 จะ

เตรียมการสอนและอุปกรณ์การสอน แต่คิดว่าน่าจะสอนอะไรบ้าง คุรุร้อยละ 26.30 ใช้แบบเรียนเป็นแนวทางในการเตรียมการสอน ร้อยละ 24.60 ใช้ประมวลการสอนเป็นแนวทาง วิธีสอน ครูคำนึงถึงความสนใจของนักเรียนเป็นอันดับแรก และคำนึงถึงประสบการณ์เป็นอันดับสุดท้าย

ทางจำแนกความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษานั้น ประกิจ รัตนสุวรรณ ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 พบว่า (ประกิจ รัตนสุวรรณ 2507 : 130 - 145)

ครูใหญ่มากมายยอมรับว่าเนื้อหาแต่ละวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสมและมีคุณค่าเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อไปได้อย่างดี ประมวลการสอนมีความสอดคล้องกับหลักสูตร ครูใหญ่ร้อยละ 50 เห็นว่าควรยกเลิกวิชาศิลปศึกษา เพราะมีเนื้อหาไม่เหมาะสม คือ ยากและมากเกินไป ต้องการเพิ่มเวลาเรียนวิชาเลขคณิต และภาษาไทยให้มากขึ้น ศึกษาธิการอำเภอและศึกษาธิการจังหวัด ส่วนมากมีความเห็นว่า ความมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตรไม่เหมาะสมกับผู้เรียนและชุมชน นอกจากนั้นครูใหญ่ให้ความเห็นว่า ครูส่วนใหญ่สอนได้ไม่ครบตามที่หลักสูตรกำหนด การอบรมและการช่วยเหลือครูยังมีน้อย

ผลงานการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรวิชาภาษาไทยที่กล่าวมา ครูและผู้บริหารการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 ในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายทั่วไปที่ระบุไว้ในหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นไม่ชัดเจน แต่ความมุ่งหมายเฉพาะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไป
2. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสม แต่ครูสอนไม่ได้ครบตามเนื้อหาในหมวดวิชาต่าง ๆ ที่หลักสูตรกำหนดไว้
3. ควรเพิ่มเวลาเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยให้มากขึ้น
4. ครูต้องการมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร แต่การอบรมและการ

ช่วยเหลือครูในเรื่องนี้ยังมีน้อย

งานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2521 สุธิตล โนพันธ์ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับร่างครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2518 กลุ่มทักษะภาษาไทย กับหลักสูตร ประถมศึกษาพุทธศักราช 2503 พบว่า (สุธิตล โนพันธ์ 2520 : 27)

นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาฉบับใหม่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรเก่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อวิเคราะห์ เปรียบเทียบตามสถานที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรใหม่มีผลสัมฤทธิ์ สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เฉพาะในกรุงเทพมหานคร และภาคกลางรอบ นอกเท่านั้น ส่วนนักเรียนในภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้สูงกว่าอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นยังพบว่า นักเรียนโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงสุด รองลงมาได้แก่โรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนจากครูวุฒิ ป.กศ. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด นักเรียนที่เรียนจากครูวุฒิปริญญาตรี อนุปริญญา และต่ำกว่า ป.กศ. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่เรียนจากครูที่ไม่เคยสอน ป.1 มาก่อนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด นักเรียนที่เรียนจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมปีที่ 1 มา 6 – 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย สำคัญทางสถิติ แต่นักเรียนที่เรียนจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 6 – 10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 – 5 ปี

ในปีต่อมา วิเชียร เทียมเมือง ศึกษาความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า (วิเชียร เทียมเมือง 2521 : 139 – 157)

1. ครูส่วนมากเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่พอสมควร และมีความคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรชัดเจนและเหมาะสมกับวัยผู้เรียนพอสมควร เนื้อหาสอดคล้องกับ

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรพหุสมการ เนื้อหาภาษาไทย คณิตและนาฏศิลป์ และงานเกษตรมี
มากและยาก ซ้ำซ้อนละเอียด และซ้ำซ้อนกันบางเรื่อง แผนการสอนชัดเจนสอดคล้องกับ
เนื้อหา และช่วยในการสอนได้ค่อนข้างมาก ส่วนที่ต้องมีการคิดแปลงมากได้แก่แผนการสอน
จริยศึกษา คณิตและนาฏศิลป์ เกี่ยวกับเวลาเรียนนั้น ควรเพิ่มเวลาเรียนภาษาไทยให้มาก
คณิตศาสตร์เพิ่มอีกเล็กน้อย และครูมากกว่าร้อยละ 29 ให้ลดเวลาเรียนจริยศึกษา คณิต
และนาฏศิลป์ลงอีกเล็กน้อย

2. ครูที่มีวุฒิต่างกัน และอยู่ในภาควิชาต่างต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร
ต่างกันเป็นส่วนใหญ่ ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่างกันเป็นส่ว
น้อย

3. ปัญหาที่พบขณะทดลองใช้หลักสูตร คือ ครูส่วนมากมีปัญหาเรื่องอุปกรณ์การสอน
ครูยังขาดความรู้ ความถนัดในการสอนเนื้อหาบางเรื่อง ผู้เรียนขาดเรียนบ่อย และไม่พร้อม
ในการเรียน ผู้ปกครองไม่เข้าใจหลักสูตรและไม่ให้ความร่วมมือในการติดตามผลการปฏิบัติ
งานทางบ้านของผู้เรียน

งานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ทั้งสองเรื่องนี้มี
ผลสรุปได้ ดังนี้คือ

1. ครูส่วนมากเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดี และมีความคิดเห็นว่าจุดมุ่งหมาย
ของหลักสูตรชัดเจน และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. เนื้อหาวิชาภาษาไทย คณิตและนาฏศิลป์ และงานเกษตรมีมากและยาก

3. แผนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาและช่วยครูในการเตรียมการสอนได้มาก

4. ควรเพิ่มเวลาเรียนวิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์อีกเล็กน้อย

5. ปัญหาที่พบ คือ ปัญหาเรื่องอุปกรณ์การสอน ครูยังขาดความรู้ความถนัดในการ
สอนบางเนื้อหา ผู้ปกครองไม่เข้าใจหลักสูตรและไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร

6. นักเรียนที่เรียนจากหลักสูตรใหม่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่
เรียนจากหลักสูตรเก่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เฉพาะในกรุงเทพมหานครและ

ภาคกลางรอบนอกเท่านั้น ส่วนภาคเหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้สูงกว่าอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการสอนของครูมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ส่วนผลการวิจัยหลักสูตร วิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช 2518 นั้น อภิวัฒน์ ปรีชาศาสน์ ศึกษาความกึกก่นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 หมวดวิชาภาษาไทย พบว่า (อภิวัฒน์ ปรีชาศาสน์ 2519 : 91 - 102)

ครูสอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหาร ศึกษาในเทศกั้หมวดวิชาภาษาไทย และนักเรียน เห็นว่า ความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย มีความเหมาะสมในระดับกลาง มีบางประการควรแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้เนื้อหาทันสมัย น่าสนใจและเหมาะสมสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน ก้านการเรียนการสอน ต้องการครูที่มีความสามารถ มีความกึกก่นก้าวหน้า และริเริ่มสร้างสรรค์ สนใจส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอุปกรณ์การสอน ต้องการอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ต้องการแบบเรียนที่ดีมีมาตรฐานทันสมัย น่าสนใจ และมีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกันในระดับต่าง ๆ ก้านการวัดและประเมินผล ครูและนักเรียนมีความเห็นว่า การวัดผลแบบกึกเป็นร้อยละให้ความยุติธรรม และมีประสิทธิภาพมาก แต่ผู้บริหารและศึกษาในเทศกั้หมวดวิชาภาษาไทยเห็นว่า การวัดผลแบบแบ่งคะแนนเป็น 4 ระดับให้ความยุติธรรมและมีประสิทธิภาพมาก นอกจากนั้นทุกฝ่ายต่างก็มีความปรารถนาที่จะมีส่วนในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรด้วย

การวิจัยหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา จีวีวรรณ คุณาภินันท์ ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับ ป.กศ.สูง ของวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร พบว่า (จีวีวรรณ คุณาภินันท์ 2517 : 142 - 143)

ความมุ่งหมายของหลักสูตรเหมาะสมกั้แล้ว ทั้งนักเรียน อาจารย์ผู้สอน และหัวหน้าหมวด อยากให้มีการปรับปรุงความมุ่งหมายให้เหมาะสมกว่านี้ โดยเขียนอย่างละเอียด และ

ซึ่งเฉพาะเจาะจงจนสามารถแปลเป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติได้ เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมและสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรพอสมควร รายวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมค่อนข้างมาก มีความยากง่าย และซ้ำซ้อนปานกลาง แต่เนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้ จึงควรเพิ่มอัตราเวลาเรียนขึ้นอีกตามความสำคัญและความมากน้อยของเนื้อหา

2. เกี่ยวกับปัญหาการสอน และความต้องการของครูสอนวิชาภาษาไทย ทวีศักดิ์ ญาณประณีต ศึกษาการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย พบว่า (ทวีศักดิ์ ญาณประณีต 2514 : 87 - 88)

ครูส่วนใหญ่เห็นว่าหลักสูตรกำหนดไว้เหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาภาษาไทยในหลักสูตรเหมาะสมกับนักเรียน การสอนใช้วิธีบรรยายและทำแบบฝึกหัด การวัดผลใช้ข้อเขียนแบบอัตนัยปนปรนัย เกี่ยวกับหนังสือ ครูมีความต้องการคู่มือประกอบการสอนภาษาไทย หนังสือสำหรับค้นคว้าเกี่ยวกับภาษาไทย และหนังสือแบบฝึกหัดสำหรับฝึกทักษะ ครูเห็นว่าแบบเรียนวรรณคดีคัดเลือกเรื่องให้นักเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการอื่น ๆ ของครู พบว่า ครูต้องการความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ ต้องการให้ผู้บริหารสนับสนุนการสอนภาษาไทย และต้องการให้มีการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยมากที่สุด

ประภาศรี สุขบรรทัด สำนักรวการสอนวิชาหลักภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า (ประภาศรี สุขบรรทัด 2508 : 162)

ครูที่สอนวิชาหลักภาษาไทยมีอายุเฉลี่ย 40 ปี ส่วนใหญ่มีวุฒิระดับอนุปริญญา ครูส่วนมากชอบสอนวิชาวรรณคดีมากกว่าวิชาหลักภาษา การสอนส่วนมากครูอธิบายให้นักเรียนจด มีการทำแบบฝึกหัดและวัดผลเสมอ ปัญหาการสอนได้แก่ การขาดอุปกรณ์การสอน ครูไม่รู้จักวิธีสอนที่ดี ไม่ได้รับการยกย่องจากผู้บริหาร เพื่อนครูและเด็ก ไม่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในการสอนจากผู้บริหารโรงเรียนเพียงพอ แบบเรียนที่ใช้มีจำนวนน้อย

ครูส่วนมากเห็นว่าหลักสูตรและประมวลการสอนที่ใช้อยู่เหมาะสมดี แต่ก็เห็นว่า การเรียนวิชาหลักภาษาไทยน่าเบื่อหน่าย เพราะครูสอนไม่ดี เนื้อหาซ้ำกันในแต่ละปี และ ไม่เห็นประโยชน์ในการเรียน

ประพันธ์ วิเศษรัฐกรรม ศึกษาแนวการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอน ต้นในโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม พบว่า (ประพันธ์ วิเศษรัฐกรรม 2521 : 119 - 124)

ครูและนักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการสอนวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การสอนภาษาไทยของครูมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนรู้จัก ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทยอย่างถูกต้องเหมาะสม ครูนิยมใช้หนังสือแบบเรียนของกระทรวง ศึกษาธิการเป็นหลักในการสอน เนื้อหาวิชาศึกษาค้นหนังสือแบบเรียนและหลักสูตร วิธีสอนใช้ การบรรยาย การฝึกปฏิบัติ เน้นให้นักเรียนนำภาษาไทยไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น การจัด กิจกรรมในชั้นเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการใช้อุปกรณ์การสอนมีน้อยที่สุด ส่วนการ วัดผลครูใช้วิธีให้นักเรียนสอบข้อเขียนแบบอัตนัยปรนัยเป็นส่วนมาก

เกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น สุมิตร คุณานุกร และคณะ ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2518 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และโรงเรียนมัธยมแบบประสม พบว่า (สุมิตร คุณานุกร และ คณะ 2520 : 67 - 68) ปัญหาของครูที่สอนวิชาต่าง ๆ สำหรับโรงเรียนทั่วไป กับ โรงเรียนมัธยมแบบประสม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญและพบว่าในหมวดวิชา ภาษาไทย มีปัญหาตามลำดับความสำคัญคือ

1. ความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบวิชาวรรณคดี
2. การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ
3. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า
4. การฝึกทักษะทั้งสี่ ในช่วงเวลาที่ใช้ภาษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
5. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

สกุลรัตน์ พูลสวัสดิ์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา พบว่า (สกุลรัตน์ พูลสวัสดิ์ 2508 : 99)

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยส่วนหนึ่งไม่ได้ศึกษาวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกมา และไม่ได้
เข้าร่วมการสัมมนาหรือการอบรมที่ทางการจัดขึ้น เกี่ยวกับการดำเนินการสอน ครูใช้วิธี
บรรยายในการสอนวิชาวรรณคดีมากที่สุด อุปกรณ์การสอนส่วนใหญ่ คือ หนังสือประกอบการ
ค้นคว้า ปัญหาในการสอนวิชาภาษาไทย ได้แก่ เนื้อหาในหลักสูตรมากเกินไป การขาดแคลน
หนังสือประกอบการสอน ในเรื่องการวัดผล ครูส่วนมากประสบปัญหาการสร้างข้อทดสอบเพื่อ
วัดความเจริญหลาย ๆ ด้านของนักเรียน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร ครูส่วนใหญ่เห็นว่าควรได้มีการ
ปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงบ้างบางเรื่องแต่เนื้อหาส่วนใหญ่เหมาะสมดีแล้ว อาจสรุปได้ว่า
ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับนี้มี 3 เรื่องคือ เนื้อหาในหลักสูตรมาก ครูยัง
ขาดอุปกรณ์การสอน และการสร้างข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการสอนและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยทั้ง
ระดับประถมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และระดับ ป.กศ. ที่ได้มีการวิจัยแล้ว
พบว่า

การสอนของครูส่วนใหญ่ใช้วิธีบรรยาย การสอนยึดแบบเรียนเป็นหลักในการสอน
ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ด้านการวัดผล ข้อทดสอบที่ใช้วัดเป็นแบบอัตนัยปนปรนัย ปัญหาที่สำคัญ
ได้แก่ ครูไม่รู้จักวิธีสอนที่ดี ขาดความรู้ ความเข้าใจในการสร้างข้อทดสอบวัดความเจริญ
ในหลาย ๆ ด้านของนักเรียน การขาดอุปกรณ์การสอน และหนังสือประกอบการค้นคว้า การ
สอนวิชาภาษาไทยไม่ได้รับการยกย่องและการสนับสนุนจากผู้บริหาร ส่วนความต้องการ ครู
ผู้สอนวิชาภาษาไทยต้องการให้ยังบังคับบัญชาสนับสนุนการสอนภาษาไทย และต้องการให้มี
การอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย

3. เกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษา เพ็ญณี นารายณ์ประธาน ศึกษา และเป็นผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง พบว่า (เพ็ญณี นารายณ์ประธาน 2513 : 120 - 128)

ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครูแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่มีความเข้าใจดี มีจำนวน 8 คน ส่วนกลุ่มที่มีความเข้าใจหลักสูตรน้อยมีจำนวน 5 คน ในจำนวนกลุ่มครูที่ศึกษาทั้งหมด 13 คน ครูที่มีอายุมากมีแนวโน้มที่จะเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีกว่าครูที่มีอายุน้อย ส่วนประสบการณ์และวุฒิครูที่ทำการสอนไม่พบว่ามีผลทำให้ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแตกต่างกัน นอกจากนั้นยังพบว่า ครูนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ในกระบวนการสอนและการประเมินผลน้อยมาก ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครูไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเลือกกระบวนการสอน และการประเมินผลของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัยนี้ไปสอดคล้องกับการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของ สุพจน์ พฤษะวัน ซึ่งศึกษาพบว่า ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครูแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มหนึ่งมีความเข้าใจดี แต่อีกกลุ่มหนึ่งมีความเข้าใจน้อย และพบว่า (สุพจน์ พฤษะวัน 2516 : 104-107)

1. ครูที่มีอายุต่างกันมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. ครูที่มีประสบการณ์การสอนนาน มีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีกว่าครูที่สอนมานาน้อยปี
3. กลุ่มครูที่มีคะแนนความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสูงปีคะแนนในกระบวนการสอนและการประเมินผลสูงกว่ากลุ่มครูที่มีคะแนนความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ครูส่วนน้อยที่ใช้วิธีสอนตามหลักภาษาศาสตร์
5. การออกข้อทดสอบเพื่อประเมินผลความรู้ของนักศึกษา ครูออกข้อสอบวัด

ความรู้ความจำเป็นส่วนใหญ่

6. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในระดับพอใช้

ผลการวิจัยทั้งสองครั้งนี้ไม่อาจสรุปได้ว่าตัวแปรด้านอายุ และประสบการณ์ในการสอนของครูมีผลต่อความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครูหรือไม่/แต่มีเหตุผลให้เชื่อได้ว่า ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของครูมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา และน่าจะมีผลอย่างสำคัญยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งนี้เพราะหากครูมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็ ย่อมสามารถแปลงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปสู่จุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน หรือให้ชัดเจนยิ่งขึ้นก็อาจกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ซึ่งจะช่วยให้ครูมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในการสอน การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ได้แก่ผู้เรียน และการประเมินผลความเปลี่ยนแปลงในตัวของผู้เรียน อันเกิดจากประสบการณ์ที่จัดให้ ให้สอดคล้องกัน การเรียนการสอนจึงจะบรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร และในทางตรงกันข้าม หากครูไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ก็เป็นการยากที่ครูจะสามารถนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้

4. เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย กรมสามัญศึกษา วิจัยผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า (กรมสามัญศึกษา 2511 : 29 - 35)

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย เลขคณิต และวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยถ้าใช้เกณฑ์ตัดสินร้อยละ 50 เป็นรายวิชา จะมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาก กล่าวคือ ภาษาไทยร้อยละ 63 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 55 และเลขคณิตร้อยละ 43 ที่ต่ำกว่าเกณฑ์

ตัวแปรต่าง ๆ เช่น ฐานะของผู้ปกครอง ความพร้อมเกี่ยวกับเครื่องเขียนแบบเรียน การเดินทาง มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียน

ขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลาง และนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียนที่เรียนจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มานานปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นาน้อยปี นอกจากนั้นยังพบว่า การจัดโรงเรียน การบริหารโรงเรียน การสอนของครูมีค่าสหสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ในปี พ.ศ.2513 ประเทือง คล้ายสุบรรณ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า (ประเทือง คล้ายสุบรรณ 2513 : 50 - 55)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยทั้งการใช้ภาษา หลักภาษา และวรรณคดี อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และผลการเรียนของแต่ละคนไม่เท่ากันนัก นอกจากนั้นยังพบว่านักเรียนตอบแบบทดสอบวิชาหลักภาษามากที่สุด คือประมาณร้อยละ 50 ส่วนการใช้ภาษา และวรรณคดี ประมาณร้อยละ 37

การที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเมื่อเทียบกับหลักสูตรสูงหรือต่ำ อาจเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น จุดมุ่งหมายของหลักสูตรอาจสูงและมากเกินไป กำลังเด็กธรรมดาจะเรียนในช่วงเวลาที่กำหนดไว้ได้ หรืออาจเกิดจากความบกพร่องของตัวหลักสูตร จุดมุ่งหมายอาจไม่ชัดเจน เนื้อหาอาจไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และวัยของผู้เรียน หรือเกิดจากความบกพร่องของครูในการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน หรืออาจเป็นผลจากการบริหารและบริการหลักสูตร เป็นต้น

5. เกี่ยวกับทัศนคติของครูสอนวิชาภาษาไทย ประสงค์ ราชณสุข ศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษา พบว่า (ประสงค์ ราชณสุข 2507 : 205 - 206)

1. ครูชายมีทัศนคติเชิงนิมานต่อการสอนมากกว่าครูหญิง

2. ครูที่มีอายุมากมีทัศนคติเชิงนิเสธต่อการสอนมากกว่าครูที่มีอายุน้อย
 3. ครูระดับปริญญาที่ป่วฒิทางครู มีทัศนคติเชิงนิเสธต่อการสอนมากกว่าครูวุฒิอื่น
 4. ครูที่สอนมานานกว่า 13 ปี มีทัศนคติเชิงนิเสธต่อการสอนมากกว่าครูที่สอนมาน้อยกว่า และครูที่สอน 8 - 12 ปี มีทัศนคติเชิงนิเสธต่อการสอนมากกว่าครูกลุ่มอื่น
 5. ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 4 มีทัศนคติเชิงนิเสธต่อการสอนมากกว่าครูที่สอนชั้นอื่น
 6. ครูที่สอนภาษาคายเหตุผลว่า "ก้วยใจรัก" มีทัศนคติเชิงนิเสธต่อการสอนมากกว่าครูที่สอนค้วยเหตุผลอื่น
 7. ครูสอนวิชาภาษาไทยมีทัศนคติต่อคำว่า "ก้าวหน้า" ในการเป็นครูสอนวิชาภาษาไทยว่า หมายถึงการไค้ไปศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นประการสำคัญมากกว่าประการอื่น
- การวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าตัวแปรค้ำน วุฒิ อายุ เพศ ประสบการณ์ และชั้นที่ครูทำการสอนมีผลต่อทัศนคติของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลงานวิจัยในทางประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรในต่างประเทศ ไทริส (Trites. 1977 : 655 - 656) ถึกมาวามสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาในอนาคคกับหลักสูตรในแง่ทฤษฎีและปฏิบัติ สรุปผลว่า การพัฒนาหลักสูตรจะต้องเป็นทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไป ทั้งการพัฒนาหลักสูตรวิชาเฉพาะและหลักสูตรทั่วไป ในเรื่องเดียวกัน มอร์เซย์ (Morsey. 1965 : 7) กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรไว้สรุปไค้ว่า ในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษนั้น ครอบคลุมไปถึงการเลือกหนังสือประกอบการสอน หนังสือแบบฝึกหัด การพิจารณาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่ามีความสอดคล้องกับปริมาณและคุณภาพของผูเรียนและผูสอน ความต้องการของสังคม และเป็นไปตามการสนับสนุนทางค้ำนการเงินจากชุมชนหรือรัฐ ถ้าจุดมุ่งหมายค้ำงกล่าวเปลี่ยนแปลงไป จุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็จะต้องเปลี่ยนแปลงไปค้วย

ก่อนที่หลักสูตรจะส่งผลถึงผู้เรียนนั้น ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้หนึ่งที่มีบทบาทในการบริหารและบริหารหลักสูตรในระดับโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง เกี่ยวกับสมรรถภาพของผู้บริหารโรงเรียนนั้น ลอพาร์ดี (Lopardi. 1977 : 648 - 649 C) ศึกษาสมรรถภาพในการวางแผนหลักสูตรของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษา เขาว่า อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษามีส่วนช่วยในการวางแผนหลักสูตร การจัดสภาพการเรียนการสอน การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอน มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ครูมีความรู้ เข้าใจหลักสูตร และจำเป็นต้องรับรู้ในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของครู อาจารย์ใหญ่ยังคงมีบทบาทสำคัญในการแนะนำครูใหญ่แหล่งอุปกรณ์ในชุมชนหรือสังคม เกี่ยวกับการวัดผล ครูยอมรับความสำคัญของการวัดผลแบบไม่เป็นทางการมาก และประการสำคัญที่สุด อาจารย์ใหญ่ต้องแนะแนวทางหรือช่วยครูคัดเลือกหัวข้อการเรียนที่สัมพันธ์กับความสนใจของผู้เรียน นอกจากนั้นยังพบว่าอาจารย์ใหญ่มียังมีข้อบกพร่องคือ

1. อาจารย์ใหญ่ยังช่วยครูพัฒนาเกี่ยวกับสิ่งกันของเนื้อหาวิชาน้อยมาก
2. อาจารย์ใหญ่ยังไม่ได้พัฒนาตนเองอย่างเพียงพอในการที่จะตั้งวัตถุประสงค์

ในการสอนที่มีผลแน่นอน

3. อาจารย์ใหญ่ควรพัฒนาความรู้ของตนเพื่อให้สามารถช่วยเหลือครูในการเลือกวัสดุอุปกรณ์การสอน

4. อาจารย์ใหญ่ช่วยเหลือทางคำแนะนำวัสดุอุปกรณ์การสอนอย่างจำกัด
5. อาจารย์ใหญ่ควรส่งเสริมครูให้ขอสอบมาตรฐานให้มากขึ้น

อนึ่ง ขั้นตอนของการนำหลักสูตรไปใช้อาวผ่านขั้นตอนหลายขั้นตอน และผ่านบุคคลหลายกลุ่ม นับแต่การผลิตแบบเรียน คู่มือครู และสื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ ตลอดจนการบริหารการศึกษาในระดับประเทศ เขต จังหวัด และโรงเรียน จนถึงขั้นตอนของการนำหลักสูตรไปใช้ ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูและการนำหลักสูตรไปใช้นั้น (โจฮันเซน) (Johansen. 1967 : 82) วิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของการรับรู้ของครูกับการตัดสินใจใช้และส่งเสริมหลักสูตรในห้องเรียน พบว่า ครูที่มีส่วนร่วมในการวางแผน

พัฒนาหลักสูตรจะเป็นผู้ที่สามารถส่งเสริมและนำหลักสูตรไปปฏิบัติได้ดีกว่าครูที่ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร นอกจากนี้ โจอันเซน ยังชี้ให้เห็นความสำคัญของครูในฐานะที่เป็นผู้มีอิทธิพลต่อการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของแลนเจนบัค (Langenbach, 1972 : 35 - 38) ซึ่งวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของครูที่มีต่อการใช้ และการวางแผนพัฒนาหลักสูตร พบว่า ครูที่มีส่วนร่วมในการวางแผนหลักสูตรได้คะแนนสูงกว่าพวกที่ไม่มีส่วนร่วม ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนมีอิทธิพลต่อเจตคติของครู นอกจากนี้ยังพบว่า ครูที่มีประสบการณ์หรือมีส่วนในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรจะมีเจตคติทางบวกต่อการใช้และการวางแผนหลักสูตรมากกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วม

งานวิจัยเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รีเกสส์ (Regesse, 1978 : 647 - 648 A) ศึกษาจุดมุ่งหมายและหลักสูตรฝึกหัดครูในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแอคคิส อบาบา เดริโอเปีย พบว่า

นักศึกษาและคณาจารย์มีความกึกกัมเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการให้การศึกษาตามหลักสูตรฝึกหัดครูแตกต่างกันมาก แต่ทั้งสองฝ่ายยอมรับว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสามารถส่งเสริมให้นักศึกษามีสมรรถภาพในการสอนวิชาที่มุ่งหวังจะสอนได้ เชื่อว่าความมุ่งหมายของหลักสูตร 16 ข้อ ใน 20 ข้อ สามารถบรรลุได้ เกี่ยวกับเวลาเรียนวิชาเอก วิชาโท หลักสูตรกำหนดไว้เพียงพอ แต่มีความซ้ำซ้อนกันในเนื้อหาที่เรียน กำนการสอนพบว่าวิธีสอนที่สำคัญที่สุดได้แก่การบรรยาย การวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และวิชาซึ่งครูใช้วิธีสอบข้อเขียน

เกี่ยวกับการสอนภาษา ซึ่งเป็นวิชาทักษะ เดเวอร์เรล (Deverell, 1961 : 54) ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของทักษะทางภาษา พบว่า การสอนที่มุ่งส่งเสริมทักษะในคำนี้คำหนึ่งโดยเฉพาะ จะเป็ผลต่อการปรับปรุงทักษะคำอื่น ๆ น้อยมาก การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า การสอนทักษะทางภาษานั้นจะต้องสอนทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนควบคู่กันไป

ผลงานการวิจัยที่นำมาอ้างนี้แสดงให้เห็นความสำคัญของหลักสูตรและการวิจัยเพื่อ

ประเมินผลหลักสูตร ผลการวิจัยสามารถชี้ให้เห็นว่าองค์ประกอบและความสัมพันธ์ต่าง ๆ ระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตร มีช่องว่างหรือจุดบกพร่องใดที่จะต้องปรับปรุง ผลการวิจัยสามารถบอกให้ทราบว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรยากหรือมากเกินไปหรือไม่ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนหรือไม่ และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคมเพียงใด เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการประเมินผล ผลการวิจัยสามารถแสดงให้เห็นว่าครูนำหลักสูตรไปใช้อย่างไร มีปัญหาหรืออุปสรรคในเรื่องใด นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ และประการสุดท้ายการวิจัยช่วยให้ทราบว่าการบริหารและบริการหลักสูตรมีประสิทธิภาพเพียงใด หนังสือ แบบเรียน คู่มือครู วัสดุประกอบหลักสูตรอื่น ๆ และการนิเทศการศึกษามีประสิทธิภาพหรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไร

กล่าวโดยสรุปก็คือ การวิจัยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผล และการบริหารและบริการหลักสูตร ทำให้ทราบว่าองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้มีความเหมาะสมในตัวเอง และมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันหรือไม่เพียงใด ทั้งนี้เพื่อจุดมุ่งหมายปลายทาง คือ การพัฒนาหลักสูตรโดยส่วนรวม เพื่อให้สามารถส่งผลไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จึงตั้งสมมุติฐานของการค้นคว้าดังนี้

สมมุติฐานในการค้นคว้า

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยสูง กับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งประกอบด้วย 5 จังหวัดคือ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนในแต่ละจังหวัดใช้วิธีสุ่มแบบ Stratified Random Sampling คือ จัดโรงเรียนในแต่ละจังหวัดเป็น 3 กลุ่ม ตามขนาดของโรงเรียน โดยยึดเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ.2521 โดยอนุโลม แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แล้วสุ่มโรงเรียนแต่ละกลุ่มมาร้อยละ 25 ของโรงเรียนในแต่ละกลุ่มของแต่ละจังหวัด ส่วนที่เป็นเศษปัดเป็นเต็มหน่วย

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียน กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 และกลุ่มโรงเรียนที่สุ่มมาศึกษา

จังหวัด	โรงเรียนขนาดใหญ่		โรงเรียนขนาดกลาง		โรงเรียนขนาดเล็ก	
	จำนวน	สุ่มมา	จำนวน	สุ่มมา	จำนวน	สุ่มมา
นครปฐม	2	1	9	3	12	3
นนทบุรี	5	2	4	1	4	1
ปทุมธานี	3	1	6	2	4	1
สมุทรปราการ	6	2	2	1	6	2
สมุทรสาคร	2	1	2	1	4	1
รวม	18	7	23	8	30	8

สุ่มนักเรียนมาศึกษาประมาณร้อยละ 20 ของนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนที่สุ่มได้ โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จะได้กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนจำนวน 23 โรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมด 71 โรงเรียน ครูสอนวิชาภาษาไทย
จำนวน 37 คน และนักเรียนจำนวน 1,306 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ มี 2 ประเภท คือ

1. แบบสอบถามครู เป็นคำถามในลักษณะของ Semantic Differential โดยแบ่งคำถามออกเป็น 5 หมวด ได้แก่
 - 1.1 คำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร
 - 1.2 คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
 - 1.3 คำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอน
 - 1.4 คำถามเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน
 - 1.5 คำถามเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน เป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) มีข้อทดสอบทั้งสิ้น 3 ฉบับ ได้แก่
 - 2.1 แบบทดสอบวิชาหลักภาษาไทย จำนวน 50 ข้อ
 - 2.2 แบบทดสอบวิชาการภาษาไทย จำนวน 50 ข้อ
 - 2.3 แบบทดสอบวิชาวรรณคดีไทย จำนวน 50 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบสอบถามในลักษณะของ Semantic Differential ให้ผู้ตอบประเมินความคิดเห็นที่อาศัยพื้นฐานจากข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์ ลงในช่องของแต่ละ

ลักษณะความกึกก้องที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของผู้ตอบ โดยดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีการวัดทัศนคติแบบ Semantic Differential ของ ออสกู๊ด ซูซี และ ทานเนนบาว์ม (Osgood, Suci and Tannenbaum. 1957) หลักและวิธีการวัดเจตคติของไฟบูลย์ อินทริวิชา (ไฟบูลย์ อินทริวิชา 2517 : 187 - 217) และการวัดทัศนคติและบุคลิกภาพของ เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ (เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์ 2520 : 57 - 61)

1.2 ศึกษางานการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503 หมวดวิชาพลานามัย ของ เสถียร สัตตภาพงส์ (เสถียร สัตตภาพงส์ 2519 : 144) เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย

1.3 สร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินผลหลักสูตรทั้ง 5 ด้าน คือ จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาและกิจกรรม การเรียนการสอน การประเมินผลการเรียน และการบริหารและบริการหลักสูตร

1.4 นำแบบสอบถามไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษา และอาจารย์ในภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (5 ท่าน) พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เพื่อให้ข้อเสนอแนะตามเกณฑ์ดังนี้

1.4.1 การใช้ภาษาในแบบสอบถามชัดเจนเข้าใจง่ายหรือไม่

1.4.2 คำถามแต่ละข้ออยู่ในขอบข่ายของปัญหาและเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรหรือไม่

1.4.3 คำถามครอบคลุมและจำไว้ตามหมวดหมู่หรือไม่

1.4.4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1.5 นำแบบสอบถามกลับมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ

1.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้/จำนวน 17 โรงเรียน ได้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คอยแบบสอบถาม จำนวน 35 คน ผลจากการนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธี Coefficient Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่น .933

การแปลความหมายของตัวเลขในแบบสอบถาม

เลข 1 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือเป็นข้อเท็จจริงในคำใดคำหนึ่งน้อย

เลข 2 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือเป็นข้อเท็จจริงในคำใดคำหนึ่งปานกลาง

เลข 3 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือเป็นข้อเท็จจริงในคำใดคำหนึ่งมาก

เลข 0 หมายถึง มีความคิดเห็นหรือเป็นข้อเท็จจริงเท่ากันระหว่างสองคำ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทย มีทั้งหมด 5 หมวดดังนี้ คือ

หมวดที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

คำถามในหมวดนี้ได้จากการนำจุดประสงค์ของหลักสูตรแต่ละข้อมา เพื่อถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับจุดประสงค์แต่ละข้อ อาทิ

0 ให้เกิดความคิดออกงานในการใช้ภาษา ตามวัยและศักยภาพของนักเรียนในชั้นนี้

<u>จุดประสงค์ข้อนี้คลุมเครือ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน</u>
<u>ยากต่อการนำไปปฏิบัติ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ยากต่อการนำไปปฏิบัติ</u>
<u>ไม่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>มีประโยชน์ต่อผู้เรียน</u>
<u>สอดคล้องกับความสนใจ</u>		<u>ไม่สอดคล้องกับความสนใจ</u>
<u>ตามวัยของผู้เรียน</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ตามวัยของผู้เรียน</u>

15

หมวดที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร

คำถามในหมวดนี้ได้จากการนำเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรทั้งหมดมาเพื่อถามความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมแต่ละเรื่อง อาทิ

๗ ๐ เสียงในภาษาไทย

ชอบเพศของเนื้อหา <u>คลุมเครือ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	ชอบเพศของเนื้อหา <u>ชัดเจน</u>
<u>สอดคล้อง</u> กับความสนใจ		<u>ไม่สอดคล้อง</u> กับความสนใจ
ของผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	ของผู้เรียน
<u>สอดคล้อง</u> กับจุดประสงค์		<u>ไม่สอดคล้อง</u> กับจุดประสงค์
ของหลักสูตร	/3/2/1/0/1/2/3/	ของหลักสูตร
<u>สอนไม่</u> ไ้ครบตามเนื้อหา		<u>สอนได้</u> ครบตามเนื้อหา
ที่หลักสูตรกำหนด	/3/2/1/0/1/2/3/	ที่หลักสูตรกำหนด
<u>บรรลุผล</u> ตามที่หลักสูตรกำหนด	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ไม่บรรลุผล</u> ตามที่หลักสูตรกำหนด
ผู้เรียน <u>เบื่อ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้เรียน <u>สนใจ</u>

หมวดที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอน

คำถามในหมวดนี้ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ที่จะส่งผลถึงผู้เรียนโดยรวม โดยถามความคิดเห็นจากครูในแต่ละเรื่อง อาทิ

๐ เนื้อหาในแบบเรียนทักษะสัมพันธ์

<u>สอดคล้อง</u> กับจุดประสงค์		<u>ไม่สอดคล้อง</u> กับจุดประสงค์
ของหลักสูตร	/3/2/1/0/1/2/3/	ของหลักสูตร

หมวดที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน

คำถามในหมวดนี้ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียน โดยถามความคิดเห็น และการปฏิบัติของครูในแต่ละเรื่อง อาทิ

๐ ผู้เรียนมักสอบได้

ผู้เรียนมักสอบได้

ระดับคะแนนสูงกว่า 1

/3/2/1/0/1/2/3/

ระดับคะแนนต่ำกว่า 1

หมวดที่ 5 สอบถามเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร

คำถามในหมวดนี้ได้แก่ คำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร ทางค่านิยมคุณธรรม อาการสถานที่ หนังสือ หลักสูตร คู่มือครู วัสดุประกอบหลักสูตร และการอบรมให้ความรู้เรื่องหลักสูตรแก่ครู อาทิ

๐ ผู้บริหารเห็นความสำคัญ

ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ

ของวิชาภาษาไทย

/3/2/1/0/1/2/3/

ของวิชาภาษาไทย

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 3 หมวดคือ หลักภาษาไทย การใช้ภาษาไทย และวรรณคดีไทย เป็นข้อสอบแบบปรนัย 5 ตัวเลือก ข้อสอบแต่ละชุดสร้างขึ้นชุดละ 70 ข้อ โดยดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อทดสอบ ของ ชาวล แพร์ตกุล (ชาวล แพร์ตกุล 2521) Taxonomy of Educational Objective ของบลูม (Bloom. 1956) คู่มือหลักการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบของ วิเชียร เกตุสิงห์ (วิเชียร เกตุสิงห์ 2518) และคู่มือการเขียนข้อทดสอบภาษาไทยของกรม วิชาการ (กรมวิชาการ 2521)

2.2 สร้างข้อทดสอบให้สอดคล้องกับตารางวิเคราะห์หลักสูตร และจุดมุ่งหมาย ในการสอน ในหนังสือคู่มือการสอนหนังสือภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในหนังสือคู่มือการสอนวิชาหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของ กรมวิชาการ

2.3 นำข้อทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้รวม 3 โรงเรียนคือ โรงเรียนพวงเงินวิทยาคม (โรงเรียนขนาดเล็ก) โรงเรียนภัทรญาณวิทยา (โรงเรียนขนาดกลาง) และโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย

(โรงเรียนขนาดใหญ่) ในจังหวัดนครปฐม ทั้งนี้เพื่อ

2.3.1 คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ โดยใช้สูตร K-R 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson 20)

2.3.2 วิเคราะห์ข้อทดสอบ หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าระดับความยากมาตรฐานของข้อทดสอบทุกข้อ แล้วพิจารณาเลือกข้อที่เหมาะสมไว้เป็นเครื่องมือวิจัย (โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้ คือ

2.3.2.1 มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 ถึง .80

2.3.2.2 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.3.2.3 หากข้อทดสอบใดมีค่าความยากง่ายเท่ากัน จะพิจารณาเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงกว่าไว้ใช้/

2.3.3 เพื่อกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการใช้ข้อทดสอบแต่ละชุด ✓

✓ การตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ และตอบเกิน ให้ 0 คะแนน

2.3.4 การวิเคราะห์ข้อทดสอบ ใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เท ฟาน เพื่อหาค่าระดับความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าระดับความยากมาตรฐาน (Δ) เป็นรายข้อ

๗ ผลของการนำข้อทดสอบไปใช้

หลังการนำข้อทดสอบไปทดลองและนำกลับมาวิเคราะห์ คัดเลือกข้อทดสอบสำหรับการนำไปวิจัยได้ดังนี้ คือ

ชุดที่ 1 วิชาหลักภาษาไทย มี 50 ข้อ
 มีค่าความยากง่ายระหว่าง .24 ถึง .77
 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21 ถึง .67
 มีค่าระดับความยากมาตรฐานทั้งฉบับ 13.67
 มีค่าความเชื่อมั่น .883

ชุดที่ 2 วิชาการใช้ภาษาไทย มี 50 ข้อ
 มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 ถึง .79
 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .22 ถึง .77
 มีค่าระดับความยากมาตรฐานทั้งฉบับ 12.75
 มีค่าความเชื่อมั่น .900

ชุดที่ 3 วิชาวรรณคดีไทย มี 50 ข้อ
 มีค่าความยากง่ายระหว่าง .21 ถึง .79
 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .21 ถึง .63
 มีค่าระดับความยากมาตรฐานทั้งฉบับ 13.02
 มีค่าความเชื่อมั่น .880

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรของครู และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปขอความร่วมมือจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ระหว่างวันที่ 14 มกราคม 2523 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2523

การเก็บข้อมูลกระทำโดย แจกแบบสอบถามครู และทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนไปพร้อมกัน โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลโรงเรียนละ 2 ชั่วโมง

วิธีจัดการกับข้อมูล

การจัดกระทำกับข้อมูลนั้น ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้คือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรของครู

1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ เพื่อคัดเลือกรายการที่สมบูรณ์ไว้วิเคราะห์ต่อไป

1.2 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ในข้อ 1.1 มาตรวจให้คะแนน โดยให้ค่าระดับคะแนนจากสเกล 1/3/2/1/0/1/2/3/ เป็น 1/7/6/5/4/3/2/1/ ตามลำดับ ความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงที่มีค่าทางบวกไปหาทางลบ

1.3 เปรียบเทียบค่าคะแนนความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร ระหว่างกลุ่มตัวแปรที่ต้องการศึกษา

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ ข้อที่ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ และตอบเกิน ให้ 0 คะแนน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยใช้สูตร Coefficient Alpha (อนันต์ ศรีโสภา 2521 : 265)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum x_i^2}{\sum x^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น

$\sum x_i^2$ แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

$\sum x^2$ แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด

n แทน จำนวนข้อคำถามทั้งหมด

3. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร K - R 20 ของ กูเคอร์ - ริชาร์ดสัน (อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 262)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{\sigma_x^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	p	แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูก
	q	แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด
	$\sum pq$	แทน ความแปรปรวนของข้อทดสอบแต่ละข้อ
	σ_x^2	แทน ความแปรปรวนของข้อทดสอบทั้งหมด
	n	แทน จำนวนข้อของข้อทดสอบ

4. การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม เมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยกว่า 30 โดยใช้สูตร (ลวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2522 : 217)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน Mean ของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ 1, 2 ตามลำดับ
	s_1^2, s_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ตามลำดับ

5. การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย เมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างมี
จำนวนมากกว่า 30 โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2522 :
215)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

6. การทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้วิธี
วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ One - Way Classification โดยใช้สูตร (ล้วน
สายยศ และ อังคณา สายยศ 2522 : 259 - 264)

$$F = \frac{MS_b}{MS_E}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่พิจารณาใน F - distribution

MS_b แทน ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_E แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ในการแปลผลคะแนนการประเมินผลหลักสูตรของครูนั้น มีเกณฑ์ดังนี้ คือ

ความคิดเห็นในเชิงนิมิต (Positive)	ในระดับ มาก	6.50 - 7.00
	ในระดับ ปานกลาง	5.50 - 6.49
	ในระดับ น้อย	4.50 - 5.49
ความคิดเห็นเท่ากันระหว่างความคิดเห็นเชิงนิมิตและนิเสธ		3.50 - 4.49
ความคิดเห็นในเชิงนิเสธ (Negative)	ในระดับ น้อย	2.50 - 3.49
	ในระดับ ปานกลาง	1.50 - 2.49
	ในระดับ มาก	1.00 - 1.49

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนตัวในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละตัวที่แตกต่างจาก คะแนนเฉลี่ย
MS	แทน	ความแปรปรวนเฉลี่ย
F	แทน	ค่าวิกฤติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
t	แทน	ค่าวิกฤติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ได้เรียงตัวข้อไว้ตามลำดับ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทยระหว่างครูที่มีวุฒิและประสบการณ์ต่างกัน
2. การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.1 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
 - 2.2 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่ให้คะแนนการประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทยสูง

กับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่ให้คะแนนการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยว่า
การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย

หมวดที่ 1 เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ข้อ 1

ให้เกิดความคึกคักองงามในการใช้ภาษา ตามวัยและศักยภาพของนักเรียนในชั้นนี้

ตาราง 2 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ
 หลักสูตรข้อ 1 ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ.สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน	5.06	2.41	3.95	4.72	1.790
ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	4.39	3.31	3.79	3.18	1.017
มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.61	1.78	5.79	1.18	0.450
สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน	5.78	1.59	4.74	2.54	2.194*
รวม	20.83	13.68	18.26	20.20	1.893

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็น
 ในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 1 แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ
 กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อวิเคราะห์ค่าตามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็น
 ว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนในระดับน้อย มีความยากง่ายในการนำไปปฏิบัติเท่า ๆ กัน

มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับปานกลาง ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนและคลุมเครือเท่า ๆ กัน มีความยากง่ายในการนำไปปฏิบัติเท่า ๆ กัน มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย

ในข้อที่ว่าจุดประสงค์ข้อนี้มีความสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนนั้น ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความเห็นแตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 3 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 1 ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน	4.37	4.36	4.61	3.43	0.369
ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	4.32	3.67	3.83	2.85	0.763
มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.79	1.18	5.61	1.78	0.450
สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน	5.11	2.54	5.38	2.13	0.540
รวม	19.58	17.70	19.44	19.91	0.097

จากตาราง 3 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 1 แตกต่างจากครูที่มี

ประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคำถามแต่ละข้อพบว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนและคลุมเครือเท่า ๆ กัน มีความยากและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติเท่า ๆ กัน มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่าจุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจนในระดับน้อย ยากและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติเท่า ๆ กัน มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลางและสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย อย่างไรก็ตาม พบว่าทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 2

ให้พัฒนาทักษะทางภาษาทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ให้รู้จักใช้ภาษาอย่างมีศิลปะตามประเพณีและวัฒนธรรม โดยฟังเสียงการพูด การอ่านในใจเป็นอันดับแรก

ตาราง 4 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 2 ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ.สูง		กศ.บ		
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน	6.17	1.32	4.79	5.06	2.338*
ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	5.06	3.23	4.47	3.49	0.983
มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	6.11	0.81	6.26	0.98	0.484
สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน	5.06	4.64	4.78	4.62	0.324
รวม	22.39	13.90	20.32	25.78	1.408

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กค.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 2 แตกต่างจากครูที่มีวุฒิกศ.บ หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กค.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อนี้มีความชัดเจนในระดับปานกลาง ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติในระดับน้อย มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และมีความสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย ส่วนครูที่มีวุฒิกศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรข้อนี้มีความชัดเจนในระดับน้อย มีความยากง่ายในการนำไปปฏิบัติทำ ๆ กัน มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และมีความสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย

ในข้อที่ว่าจุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจนนั้น ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 5 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 2 ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน	5.36	4.96	5.56	2.73	0.317
ถ่ายทอดการนำไปปฏิบัติ	4.73	3.54	4.78	3.35	0.082
มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	6.16	1.25	6.22	0.54	0.194
สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน	5.11	4.10	4.72	5.15	0.549
รวม	21.90	25.69	21.28	16.33	0.063

ตาราง 5 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 2 แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณากำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนในระดับน้อย มีความง่ายต่อการนำไปปฏิบัติในระดับน้อย มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจนในระดับปานกลาง ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติในระดับน้อย มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย อย่างไรก็ตามพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกี่ยวกับจุดประสงค์ช่วงหลักสูตรข้อ 3

ให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือหรืองานเขียนงานประพันธ์

โดยยกเหตุผลประกอบ

ตาราง 6 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ
หลักสูตรข้อ 3 ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ.สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน	4.67	3.65	4.68	4.89	0.015
ถ่ายทอดการนำไปปฏิบัติ	3.94	4.06	3.11	2.88	1.361
มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.89	0.93	5.47	1.37	1.200
สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน	4.83	1.91	4.42	3.81	0.732
รวม	19.44	11.20	17.68	14.12	1.259

จากตาราง 6 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ข้อ 3 แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนในระดับน้อย มีความยากง่ายในการนำไปปฏิบัติเท่า ๆ กัน มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป มีความเห็นว่าจุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจนในระดับน้อย มีความยากในการนำไปปฏิบัติในระดับน้อย มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับน้อย

และมีความสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนเท่า ๆ กัน
อย่างไรก็ตามพบว่าทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 7 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ
หลักสูตรข้อ 3 ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน	4.84	3.92	4.50	4.62	0.500
ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	2.84	2.58	4.27	3.51	2.509*
มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.58	1.37	5.78	1.01	0.556
สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน	3.95	3.50	5.39	1.31	2.832**
รวม	17.21	13.51	19.94	9.47	2.446*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็น
ในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 3 แตกต่างจากครูที่มี
ประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี เห็น
ว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนในระดับน้อย ยากต่อการนำไปปฏิบัติในระดับน้อย มี
ประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และมีความสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับความสนใจ
ตามวัยของผู้เรียนเท่า ๆ กัน ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า

จุดประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนในระดับน้อย ยากและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติเท่า ๆ กัน
มีประโยชน์ต่อผู้เรียนปานกลาง และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย

ในข้อ จุดประสงค์ของหลักสูตร และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 4

ให้สามารถสังเกตลักษณะของภาษาไทย เข้าใจหลักภาษาที่จะทำให้ใช้ภาษาได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 8 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของ
หลักสูตรข้อ 4 ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.ศ.สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน	5.44	2.62	4.53	3.82	1.847
ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	.11	3.52	5.58	3.59	2.371
มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.61	1.19	5.42	2.59	0.422
สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน	4.94	1.70	4.58	1.92	0.818
รวม	20.11	17.40	18.11	12.65	1.575

^{*} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวาง 8 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 4 แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากค่าตามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่าจุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจนในระดับน้อย ยากและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติเท่า ๆ กัน มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปเห็นว่า จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจนในระดับน้อย ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติในระดับปานกลาง มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย

ในข้อ ง่ายต่อการนำไปปฏิบัตินั้น ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 4 ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน	4.79	3.51	5.17	3.32	0.623
ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	3.53	3.82	4.17	3.21	1.032
มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	5.32	2.78	5.67	0.94	0.778
สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน	4.42	1.92	5.11	1.52	1.605
รวม	18.05	11.27	20.17	18.62	1.676

ภาคตาราง 9 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 4 แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากคำตอบแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี เห็นว่า จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจนในระดับน้อย มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับน้อย มีความสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนและไม่สอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนเท่า ๆ กัน ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจนในระดับน้อย มีความยากและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติเท่า ๆ กัน มีประโยชน์ต่อผู้เรียนในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียนในระดับน้อย

อย่างไรก็ตามพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมวดที่ 2 เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร

1. การฟัง

การจับใจความสำคัญจากคำพูดหรืองานเขียนที่มีผู้อ่านให้ฟัง การสังเกตข้อความที่สำคัญรองลงไป การแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น

ตาราง 10 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
ในหลักสูตร เรื่องการฟัง ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	ว่าแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ.สูง		กศ.บ		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	5.41	3.20	5.37	2.36	0.130
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.56	2.14	5.68	2.23	0.265
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.39	1.50	5.16	1.81	0.548
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	4.83	3.32	4.00	3.44	1.383
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.06	1.58	4.58	2.70	1.333
ผู้เรียนสนใจ	4.89	2.46	4.63	2.36	0.510
รวม	31.11	21.28	29.42	29.70	1.018

จากตาราง 10 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการฟัง แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบและสอนไม่ได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดเท่า ๆ กัน

บรรลุลตามหลักสุตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย

อย่างไรก็ตามพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
ในหลักสูตร เรื่องการฟัง ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จาแนกตามประสบการณ์				t
	๐ - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	4.79	3.62	6.06	1.00	2.540*
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.47	2.82	5.78	1.48	0.646
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.21	2.51	5.33	1.53	0.447
สอนไ้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	4.21	2.51	4.61	4.60	0.645
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	4.63	2.69	5.00	1.65	0.771
ผู้เรียนสนใจ	4.53	2.37	5.00	2.35	0.940
รวม	28.84	25.58	31.78	29.95	1.699

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการฟัง แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณากำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับ -

น้อย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย ฉะนั้นได้รวมและสอนไม่ได้ครบตาม เนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดเท่า ๆ กัน บรรลุตามให้หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียน สนใจในระดับน้อย ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหา ชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้อง กับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย

ในข้อ ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันบ้างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

2. การพูด

การสนทนากันเกี่ยวกับวิชาที่เรียนหรือเรื่องราวที่น่าสนใจ การนำเรื่องที่สนทนา
กันไปเล่าให้ผู้อื่นฟังโดยไม่เสริมความและไม่ตัดความ การอภิปรายในกลุ่ม การรายงานผล
การประชุมกลุ่มเฉพาะสาระสำคัญ การชี้แจงเหตุผล การอธิบายความต้องการของตนและ
ของกลุ่มให้คนทั่วไปเข้าใจ ไม่เฉพาะในท้องถิ่นของตน

ตาราง 12 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
ในหลักสูตร เรื่องการพูด ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ.สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	5.17	3.44	4.89	3.43	0.459
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.83	1.09	4.74	3.43	2.180 *
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.72	0.68	4.95	2.61	1.790
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	4.56	3.08	3.95	3.61	1.017
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.50	1.44	4.68	2.45	1.783
ผู้เรียนสนใจ	5.39	2.37	4.84	1.47	1.222
รวม	32.17	21.68	28.05	51.83	2.054 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการพูด แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับปานกลาง สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหา

ชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนไ้ครบและสอนไม่ไ้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดเท่า ๆ กัน บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย

ในข้อ ความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไ้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการพูด ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	4.47	4.04	5.61	2.13	2.000
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.95	3.05	5.61	1.90	1.269
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.05	2.61	5.61	0.84	1.375
สอนไ้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	3.79	2.95	4.72	3.51	1.576
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.00	2.22	5.17	2.03	0.354
ผู้เรียนสนใจ	4.89	1.65	5.33	2.24	0.957
รวม	28.16	47.70	32.06	27.00	1.935

จากตาราง 13 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการพูด แตกต่าง

จากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไ้ไม่มีสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากคำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนและไม่ชัดเจนเท่า ๆ กัน สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย ลอนได้ครบและสอนไม่ได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดเท่า ๆ กัน บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่าขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนปานกลาง สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย

อย่างไรก็ตามพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การอ่าน

การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง การเว้นวรรคตอนตามที่ที่เหมาะสม การอ่านทำนองเสนาะตามบทประพันธ์ที่มีในหนังสือเรียน การอ่านในใจโดยให้อ่านหนังสือที่กำหนดและงานเขียนชนิดต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น การหาความรู้ความบันเทิงจากการอ่าน การพิจารณาหนังสือที่อ่านโดยวิเคราะห์ความรู้สึที่มีต่อสิ่งที่อ่าน ว่าชอบหรือไม่ชอบ อย่างไร การเข้าใจสาร หรือตีความได้หลาย ๆ ด้าน การวิจารณ์ส่วนดีและส่วนบกพร่องของหนังสือพร้อมทั้งให้เหตุผลได้สมควรแก่เรื่อง ทั้งนี้ เมื่อนักเรียนในเข้าถึงวรรณคดีไทยด้วย การรู้จักใช้ของสมมุติให้เกิดประโยชน์แก่การเรียนรู้ภาษาไทย

ตาราง 14 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
ในหลักสูตร เรื่องการอ่าน ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ.สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	5.61	2.02	5.26	5.20	0.556
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.67	2.35	5.26	3.43	0.732
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.78	0.89	5.42	1.81	0.947
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	5.22	1.48	4.79	3.73	0.811
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.11	1.75	4.82	2.47	0.604
ผู้เรียนสนใจ	5.56	1.79	5.47	1.71	0.209
รวม	32.94	23.82	31.05	51.72	0.932

จากตาราง 14 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการอ่าน แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อวิเคราะห์ค่าถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับปานกลาง สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับปานกลาง ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปเห็นว่าขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย

บรรลุลตามหลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย

อย่างไรก็ตามพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 จดतिแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
ในหลักสูตร เรื่องการอ่าน ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	5.53	3.71	5.33	3.65	0.317
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.16	3.70	5.78	1.95	1.127
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.42	1.81	5.78	0.89	0.947
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	4.84	3.14	5.17	2.15	0.611
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.05	2.05	4.89	2.22	0.333
ผู้เรียนสนใจ	5.37	1.80	5.67	1.65	0.698
รวม	31.37	37.80	32.61	39.66	0.608

จากตาราง 15 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการอ่าน แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่

หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุตามให้หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย ส่วนครูไม่ประสบความสำเร็จในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความต้องการเนื้อหาหลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุตามให้หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตามพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเขียน

การคัดลอกความในถูกต้องเรียบร้อย การเขียนตัวสะกดการันต์และเขียนตามคำบอก การเขียนคัดต่อสื่อสารในเรื่องส่วนตัวและกิจธุระที่เหมาะสมแก่วัย การเขียนข้อความในการเรียนวิชาต่าง ๆ การเรียงความจากข้อเท็จจริงและจินตนาการ การบอกความและขยายความไปตามสมควรในการเขียนทุกชนิด การเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง การเขียนตัวอักษรให้อ่านง่าย ถูกต้องตามวิธีที่ควรเขียน การวางวรรคและเครื่องหมายตามอักขรวิธี ให้มีระเบียบในการเขียน ทั้งเพื่อการศึกษา และเพื่อการดำเนินชีวิตต่อไป การแก้บทประพันธ์โดยเข้าใจกฎเกณฑ์ตามควรแก่ศักยภาพของนักเรียน

ตาราง 16 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
ในหลักสูตร เรื่องการเขียน ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ.สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	5.72	2.33	5.95	2.05	0.469
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.83	2.38	5.53	2.82	0.577
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.78	1.24	4.84	3.36	0.188
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	5.33	2.94	5.42	2.48	0.167
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.72	1.15	4.47	2.82	2.660*
ผู้เรียนสนใจ	5.39	2.49	5.47	1.93	0.163
รวม	33.78	21.12	31.16	36.14	1.484

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการเขียน แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อวิเคราะห์ค่าตามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับปานกลาง สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปเห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง

สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย

ในข้อ บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดนั้น กลุ่มที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการเขียน ระหว่างครูที่ไม่ประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	๐ - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	5.84	2.36	5.83	2.03	0.020
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.63	2.47	5.72	2.80	0.170
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.53	1.37	5.06	3.70	0.904
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	5.00	3.33	5.78	1.71	1.500
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.00	2.78	5.17	2.03	0.333
ผู้เรียนสนใจ	5.11	2.21	5.78	1.95	1.426
รวม	32.11	28.21	33.33	25.89	0.718

จากตาราง 17 แสดงว่าครูที่ไม่ประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องการเขียน แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาการแก้ข้อหว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี มีความเห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับปานกลาง สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับปานกลาง

อย่างไรก็ตามพบว่า ทุกข้อแตกต่างก็อย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. หลักสูตร

5.1 การสังเกตลักษณะต่าง ๆ ของภาษาไทย การเข้าใจหลักบางประการ เพื่อให้เกิดความสนใจ และนำหลักไปใช้เพื่อให้เกิดผลในการสื่อสาร ความเข้าใจ กฎเกณฑ์และศัพย์บัญญัติเท่าที่จำเป็นต่อทราบ

ตาราง 18 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
ในหลักสูตร เรื่องหลักภาษา ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ.สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	5.56	1.91	5.21	2.40	0.729
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.61	2.13	5.05	1.72	1.217
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.50	1.68	4.47	3.26	1.981
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	5.89	0.69	5.47	1.49	1.235
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.78	1.12	4.89	1.65	2.282 *
ผู้เรียนสนใจ	4.94	3.58	4.11	4.21	1.277
รวม	32.28	23.86	29.21	48.40	1.548

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องหลักภาษา แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าตามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับปานกลาง สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปเห็นว่า

ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจและไม่สนใจเท่า ๆ กัน

ในข้อ บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องหลักภาษา ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	ป. กศ. สูง		กศ. บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	5.31	2.34	5.44	2.03	0.265
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.05	2.27	5.61	1.55	1.217
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	4.89	2.99	5.06	2.53	0.309
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	5.47	1.49	5.89	0.69	1.235
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	4.95	2.05	5.72	1.15	1.833
ผู้เรียนสนใจ	4.16	4.14	4.89	3.75	1.123
รวม	29.84	41.03	32.61	36.49	1.086

จากตาราง 19 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องหลักภาษา

แตกต่างจากกรณีที่ประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากคำถามแต่ละข้อพบว่า กรณีที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจและไม่สนใจเท่า ๆ กัน ส่วนกรณีที่ประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย

อย่างไรก็ตามพบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 การใช้ภาษาให้สอดคล้องกับหลักภาษาตามหัวข้อต่อไปนี้

5.2.1 เสียงในภาษาไทย

5.2.2 ตัวอักษรไทยและหลักการเขียนตัวอักษร

5.2.3 การจำแนกคำในภาษาไทยออกเป็น 7 ชนิด คือ นาม

สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ บุพบท สันธาน อุทาน

5.2.4 ความหมายกับการสื่อสาร การใช้ประโยคสื่อสาร ส่วนประกอบของประโยค

5.2.5 หลักการอ่านออกเสียง

5.2.6 การใช้พจนานุกรม

ตาราง 20 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
ในหลักสูตร เรื่องหลักภาษา ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ. สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	6.22	0.65	5.05	3.72	2.388 *
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.83	2.26	5.47	1.93	0.750
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	5.67	1.04	4.47	3.04	2.553 *
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	5.83	0.97	4.84	3.58	1.980
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.67	1.18	4.79	3.06	1.833
ผู้เรียนสนใจ	5.06	2.41	4.11	3.78	1.638
รวม	34.28	20.33	28.74	58.09	2.674 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เรื่องหลักภาษา แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับปานกลาง สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับปานกลาง และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปเห็นว่า

ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจนในระดับน้อย สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจและไม่สนใจเท่า ๆ กัน

ในข้อ ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน และสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนนั้น ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม
ในหลักสูตร เรื่องหลักภาษา ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	5.68	2.34	5.56	3.44	0.214
สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.52	2.26	5.77	1.83	0.543
สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน	4.84	3.03	5.28	2.09	0.830
สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด	5.32	2.23	5.33	2.94	0.019
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	5.00	2.22	5.44	2.38	0.898
ผู้เรียนสนใจ	4.16	3.36	5.00	2.94	1.448
รวม	30.24	58.70	32.50	34.04	0.926

จากตาราง 21 แสดงว่าครูไม่ประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อกพิจารณาถ้อยคำแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี มีความเห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาวิชาในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจและไม่สนใจเท่า ๆ กัน ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า ขอบเขตของเนื้อหาวิชาในระดับปานกลาง สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในระดับน้อย สอนได้ครบตามเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนดในระดับน้อย และผู้เรียนสนใจในระดับน้อย

อย่างไรก็ตาม พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมวดที่ 3 เกี่ยวกับการเรียนการสอน

ตาราง 22 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการเรียนการสอน
ระหว่างครูที่ปฏิบัติต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ.สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
1. เนื้อหาในแบบเรียนทักษะสัมพันธ์ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	6.28	0.45	4.89	2.43	3.475**
2. ผู้สอนได้เตรียมการสอนสม่ำเสมอ	5.89	1.52	5.05	2.05	1.909
3. สอนโดยรวมฝึกทักษะทั้งสี่ในแต่ละ ชั่วโมง	5.56	2.85	5.63	2.36	0.132
4. สอนโดยจัดกิจกรรมอื่น ๆ	4.67	5.41	4.79	4.84	0.162
5. รวมชั่วโมงวรรณคดี การใช้ภาษา และหลักภาษาเข้าด้วยกัน	5.11	1.87	5.21	1.40	0.238
6. สอนโดยยึดหลักสูตรและโครงการ สอนเป็นหลัก	4.17	5.56	3.58	5.92	0.747
7. จำนวนชั่วโมงสอนเพียงพอ	5.61	2.48	5.11	3.10	0.877
8. ผู้สอนเข้าใจหลักสูตรที่ใช้	4.67	5.18	5.05	3.83	0.543
9. หลักสูตรภาษาไทยสมบูรณ์	6.28	0.33	5.42	1.70	2.606*
	5.39	2.60	3.68	3.45	3.000**
รวม	54.56	65.32	47.53	51.15	2.812**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวาง 22 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าจึงมีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการเรียนการสอน แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาตามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา เห็นว่า เนื้อหาในแบบเรียนทักษะสัมพันธ์สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตรและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในระดับปานกลาง ผู้สอนได้เตรียมการสอนสม่ำเสมอในระดับปานกลาง มีการสอนโดยรวมทักษะทั้งสี่ในแต่ละชั่วโมงในระดับน้อย สอนโดยวัดกิจกรรมอื่น ๆ ในระดับน้อย รวมและแยกชั่วโมงรวมผลก็ การใช้ภาษา และหลักภาษา เท่า ๆ กัน สอนโดยยึดหลักสูตรหรือโครงการสอนในระดับปานกลาง จำนวนชั่วโมงสอนเพียงพอในระดับน้อย ผู้สอนเข้าใจหลักสูตรที่ใช้ในระดับปานกลาง และเห็นว่าหลักสูตรวิชาภาษาไทยสมบูรณ์ในระดับน้อย ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป เห็นว่า เนื้อหาในแบบเรียนทักษะสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในระดับน้อย ผู้สอนเตรียมการสอนสม่ำเสมอในระดับปานกลาง สอนโดยรวมฝึกทักษะทั้งสี่ในแต่ละชั่วโมงในระดับน้อย สอนโดยวัดกิจกรรมอื่น ๆ ในระดับน้อย รวมและแยกชั่วโมงรวมผลก็ การใช้ภาษาและหลักภาษา เท่า ๆ กัน สอนโดยยึดหลักสูตรและโครงการสอนเป็นหลักในระดับน้อย จำนวนชั่วโมงสอนเพียงพอในระดับน้อย ผู้สอนเข้าใจหลักสูตรที่ใช้ในระดับน้อย และหลักสูตรวิชาภาษาไทยมีความบกพร่องและมีความสมบูรณ์เท่า ๆ กัน

ในข้อ เนื้อหาในแบบเรียนทักษะสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และหลักสูตรภาษาไทยสมบูรณ์นั้น ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อ ผู้สอนเข้าใจหลักสูตรที่ใช้แล้ว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 23 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการเรียนการสอน
ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	คะแนนประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
1. เนื้อหาในแบบเรียนทักษะสัมพันธ์ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.57	1.21	5.56	1.91	0.024
2. ผู้สอนได้เตรียมการสอนสม่ำเสมอ	5.68	1.56	5.56	3.67	0.226
3. สอนโดยรวมฝึกทักษะทั้งสี่ในแต่ละ ชั่วโมง	4.05	5.94	5.50	3.32	2.042*
4. สอนโดยจัดกิจกรรมอื่น ๆ	5.05	1.27	5.28	1.98	0.429
5. รวมชั่วโมงวรรณคดี การใช้ภาษา และหลักภาษา เข้าด้วยกัน	2.79	4.06	5.00	5.06	3.157**
6. สอนโดยยึดหลักสูตรและโครงการ สอนเป็นหลัก	4.74	3.54	6.00	1.65	2.377*
7. จำนวนชั่วโมงสอนเพียงพอ	4.79	4.40	4.94	4.64	0.214
8. ผู้สอนเข้าใจหลักสูตรที่ใช้	5.53	1.37	6.11	0.93	1.657
9. หลักสูตรภาษาไทยสมบูรณ์	4.53	3.60	4.50	4.03	0.047
รวม	42.83	40.85	39.47	42.56	2.162*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการวาง 23 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอน แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณากำหนดแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี เห็นว่าเนื้อหาในแบบเรียนทักษะสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในระดับปานกลาง ผู้สอนเตรียมการสอนสม่ำเสมอในระดับปานกลาง สอนโดยรวมและแยกฝึกทักษะทั้งสี่ในแต่ละชั่วโมงเท่า ๆ กัน สอนโดยจัดกิจกรรมอื่น ๆ ในระดับน้อย แยกชั่วโมงวรรณคดี การใช้ภาษา และหลักภาษาในระดับน้อย สอนโดยยึดหลักสูตรและโครงการสอนเป็นหลักในระดับน้อย จำนวนชั่วโมงสอนเพียงพอในระดับน้อย ผู้สอนเข้าใจหลักสูตรที่ใช้ในระดับปานกลาง หลักสูตรวิชาภาษาไทยมีความสมบูรณ์ในระดับน้อย ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า เนื้อหาในแบบเรียนทักษะสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในระดับน้อย ผู้สอนได้เตรียมการสอนสม่ำเสมอในระดับปานกลาง สอนโดยรวมฝึกทักษะทั้งสี่ในแต่ละชั่วโมงในระดับปานกลาง สอนโดยจัดกิจกรรมอื่น ๆ ในระดับน้อย รวมชั่วโมงวรรณคดี การใช้ภาษาและหลักภาษาในระดับน้อย สอนโดยยึดหลักสูตรและโครงการสอนเป็นหลัก เป็นหลักในระดับปานกลาง จำนวนชั่วโมงสอนเพียงพอในระดับน้อย ผู้สอนเข้าใจหลักสูตรที่ใช้ในระดับปานกลาง หลักสูตรวิชาภาษาไทยมีความสมบูรณ์ในระดับน้อย

ในข้อ การรวมชั่วโมงวรรณคดี การใช้ภาษาและหลักภาษา ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อ การสอนโดยรวมฝึกทักษะทั้งสี่ในแต่ละชั่วโมง สอนโดยยึดหลักสูตรและโครงการสอนเป็นหลัก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมวดที่ 4 เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน

ตาราง 2.4 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการประเมินผล
การเรียน ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กศ. สูง		กศ.บ.		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
1. ผู้เรียนมักสอบไ้ระดับคะแนน สูงกว่า 1	6.11	1.52	6.26	0.54	0.455
2. ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้จริงไ้	5.33	1.88	4.89	2.88	0.863
3. ผู้สอนให้ความสำคัญของการใช้ภาษา มากกว่าวรรณคดีและหลักภาษา	4.78	2.65	4.84	2.14	0.118
4. การวัดผลก่าหนึ่งถึงวุฒประสงค์ ของหลักสูตร	5.94	2.06	5.42	1.81	1.130
5. การวัดผลเน้นหนักด้านทฤษฎีและ การปฏิบัติ	6.11	5.28	6.37	4.02	0.366
6. ผู้เรียนมักสอบไ้คะแนนการใช้ภาษา มากกว่าร้อยละ 50	5.00	2.53	5.00	2.89	0.000
7. มีการทดสอบความรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนก่อนการสอน	5.44	2.61	4.89	2.77	1.019
8. ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ ต้องการ	5.50	2.38	4.89	1.65	1.298
รวม	44.22	37.12	42.58	48.81	0.759

จากตาราง 24 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนแตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาจากแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า เห็นว่า ผู้เรียนสอบได้คะแนนสูงกว่า 1 ในระดับปานกลาง ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้จริงได้ในระดับน้อย ผู้สอนให้ความสำคัญของการใช้ภาษามากกว่าวรรณคดีและหลักภาษาในระดับน้อย การวัดผลคำนึงถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง การวัดผลเน้นการปฏิบัติและทฤษฎีในระดับปานกลาง ผู้เรียนมักสอบได้คะแนนการใช้ภาษามากกว่าร้อยละ 50 ในระดับน้อย มีการทดสอบความรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนการสอบน้อย และผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการในระดับปานกลาง ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป เห็นว่า ผู้เรียนมักสอบได้คะแนนสูงกว่า 1 ในระดับปานกลาง ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้จริงได้ในระดับน้อย ผู้สอนให้ความสำคัญของการใช้ภาษามากกว่าวรรณคดีและหลักภาษาในระดับน้อย การวัดผลคำนึงถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย การวัดผลเน้นหนักทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติในระดับปานกลาง ผู้เรียนมักสอบได้คะแนนการใช้ภาษามากกว่าร้อยละ 50 ในระดับน้อย มีการทดสอบความรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนการสอบน้อย และผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการในระดับน้อย

ความแตกต่างของความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนระหว่างครูที่มีคุณวุฒิต่างกัน พบว่าทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการประเมินผล
การเรียน ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
1. ผู้เรียนมักสอบได้ระดับคะแนนสูงกว่า 1	6.32	0.45	6.06	1.58	0.788
2. ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้จริงได้	4.79	2.62	5.44	2.03	1.300
3. ผู้สอนให้ความสำคัญของการใช้ภาษามากกว่าวรรณคดีและหลักภาษา	4.84	2.36	4.78	2.42	0.118
4. การวัดผลคำนึงถึงจุดประสงค์ของหลักสูตร	5.42	2.59	5.94	1.23	1.130
5. การวัดผลเน้นให้นักอ่านทฤษฎีและการปฏิบัติ	5.79	4.62	6.72	4.21	1.348
6. ผู้เรียนมักสอบได้คะแนนการใช้ภาษามากกว่าร้อยละ 50	4.89	2.99	5.11	3.40	0.373
7. มีการทดสอบความรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนการสอน	5.05	2.72	5.28	2.80	0.418
8. ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการ	4.89	2.99	5.50	0.97	1.298
รวม	39.47	42.56	42.83	40.85	1.334

จากตาราง 25 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคำตามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี เห็นว่า ผู้เรียนมักสอบได้ระดับคะแนนสูงกว่า 1 ในระดับปานกลาง ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้จริงได้ในระดับน้อย ผู้สอนให้ความสำคัญของการใช้ภาษามากกว่าวรรณคดีและหลักภาษาในระดับน้อย การวัดผลคำนึงถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย การวัดผลเน้นหนักด้านทฤษฎีและปฏิบัติในระดับปานกลาง ผู้เรียนมักสอบได้คะแนนการใช้ภาษามากกว่าร้อยละ 50 ในระดับน้อย มีการทดสอบความรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนการสอนในระดับน้อย และผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการในระดับน้อย ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า ผู้เรียนมักสอบได้ระดับคะแนนสูงกว่า 1 ในระดับปานกลาง ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้จริงได้ในระดับน้อย ผู้สอนให้ความสำคัญของการใช้ภาษามากกว่าวรรณคดีและหลักภาษาในระดับน้อย การวัดผลคำนึงถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับปานกลาง การวัดผลเน้นหนักด้านทฤษฎีและปฏิบัติในระดับมาก ผู้เรียนมักสอบได้คะแนนการใช้ภาษามากกว่าร้อยละ 50 ในระดับน้อย มีการทดสอบความรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนการสอนในระดับน้อย และผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการในระดับปานกลาง

ความแตกต่างของความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมวดที่ 5 เกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร

ตาราง 26 สถิติแสดงคะแนนการประเมินหลักสูตร เกี่ยวกับการบริหารและ
บริการหลักสูตร ระหว่างครูที่มีวุฒิต่างกัน

	จำแนกตามวุฒิ				t
	ป.กค.สูง		กศ.บ.		
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1. ผู้บริหารเห็นความสำคัญของ วิชาภาษาไทย	6.06	0.41	4.39	3.99	2.388*
2. มีครูสอนวิชาภาษาไทยเพียงพอ	5.05	3.47	4.63	5.13	0.632
3. มีหนังสือคู่มือครูเพียงพอ	4.06	4.17	3.06	4.50	1.471
4. ครูสอนเคยผ่านการอบรมหรือ สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย	4.50	5.21	3.05	5.27	1.933
5. มีอุปกรณ์การสอนเพียงพอ	3.72	3.74	3.26	3.54	0.730
6. มีหนังสือหลักสูตรเพียงพอ	3.89	3.40	3.21	3.73	1.081
7. มีหนังสือคู่มือหลักสูตรเพียงพอ	4.17	3.56	4.05	3.83	0.190
8. หนังสือคู่มือครูมีประโยชน์ต่อการ เตรียมการสอน	6.44	0.26	6.47	1.37	0.100
9. มีหนังสืออ่านประกอบเพียงพอ	4.89	2.93	3.26	4.09	2.629*
10. มีการประสานงานระหว่างครูใหญ่ กับศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการใช้ หลักสูตรวิชาภาษาไทย	3.94	4.29	3.16	3.70	1.182
11. ผู้สอนต้องการคำแนะนำช่วยเหลือ	5.00	1.18	6.37	1.02	1.088
รวม	52.73	108.88	45.63	99.58	2.200*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างจากครูที่มีวุฒิกศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาคำถามแต่ละข้อพบว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมาเห็นว่าผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยในระดับปานกลาง มีครูภาษาไทยเพียงพอในระดับน้อย มีหนังสือคู่มือครูเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน ครูผู้สอนเคยผ่านการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับน้อย มีอุปกรณ์การสอนเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน มีหนังสือหลักสูตรและหนังสือคู่มือหลักสูตรเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน หนังสือคู่มือครูมีประโยชน์ต่อการเตรียมการสอนในระดับปานกลาง มีหนังสืออ่านประกอบเพียงพอในระดับน้อย มีภาระงานและไม่มีภาระงานระหว่างครูใหญ่กับศึกษา - นิเทศเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยเท่า ๆ กัน ผู้สอนต้องการคำแนะนำช่วยเหลือในระดับปานกลาง ส่วนครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไปเห็นว่า ผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยในระดับน้อย มีครูสอนวิชาภาษาไทยเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน มีหนังสือคู่มือครูไม่เพียงพอในระดับน้อย ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับน้อย มีอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอในระดับน้อย มีหนังสือหลักสูตรไม่เพียงพอในระดับน้อย มีหนังสือคู่มือหลักสูตร เพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน หนังสือคู่มือครูมีประโยชน์ต่อการเตรียมการสอนในระดับปานกลาง มีหนังสืออ่านประกอบไม่เพียงพอในระดับน้อย ไม่มีการประสานงานระหว่างครูใหญ่กับศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับน้อย และผู้สอนต้องการคำแนะนำช่วยเหลือในระดับปานกลาง

เกี่ยวกับคำถามในข้อ ผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย และมีหนังสืออ่านประกอบเพียงพอ ครูที่มีวุฒิต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 สถิติแสดงคะแนนการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการบริหารและ
บริการหลักสูตร ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน

	จำแนกตามประสบการณ์				t
	0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี		
	$\bar{x}$	s^2	$\bar{x}$	s^2	
1. ผู้บริหารเห็นความสำคัญของ วิชาภาษาไทย	5.26	2.34	5.67	2.71	0.774
2. มีครูสอนวิชาภาษาไทยเพียงพอ	4.53	4.04	5.17	4.50	0.941
3. มีหนังสือคู่มือครูเพียงพอ	3.21	4.29	3.89	4.69	0.971
4. ครูผู้สอนเคยผ่านการอบรมหรือ สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย	3.42	6.15	4.11	5.16	0.885
5. มีอุปกรณ์การสอนเพียงพอ	2.95	3.83	4.06	2.88	1.850
6. มีหนังสือหลักสูตรเพียงพอ	3.53	4.15	3.56	3.20	0.048
7. มีหนังสือคู่มือหลักสูตรเพียงพอ	4.16	3.70	4.06	3.70	0.159
8. หนังสือคู่มือครูมีประโยชน์ต่อการ เตรียมการสอน	6.58	0.26	6.33	1.41	0.833
9. มีหนังสืออ่านประกอบเพียงพอ	3.84	4.81	4.28	3.51	0.657
10. มีการประสานงานระหว่างครูใหญ่ กับศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการใช้ หลักสูตรวิชาภาษาไทย	3.79	3.62	3.28	4.57	0.773
11. ผู้สอนต้องการคำแนะนำช่วยเหลือ	6.20	0.65	6.11	1.63	0.429
รวม	47.52	127.15	50.50	87.32	0.874

จากตาราง 2/ แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการบริหารและบริหารหลักสูตร แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อพิจารณาความแตกต่างข้อพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี เห็นว่า ผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยในระดับน้อย มีครูสอนวิชาภาษาไทยเพียงพอในระดับน้อย มีหนังสือคู่มือครูไม่เพียงพอในระดับน้อย ครูผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร วิชาภาษาไทยในระดับน้อย มีอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอในระดับน้อย มีหนังสือหลักสูตรเรียงร้อยและไม่เรียงร้อยเท่า ๆ กัน มีหนังสือคู่มือหลักสูตรเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน หนังสือคู่มือครูมีประโยชน์ต่อการเตรียมการสอนในระดับมาก มีหนังสืออ่านประกอบเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน มีการประสานงานและไม่มีการประสานงานระหว่างครูใหญ่กับศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยเท่า ๆ กัน และครูสอนต้องการคำแนะนำช่วยเหลือในระดับปานกลาง ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี เห็นว่า ผู้บริหารเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยในระดับปานกลาง มีครูสอนวิชาภาษาไทยเพียงพอในระดับน้อย มีหนังสือคู่มือครูเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน ครูผู้สอนเคยผ่านการอบรมหรือสัมมนาและไม่เคยผ่านการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร วิชาภาษาไทยเท่า ๆ กัน มีอุปกรณ์การสอนเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน มีหนังสือหลักสูตรและคู่มือหลักสูตรเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน หนังสือคู่มือครูมีประโยชน์ต่อการเตรียมการสอนในระดับปานกลาง มีหนังสืออ่านประกอบเพียงพอและไม่เพียงพอเท่า ๆ กัน ไม่มีการประสานงานระหว่างครูใหญ่กับศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับน้อย และครูสอนต้องการคำแนะนำช่วยเหลือในระดับปานกลาง

ความแตกต่างของความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร เกี่ยวกับการบริหารและบริหารหลักสูตร ระหว่างครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน พบว่า ทุกข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบคะแนนรวม การประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทย

เมื่อรวมคะแนนการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย ทั้ง 5 หมวด คือ จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาและกิจกรรม การเรียนการสอน การประเมินผลการเรียน และการบริหารและบริการหลักสูตร เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการประเมินผลหลักสูตรว่า ระหว่างครูที่มีวุฒิและประสบการณ์ต่างกัน จะได้ผลดังนี้ คือ

ตาราง 28 สถิติแสดงคะแนนรวมการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย
ระหว่างครูที่มีวุฒิและประสบการณ์ต่างกัน

ว่านตามวุฒิ				จำแนกตามประสบการณ์			
ป.กศ.สูง		กศ.บ		0 - 5 ปี		กว่า 5 ปี	
$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
428.94	1181.94	386.95	3514.94	422.89	2329.16	392.68	2868.67
t	2.618*			1.800			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 29

ตาราง 29 สถิติแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่าง นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

แหล่งตัวแปร	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	16,567.4	2	8,283.7	20.886 **
ภายในกลุ่ม	516.794	1,303	396.6	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 29 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากนั้นจึงทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เป็นรายคู่ ด้วย t - statistic ดังปรากฏผลในตารางที่ 30

ตาราง 30 สถิติแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดย
เปรียบเทียบเป็นรายกลุ่ม

กลุ่ม	ร.ร.ขนาดเล็ก ร.ร.ขนาดกลาง ร.ร.ขนาดใหญ่			
		61.69	65.81	71.17
ร.ร.ขนาดเล็ก	61.69	—	4.12 *	9.48 **
ร.ร.ขนาดกลาง	65.81		—	5.36 **
ร.ร.ขนาดใหญ่	71.17			—
		$r = 1$	$r = 2$	$r = 3$
$\alpha .01 (r, df_E)$		—	4.60	3.78
$\alpha .05 (r, df_E)$			2.99	2.60
$\alpha .01 \sqrt{MS_E/n}$			4.79	3.93
$\alpha .05 \sqrt{MS_E/n}$			3.11	2.71

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความแตกต่างนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดกลาง และนักเรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย จากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังตารางที่ 31

ตาราง 31 สถิติแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ระหว่าง นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร แตกต่างกัน

นักเรียนที่เรียนจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรสูง		นักเรียนที่เรียนจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรต่ำ	
$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2
70.83	465.57	67.12	374.63
t		2.357 *	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงว่านักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่ให้คะแนนการประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทยสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่ให้คะแนนการประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทยต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความแตกต่างนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรต่ำ

✓

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการ ประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 ในเขตการศึกษา 1 ซึ่งสรุปลำดับขั้นของการศึกษา และผลของการศึกษา ได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 ในด้าน
 - 1.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร
 - 1.2 เนื้อหาและกิจกรรม
 - 1.3 การเรียนการสอน
 - 1.4 การประเมินผลการเรียน
 - 1.5 การบริหารและบริการหลักสูตร
 - 1.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างครูที่มี วุฒิ และประสบการณ์ในการสอนต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยสูง กับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ

5. เพื่อสร้างข้อทดสอบวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความเชื่อมั่นและมีความเที่ยงตรงสูง เพื่อไร้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานของการค้นคว้า

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยสูง กับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ซึ่งประกอบด้วย 5 จังหวัด ก่อปรภูมิ นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร การสุ่มโรงเรียนในแต่ละจังหวัด ใช้วิธีสุ่มแบบ Stratified Random Sampling คือ จัดโรงเรียนในแต่ละจังหวัดเป็น 3 กลุ่ม ตามขนาดของโรงเรียน และสุ่มโรงเรียนแต่ละกลุ่มมาร้อยละ 25 ของโรงเรียนในแต่ละกลุ่มของจังหวัด ส่วนที่เป็นเศษตกเป็นเต็มหน่วย

สุ่มนักเรียนมาศึกษาประมาณร้อยละ 20 ของนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่สุ่มได้ โดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จะได้กลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนจำนวน 23 โรงเรียนจากโรงเรียนทั้งหมด 71 โรงเรียน ครูสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 37 คน และนักเรียน จำนวน 1,306 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บจากเอกสารของโรงเรียน, เก็บกับวิธี

1. แบบสอบถามครู เป็นคำถามในลักษณะของ Semantic Differential โดยแบ่งคำถามออกเป็น 5 หมวด ได้แก่

1.1 คำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4	ข้อ
1.2 คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร	6	ข้อ
1.3 คำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอน	9	ข้อ
1.4 คำถามเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน	8	ข้อ
1.5 คำถามเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร	11	ข้อ

ได้คำถามในแบบสอบถามชุดนี้จำนวน 38 ข้อ มีความเชื่อมั่น .933

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน เป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 5 ตัวเลือก จำนวน 3 ฉบับ ๆ ละ 50 ข้อ รวม 150 ข้อ ได้แก่

- 2.1 แบบทดสอบวิชาหลักภาษาไทย มีความเชื่อมั่น .883
- 2.2 แบบทดสอบวิชาการใช้ภาษาไทย มีความเชื่อมั่น .900
- 2.3 แบบทดสอบวิชาวรรณคดีไทย มีความเชื่อมั่น .880

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการใช้แบบสอบถามความคึกเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือจาก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปขอความร่วมมือจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม

สามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ระหว่างวันที่ 14 มกราคม 2523 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2523 โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลโรงเรียนละ 2 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากาสถิติพื้นฐาน
- ✓ 2. ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่มโดยวิธี t - test
3. ทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรที่มากกว่าสองกลุ่มโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ One - Way Classification

สรุปผลของการกนควา

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวุฒิต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในเชิงนิมาน (Positive) สูงกว่าครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป

2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี และกว่า 5 ปี ทั้งสองกลุ่มต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในเชิงนิมาน (Positive) เช่นเดียวกัน

3. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลาง และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก

4. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร

วิชาภาษาไทยสูง กับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผล
หลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05

โดยนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตร
วิชาภาษาไทยสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มี
ความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ

การอภิปรายผล

ผลจากการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521
ในเขตการศึกษา 1 ครั้งนี้ จะนำมาอภิปรายโดยเรียงลำดับตามสมมุติฐานในการวิจัยที่ตั้งขึ้น
ดังนี้

๔ 1. จากการศึกษาพบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง
หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรแตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ
หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการ
วิจัยที่ตั้งไว้ ผลจากการศึกษาอาจแปลผลได้อีกนัยหนึ่งว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า
ลงมา มีความคิดเห็นเชิงนิมิต (Positive) ในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าครูที่มีวุฒิ กศ.บ.หรือเทียบเท่าขึ้นไป

ผลจากการศึกษานี้ชี้แจงให้เห็นว่า ความแตกต่างด้านวุฒิ มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น
ในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยของครู

๔ 2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็น
ในการประเมินผลหลักสูตรแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันจะมีความคิดเห็น
ในการประเมินผลหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้

การที่พบว่าความแตกต่างด้านประสบการณ์ในการสอนไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยของครูนั้น อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ยังมีจำนวนน้อย และการแบ่งกลุ่มตัวแปรตามประสิทธิภาพในการสอนของการวิจัยครั้งนี้ยังแบ่งกว้างเกินไป แต่อย่างไรก็ตามเมื่อบริการจะหาคะแนนความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรเป็นหมวด พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพในการสอน 0 – 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรแตกต่างจากครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อ 3 (ให้สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือหรืองานเขียน งานประพันธ์โดยยกเหตุผลประกอบ) และในหมวดการเรียนรู้การสอน

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพในการสอน 0 – 5 ปี และครูที่มีประสิทธิภาพในการสอนกว่า 5 ปี ต่างก็มีความคิดเห็นเชิงปริมาณ (Positive) ต่อหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเกือบทุกด้านเช่นกัน ✓

เกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยประเมินจากความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยนั้น มีข้อสังเกตที่ควรพิจารณาต่อไป คือ

เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร พบว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อที่ครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า เป็นจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เหมาะสมมากที่สุด คือจุดประสงค์ข้อ 2 (ให้พัฒนาทักษะภาษาทั้งสี่คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้รู้จักใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ประเพณี และวัฒนธรรม โดยพึงเล็งการผูกและการอ่านในใจเป็นอันดับแรก) เพราะเป็นข้อที่มีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย มีประโยชน์ต่อผู้เรียน และสอดคล้องกับความสนใจตามวัยของผู้เรียน และจุดประสงค์ข้อที่ครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า เป็นจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เหมาะสมน้อยที่สุด คือจุดประสงค์ข้อ 3 (ให้สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือ หรืองานเขียนงานประพันธ์โดยยกเหตุผลประกอบ) โดยครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า เป็นจุดประสงค์ที่ค่อนข้างยากต่อการนำไปปฏิบัติ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ มีความเหมาะสมในขั้นต้นที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนจริง แต่การเขียนจุดประสงค์ของหลักสูตร

ยังไม่ชัดเจนพอที่จะสื่อความหมายถึงตัวครูผู้นำหลักสูตรไปใช้ การที่จุดประสงค์ของหลักสูตรขาดความชัดเจนนั้น นับว่าเป็นข้อบกพร่องที่สำคัญยิ่งที่จะส่งผลไปสู่ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตร เพราะหากครูผู้ใช้หลักสูตรไม่เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร หรือเห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรคลุมเครือแล้ว ก็เป็นการยากที่ครูจะนำจุดประสงค์ของหลักสูตรไปใช้ในการจัดสภาพการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรจึงควรกำหนดให้มีความชัดเจนจนครูสามารถมองเห็นแนวทางที่จะนำจุดประสงค์นั้นไปใช้ได้โดยง่าย

เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรม พบว่าเนื้อหาและกิจกรรมหมวดที่ครูผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด คือเนื้อหาและกิจกรรมในหมวดการเขียน เพราะเป็นหมวดที่มีเนื้อหาและกิจกรรมที่มีขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน สามารถสอนได้ครบและบรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด และผู้เรียนสนใจ เนื้อหาและกิจกรรมหมวดที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือเนื้อหาและกิจกรรมในหมวดการพูด

การประเมินผลหลักสูตรในหมวดเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้ชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่ อาทิ เนื้อหาที่กำหนดไว้ว่า "เสียงในภาษาไทย" ซึ่งการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาและกิจกรรมสั้น ๆ เพียงนี้ มีความหมายคลุมเครือมาก ควรมีคำอธิบายประกอบเพื่อให้ผู้สอนเห็นแนวทางหรือขอบข่ายได้เด่นชัดขึ้น โดยกำหนดว่า เสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ อวัยวะที่ทำให้เกิดเสียง ฐานกรณ์ ฯลฯ นอกจากนั้นยังเห็นว่าเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนดไว้มีมากและยากเกินกว่าจะสอนได้ครบทันตามเวลาที่หลักสูตรกำหนด โดยเฉพาะเนื้อหาและกิจกรรมในหมวดการพูด ซึ่งกำหนดไว้ยากต่อการนำไปปฏิบัติ

เกี่ยวกับการเรียนการสอน พบว่าครูที่มีวุฒิ ป.กค.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนแตกต่างจากครูที่มีวุฒิ

กศ.บ หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นยังพบว่า

ในการสอนวิชาภาษาไทย ครูผู้สอนยังคงสอนโดยแยกชั่วโมง หลักภาษา การใช้ภาษา และวรรณคดีออกจากกันมาก โดยกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี ยอมรับว่ามักสอนโดยแยกชั่วโมงหลักภาษา การใช้ภาษา และวรรณคดีออกจากกัน แต่ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี มักสอนโดยรวมชั่วโมงหลักภาษา การใช้ภาษา และวรรณคดีเข้าด้วยกัน ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทำนองเดียวกันในเรื่องการสอนโดยรวมและแยกฝึกทักษะทั้งสี่ในแต่ละชั่วโมงพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี สอนโดยรวมฝึกและแยกฝึกทักษะทั้งสี่ในแต่ละชั่วโมงเท่า ๆ กัน ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี มักสอนโดยรวมฝึกทักษะทั้งสี่ในแต่ละชั่วโมง ความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความแตกต่างในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ แสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในการสอนของครูมีอิทธิพลต่อการเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่ามีแนวโน้มที่จะเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กันระหว่างวิชา และสามารถรวมฝึกทักษะทางภาษาทั้งสี่ทักษะให้มีความสัมพันธ์กันได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย ความแตกต่างนี้อาจกำจัดให้หมดไปได้โดยฝ่ายบริหารและบุคลากรหลักสูตรจะได้ออกกิจกรรมเสริมประสบการณ์การสอนของครู โดยการอบรมให้ความรู้ การสัมมนาครูสอนวิชาภาษาไทย การบริการเอกสารและคู่มือครู เพื่อช่วยให้ครูสามารถพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน พบว่าครูที่มีวุฒิและประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นในการประเมินผลการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสองกลุ่ม นอกจากนั้นยังพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้จริงได้น้อย มีการทดสอบความรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนการสอนน้อย และผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการน้อย

จากการตอบแบบสอบถามนี้แสดงให้เห็นว่า วัฏจักรของการนำหลักสูตรไปใช้นั้นยังมีข้อบกพร่องอย่างสำคัญที่จะต้องดำเนินการแก้ไข คือ ฝ่ายบริหารและบริการหลักสูตรควรส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญและจัดให้มีการทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนการเรียน เพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่มีพื้นฐาน และส่งเสริมให้มีความพร้อมในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจะจัดให้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะมีผลอย่างสำคัญยิ่งต่อการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีพฤติกรรมหรือคุณลักษณะสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และในการจัดกิจกรรมการเรียนให้แก่เด็ก ครูก็ควรเน้นการพัฒนาทักษะทั้งสี่ของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กันให้มากขึ้น

เกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร พบว่าครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างจากครูที่มีวุฒิ กศ.บ หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 - 5 ปี มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกว่า 5 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าครูที่มีวุฒิต่างกันจะมีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตรแตกต่างกันจริง ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน จะมีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า

การบริหารและบริการหลักสูตรในเรื่องต่อไปนี้ ยังมีส่วนบกพร่องอยู่มาก คือ การมีหนังสือคู่มือครูไม่เพียงพอ ครูผู้สอนไม่ผ่านการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย การมีอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ การมีหนังสือหลักสูตรและคู่มือไม่เพียงพอ และการขาดการประสานงานระหว่างศึกษานิเทศก์กับทางโรงเรียนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

กรณีในกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มเห็นว่าหนังสือคู่มือครูมีประโยชน์ต่อการเตรียมการสอน และทุกกลุ่มต้องการคำแนะนำช่วยเหลือ

๔.3. เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ผลจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อวิเคราะห์ผลของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลาง และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

๒. การที่นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากโรงเรียนขนาดใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กนั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญสองประการคือ ประการแรกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักแข่งขันกันสอบเข้าเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ทำให้โรงเรียนขนาดใหญ่ได้นักเรียนที่มีพื้นฐานทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็ก และประการหลัง โรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมทั้งทางด้านอาคารเรียน บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยหรือส่งเสริมให้การเรียนการสอนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก และทราบอีกทีผลการเรียนยังมีความแตกต่างกันเช่นนี้ สภาพการณ์ที่นักเรียนส่วนใหญ่มุ่งแข่งขันกันสอบเข้าเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่ก็จะมีต่อไป และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เป็นผลให้โรงเรียนขนาดเล็กมีหน้าที่ต้องรับนักเรียนที่เหลือ จากการสอบคัดเลือกของโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาเรื่องการขยายตัวของโรงเรียนขนาดเล็กที่ขยายตัวช้า ปัญหาการจราจร ปัญหาเรื่องความปลอดภัยส่วนบุคคล รวมทั้งเป็นความสูญเสีย

ทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาลของประเทศ

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความมุ่งหมายของหลักสูตรนี้ ยังพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดอยู่ในเกณฑ์ต่ำ กล่าวคือ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กได้ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมในการทำข้อทดสอบเพียงร้อยละ 47.45 43.87 และ 41.13 ตามลำดับ แต่ค่าคะแนนเฉลี่ยนี้อาจต่ำกว่าความเป็นจริงได้บ้าง เพราะการทดสอบนี้ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เตรียมตัว ประกอบกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่มีการวัดผลเป็นรายภาคเรียน เมื่อมีการทดสอบวัดผลไปแล้วก็จะไม่นำกลับมาสอบปลายปีอีก นักเรียนจึงอาจลืมสิ่งที่ได้เรียนไปเมื่อต้นปี ในขณะที่การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวิจัยนี้มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นการวัดผลตลอดปี

๔. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยสูง กับนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในการวิจัยที่ตั้งไว้ การที่นักเรียนเรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยจากครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทยต่ำ แสดงให้เห็นว่า การที่ครูใช้หลักสูตรมีความเข้าใจหลักสูตรดี จะมีผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายของหลักสูตรสูงขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

งานวิจัยนี้อาจชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของหลักสูตรในเรื่อง ความชัดเจนของจุดประสงค์ของหลักสูตร ความชัดเจนและความเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร และข้อบกพร่องในการบริหารและบริการหลักสูตร แต่งานวิจัยนี้ยังทำอยู่ในขอบเขตจำกัด จึงยังไม่อาจระบุถึงข้อบกพร่องของหลักสูตรได้อย่างเด่นชัดพอที่จะเสนอให้มีการปรับปรุง หรือ

เปลี่ยนแปลงหลักสูตรในปัจจุบัน แต่ผู้วิจัยจะขอเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 เป็นหลักสูตรที่ใช้มาเป็นเวลาถึง 2 ปีการศึกษาแล้ว จึงควรได้มีการติดตามผลและประเมินผลหลักสูตรอย่างจริงจัง และควรกระทำอย่างต่อเนื่องกันไป เพื่อให้ทราบถึงข้อบกพร่องซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ และหากมีส่วนใดของหลักสูตรที่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงก็จะทำได้ให้มีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นและความต้องการของสังคม เพราะเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป สภาพปัญหาและความต้องการทางการศึกษาของสังคมนั้นย่อมเปลี่ยนไปด้วย หลักสูตรการศึกษาจึงต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะตามความมุ่งหมายและความต้องการของสังคมและประเทศชาติต่อไป

2. หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ใหญ่ เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้เข้าใจหลักการสำคัญของหลักสูตร การอบรมหรือสัมมนาครูสอนวิชาภาษาไทยในชั้นต่าง ๆ อย่างเฉพาะเจาะจงและทั่วถึง เพื่อให้ครูสอนวิชาภาษาไทยในชั้นนั้นได้มีความรู้ความเข้าใจหลักสูตรอย่างแท้จริง ให้มีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรและพร้อมที่จะนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมายของหลักสูตร เพราะจากการศึกษาเรื่องนี้พบว่า ครูสอนวิชาภาษาไทยเป็นจำนวนมากยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร เพราะไม่เคยผ่านการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยเลย แต่กลับมีครูที่เคยผ่านการอบรมวิชาภาษาไทยแล้วไปสอนชั้นอื่นแทน ซึ่งควรจะให้มีการแก้ไขในสิ่งนี้

การอบรม การสัมมนา เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการใช้หลักสูตรของครูนั้น ควรกระทำในลักษณะของการเตรียมการมากกว่าในลักษณะของการแก้ไข กล่าวคือ ควรให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรแก่ครูก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ ไม่ใช่ปล่อยให้ครูนำหลักสูตรไปใช้โดยขาดความรู้ความเข้าใจแล้วจึงหาทางแก้ไข ซึ่งอาจแก้ไขได้ยาก โดยเฉพะการแก้เจตคติที่ไม่ดีของครูที่มีต่อหลักสูตร

3. การบริการหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็น ควรกระทำอย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ และเป็นไปอย่างทั่วถึง อาทิ หนังสือหลักสูตร และคู่มือครู เป็นต้น

4. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรในเชิงนิมิต (Positive) สูงกว่าครูที่มีวุฒิ กศ.บ. หรือเทียบเท่าขึ้นไป ความแตกต่างนี้อาจเป็นผลมาจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการคือ ประการแรก หลักสูตรในระดับ ป.กศ.สูง ได้กำหนดให้มีการเรียนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เป็นวิชาบังคับ ส่วนหลักสูตรในระดับปริญญาตรียังให้ความสำคัญต่อวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรน้อย และประการหลัง ในการจัดอบรมสัมมนาครู ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง มักได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับการอบรมสัมมนามากกว่าครูในระดับปริญญาตรี ดังนั้นจึงควรได้มีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรในระดับปริญญาตรีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนถึงการจัดให้มีการอบรมสัมมนาครูสอนวิชาภาษาไทยอย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป ✓

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องการประเมินผลหลักสูตร โดยจัดเป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนจากครูที่มีวุฒิและประสบการณ์ต่างกัน ระหว่างครูที่มีความคิดเห็นในการประเมินผลหลักสูตรต่างกัน และระหว่างนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

2. ควรมีการวิจัยในเรื่องวิธีการสอนของครู โดยใช้การสังเกตการสอนเป็นเครื่องมือในการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงวิธีการสอนของครู ว่าเป็นไปตามหลักการสอนวิชาภาษาหรือไม่ เพียงใด และวิธีสอนนั้นเป็นวิธีสอนที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

3. ควรมีการวิจัยต่อในเรื่องการประเมินผลหลักสูตรในตัวแปรอื่น เช่น ตัวแปรเรื่องความรู้ในเรื่องหลักสูตรของครูที่ทำหน้าที่สอนวิชานั้นอยู่ การอบรมสัมมนาครูเกี่ยวกับหลักสูตร และครูที่มีวุฒิต่ำที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน หรือครูที่มีวุฒิต่ำที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ตัวแปรดังกล่าวเหล่านี้ จะมีผลต่อการนำหลักสูตรไปใช้หรือไม่ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- X กอ สวัสดิพานิช "หลักสูตรและการเรียนการสอน" ใน หลักสูตรมัธยมศึกษา หน้า
19 - 23 ปรานี เกลิงพล และคณะรวบรวม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2518
- ✓ คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูปการศึกษา รายงานคณะกรรมการ
วางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2518, 294 หน้า
- X เจือ สตะเวทิน "ขอบเขตของการเรียนการสอนภาษาไทย" ใน ชุมนุมภาษาไทย พ.ศ.
2504 - 2505 หน้า 89 - 90 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505
- ✓ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงของ
วิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2517, 187 หน้า อัสส้านา
- X ชาวล แพทย์กุล เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ โรงพิมพ์คุรุสภา ²⁵²¹~~2524~~, 407 หน้า
เชิดศักดิ์ โขवासินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 132 หน้า อัสส้านา
- ✓ ทวีศักดิ์ ญาณประทีป การศึกษการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายใน
จังหวัดชลบุรี วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514,
117 หน้า อัสส้านา
- X พิศนา แชนมดี "การประเมินผลหลักสูตร" วิทยาสาร 27 : 14 - 18 กันยายน
2519
- ประกิจ รัตนสุวรรณ ความกึกเห็นของผู้บริหารการศึกษา ภาคการศึกษา 1 เกี่ยวกับ
หลักสูตรทั่วไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 200 หน้า พิมพ์ดี
- X ประจักษ์ ประภาพิตยากร "คุณค่าของภาษาไทย" ประชาศึกษา 2 : 30 - 39
กันยายน 2514

ประพันธ์ วิเศษรัฐกรรม การศึกษาแนวการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใน
โรงเรียนราษฎร์ สอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2521, 173 หน้า อักส่าเนา

✓ ประภาศรี สุภันต์ก การสำรวจการสอนวิชาหลักภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสาย
สามัญ ในจังหวัดพระนคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508,
162 หน้า อักส่าเนา

✓ ประเทือง คล้ายสุบรรณ์ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2513, 123 หน้า อักส่าเนา

ประสงค์ ราชณสุข ทัศนคติของครูต่อการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียน
รัฐบาล จังหวัดพระนครและธนบุรี ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2506, 233 หน้า พิมพ์ดีด

✗ พจน์ สะเพียรชัย "สรุปคำบรรยายเรื่องการสัมมนาที่กรานา" ใน ประมวลคำบรรยาย
เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร หน้า 102 - 114 กรมวิชาการ โรงพิมพ์คุรุสภา 2517

✗ พิณณิ นรายนต์ประทาน การศึกษาและประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ ป.กศ.
ชั้นสูง พ.ศ 2510 ในวิทยาลัยครูสองแห่งในจังหวัดพระนคร ปรินิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 141 หน้า อักส่าเนา

เพ็ญสุข หวังแก้ว ความคิดเห็นของครูชั้นประถมปีที่ 4 ในภาคการศึกษา 1 เกี่ยวกับ
หลักสูตรชั้นประถมปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 120 หน้า พิมพ์ดีด

ไพบูลย์ อินทรวีชา หลักและวิธีการวัดเจตนคติ กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2517, 317 หน้า อักส่าเนา

✗ ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2522,
286 หน้า

วรุณี พลบูรณ์ การศึกษาเกี่ยวกับการสอนวิชาทักษะทางภาษาไทย ชั้นประโยคประถมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนเทศบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2511 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัย

วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 167 หน้า อักษรเนา

* วิชากร, กรบ กองวิจัยการศึกษา การประชุมปฏิบัติการวิจัยทางการศึกษาในปัญหา
เกี่ยวกับหลักสูตรของโรงเรียนในทวีปเอเชีย โรงพิมพ์กรมการศาสนา 2511, 79 หน้า

_____ คู่มือการเขียนข้อทดสอบภาษาไทย โรงพิมพ์อักษรสมัย 2521, 72 หน้า

_____ คู่มือการสอนหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ โรงพิมพ์คุรุสภา 2521,
 115 หน้า

_____ คู่มือการสอนวิชาหลักภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 ม.ป.ท.
 2521, 108 หน้า

— * วิเชียร เกตุสิงห์ คู่มือการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบ โอเคียนการพิมพ์ 2518, 161
 หน้า

* วิเชียร เตียมเมือง ปัญหาและความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการทดลองใช้
หลักสูตรประโยคประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 195 หน้า อักษรเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จงเจริญการพิมพ์
 2520, 252 หน้า

สกุลรัตน์ พูลสวัสดิ์ การศึกษากันคว้าเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยระดับ ป.กศ. ในสถานศึกษา
ฝึกหัดครูทั่วประเทศ พ.ศ. 2507 ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2508, 130 หน้า อักษรเนา

• สถาบันระหว่างชาติสำหรับการกันคว้าเรื่องเด็ก รายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับ
การวิจัย เพื่อประเป็นผลหลักสูตร ประถมศึกษาในประเทศไทยภาคพื้นเอเชีย โรงพิมพ์คุรุสภา
 2512, 23 หน้า

สามัญศึกษา, กรม การวิจัยหลักสูตร ประถมศึกษาตอนต้น โครงการวิจัยหลักสูตร ประถม
ศึกษาระหว่างปี 2506 - 2508 โรงพิมพ์คุรุสภา 2509, 399 หน้า

รายงานการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง เมื่อ
เทียบกับหลักสูตร โรงพิมพ์คุรุสภา 2511, 229 หน้า

เกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ.2521 กองการมัธยมศึกษา
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2521, 34 หน้า

~~X~~ สุทธิคิด โนนันต์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากหลักสูตร
ประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ฉบับร่างครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2518 กลุ่มทักษะภาษาไทย
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 108
หน้า อักส่าเนา

สุพจน์ พดุกะวัน การวิเคราะห์และประเมินผลหลักสูตรภาษาไทย ระดับ ป.กศ.

พุทธศักราช 2508 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2516, 119 หน้า อักส่าเนา

~~X~~ สุมิตร ภูพานุกร หลักสูตรและการสอน กรุงเทพมหานครพิมพ์ 2518, 259 หน้า

~~X~~ "สรุปและวิเคราะห์รายงานการวิจัยปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พ.ศ.2518 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนมัธยมแบบประสม" สามัญศึกษา
14(12) : 50 - 56 ธันวาคม 2520

เสถียร สมัตถภาพงศ์ การประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2503
หมวดวิชาพลานามัย วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2519, 144 หน้า อักส่าเนา

อนันต์ ศรีโสภะ หลักการวิจัยเบื้องต้น วัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า

~~X~~ อภิวัฒน์ ปรีวาตาสัน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2518 หมวดวิชาภาษาไทย วิทยานิพนธ์ ก.ม. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 156 หน้า อักส่าเนา

อารีย์ สายธรรม. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตรทั่วไป ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2503 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 141 หน้า อักส่าเนา

Bloom, Benjamin S. Taxonomy of Educational Objective. New York, David McKay, 1967. 207 p.

✓ Deverell, A.T. 'Are Reading Improvement Courses at the University Level Justified?' The Journal of Education Research. 54 : 205 February, 1961.

Fan Chung - Teh. Item Analysis Table. New Jersey, Education Testing Service, Princeton, 1952. 137 p.

✓ Johansen, John H. 'The Relationship Between Teachers' Perception of Influence in Local Curriculum Decision - Making and Curriculum Implementation,' Educational Research. 61(2) : 81-83, October, 1967.

✓ Langenbach, Michael. "Development of an Instruction to Measure Teachers' Attitude Toward Curriculum Use and Planning," Educational Research. 66(1) : 35 - 38, September, 1972.

✓ Lopardi, Michael Joseph. "Curriculum Planning Competencies For Second School Principals," Dissertation Abstracts International, 39(20 : 648 - 649 A, August, 1978.

✓ Morsey, Royal J. Improving English Instruction. Allyn and Bacon Inc., Boston, 1965, 290 p.

Osgood, C.E., Suci, G.S., and Tannenbaum P.H., The Measurement of Meaning. Urbana, Ill., University of Illinois : Press, 1957.

✓ Regesse, Kahsey. "Study of Objective and the Curriculum of Teacher Education in the Faculty of Education," Dissertation Abstracts International. 39(2) : 647 - 648, August, 1978.

Taba, Hilda. Curriculum Development, Theory and Practice. - Brace & World, Inc., New York, 1962. 562 p.

✓ Trites, Donald George. 'Examination of Some Relationship Between Future Study and Curriculum as a Theoretical and Practical Activity.' Dissertation Abstracts International. 39(2) : 655 - 656 A, August, 1978.

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ค่า p , r และ Δ ที่ได้จากการวิเคราะห์เชอทดสอบวิกฤตสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาการใช้ภาษาไทย

ข้อที่	p	r	Δ	ข้อที่	p	r	Δ
1	.67	.51	11.3	26	.65	.48	11.4
2	.48	.28	13.2	27	.53	.63	12.7
3	.47	.26	13.3	28	.49	.50	13.1
4	.45	.35	13.5	29	.28	.36	15.3
5	.29	.49	15.2	30	.79	.45	9.7
6	.62	.54	11.8	31	.78	.22	9.9
7	.78	.58	9.9	32	.71	.43	10.7
8	.56	.65	12.3	33	.53	.52	11.7
9	.59	.57	12.0	34	.49	.30	13.1
10	.20	.38	16.4	35	.48	.40	13.2
11	.49	.42	13.1	36	.28	.36	15.3
12	.39	.50	14.1	37	.37	.38	14.3
13	.79	.28	9.8	38	.53	.26	12.7
14	.73	.22	10.5	39	.49	.38	13.1
15	.56	.41	12.4	40	.55	.43	12.5
16	.28	.53	15.4	41	.70	.77	10.9
17	.63	.43	11.7	42	.74	.57	10.4
18	.23	.27	15.9	43	.70	.30	10.9
19	.78	.50	9.8	44	.61	.63	11.8
20	.66	.37	11.4	45	.71	.49	10.8
21	.37	.28	14.4	46	.53	.22	12.7
22	.29	.28	15.2	47	.52	.44	12.8
23	.26	.38	15.6	48	.45	.23	13.5
24	.38	.44	14.2	49	.47	.42	13.3
25	.23	.27	15.9	50	.44	.41	13.6

ค่า p , r และ Δ ที่ได้จากการวิเคราะห์หาค่าทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิทยารรณคดีไทย

ข้อที่	p	r	Δ	ข้อที่	p	r	Δ
1	.68	.60	10.4	26	.41	.23	13.9
2	.67	.31	11.3	27	.43	.45	13.7
3	.65	.35	11.5	28	.32	.28	14.9
4	.41	.31	13.9	29	.23	.25	16.0
5	.30	.35	15.1	30	.79	.57	9.7
6	.49	.34	13.1	31	.68	.60	11.1
7	.23	.32	15.9	32	.64	.22	11.5
8	.79	.58	9.8	33	.34	.27	14.7
9	.74	.44	10.5	34	.21	.58	16.2
10	.73	.58	10.5	35	.54	.57	12.6
11	.57	.45	12.3	36	.21	.42	16.2
12	.52	.59	12.8	37	.49	.34	13.1
13	.36	.26	14.5	38	.52	.24	12.8
14	.33	.31	14.7	39	.34	.52	14.6
15	.29	.33	15.2	40	.38	.26	14.3
16	.41	.53	10.9	41	.38	.26	14.3
17	.80	.55	9.6	42	.57	.39	12.2
18	.44	.21	13.6	43	.40	.33	14.1
19	.54	.29	12.6	44	.45	.39	13.5
20	.58	.25	12.2	45	.67	.36	11.3
21	.58	.25	12.2	46	.36	.32	14.4
22	.21	.57	16.3	47	.69	.26	12.1
23	.70	.30	10.9	48	.44	.37	13.6
24	.75	.63	10.3	49	.39	.28	14.1
25	.74	.57	10.4	50	.34	.46	14.7

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ที่ ศธ 0801 / 41011

กรมสามัญศึกษา

19 ธันวาคม 2522

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน หัวหน้าสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1

ควมบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ขอความร่วมมือจากกรมสามัญศึกษา ให้ นายวสันต์ รังรองรัตน์ หรือผู้แทน เก็บข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พ.ศ.2521 โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นและปัญหาในการใช้หลักสูตร จากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้น ม.1 และทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น ม.1 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 1 ระหว่างวันที่ 14 - 31 มกราคม 2523 โดยจะใช้เวลาในการเก็บข้อมูลโรงเรียนละประมาณ 2 ชั่วโมง ซึ่งกรมสามัญศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้ความร่วมมือ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและให้ความร่วมมือตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ได้แจ้งให้ เขตการศึกษา 1 และจังหวัดทราบด้วยแล้ว.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

สุวรรณ จันทรสัม

(นายสุวรรณ จันทรสัม)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสามัญศึกษา

คำชี้แจงในการกรอกแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521

การประเมินผลหลักสูตร เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นยิ่ง เพราะการประเมินผลหลักสูตรจะทำให้ทราบถึงลักษณะเด่นและจุดบกพร่องของหลักสูตรที่ใช้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักสูตรที่ดี มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะ สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาของชาติ

แนวการประเมินผลหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพสูงวิธีหนึ่งก็คือ การประเมินผลหลักสูตรจากผู้ใช่หลักสูตรนั้นโดยตรง ดังนั้นข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านจึงมีความหมายและความสำคัญยิ่งในการที่จะนำไปสู่การปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

2. คำถามในแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 5 หมวด คือ

- หมวดที่ 1 เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร มี 4 ข้อ
- หมวดที่ 2 เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร มี 6 ข้อ
- หมวดที่ 3 เกี่ยวกับการเรียนการสอน มี 9 ข้อ
- หมวดที่ 4 เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน มี 8 ข้อ
- หมวดที่ 5 เกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร มี 11 ข้อ

รวม 38 ข้อ

3. คำถามแต่ละข้อ มีข้อความที่มีความหมายตรงกันข้ามกันเป็นคู่ ๆ ให้ท่านพิจารณาว่า คำถามเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521 มีคุณลักษณะ และข้อเท็จจริงตามลักษณะใดมากที่สุด แล้วกาเครื่องหมาย + ทับตัวเลขในช่องให้สอดคล้องกับความคิด และประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านมา

ความหมายของตัวเลข

- เลข 3 แสดงว่ามีความคิดเห็นหรือเป็นข้อเท็จจริงในคำนี้ ในคำหนึ่งมาก
 เลข 2 แสดงว่ามีความคิดเห็นหรือเป็นข้อเท็จจริงในคำนี้ ในคำหนึ่งปานกลาง
 เลข 1 แสดงว่ามีความคิดเห็นหรือเป็นข้อเท็จจริงในคำนี้ ในคำหนึ่งน้อย
 เลข 0 แสดงว่ามีความคิดเห็น เท่ากันระหว่างสองคำ

4. ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ท 101 และ ท 102 คือ เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดอกงามในการใช้ภาษาตามวัยและศักยภาพของนักเรียนในชั้นนี้

จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน / 3 / 2 / 1 / 0 / 1 / 2 / 3 / จุดประสงค์ข้อนี้คลุมเครือ
 (แสดงว่าจุดประสงค์ข้อนี้มีความชัดเจนมาก)

จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน / 3 / 3 / 1 / 0 / 1 / 2 / 3 / จุดประสงค์ข้อนี้คลุมเครือ
 (แสดงว่าจุดประสงค์ข้อนี้มีความชัดเจนปานกลาง)

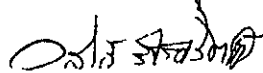
จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน / 3 / 2 / 1 / 0 / 1 / 3 / 3 / จุดประสงค์ข้อนี้คลุมเครือ
 (แสดงว่าจุดประสงค์ข้อนี้มีความคลุมเครือปานกลาง)

จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน / 3 / 2 / 1 / 0 / 1 / 2 / 3 / จุดประสงค์ข้อนี้คลุมเครือ
 (แสดงว่าจุดประสงค์ข้อนี้มีความคลุมเครือมาก)

จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน / 3 / 2 / 1 / 3 / 1 / 2 / 3 / จุดประสงค์ข้อนี้คลุมเครือ
 (แสดงว่าจุดประสงค์ข้อนี้มีความชัดเจนและคลุมเครือพอ ๆ กัน)

5. กรุณาแสดงความคิดเห็นในแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ แบบสอบถามนี้ไม่มีข้อถูกข้อผิด แต่เป็นการสอบถามความคิดเห็นและข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ในการใช้หลักสูตรของท่าน คำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรและการสอนวิชาภาษาไทย

ขอแสดงความขอบคุณอย่างสูง

(นายวสันต์ รังรองรัตน์)

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย + ใน ()

1. วุฒิทางครู () ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าลงมา
() กศ.บ หรือเทียบเท่าขึ้นไป
2. ประสบการณ์ในการสอน () สอนมานาน 0 – 5 ปี
() สอนมานานกว่า 5 ปี
3. โรงเรียนที่ท่านสอนขณะนี้ () มีนักเรียนต่ำกว่า 500 คน
() มีนักเรียนตั้งแต่ 501 – 1,500 คน
() มีนักเรียนเกิน 1,500 คน
4. ท่านรับผิดชอบในการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1)
ในห้องต่อไปนี้ คือ (กรุณาตอบให้ครบทุกห้องที่สอน)
() ม.1/1 หรือห้อง 1 เรียนโครงการ
() ม.1/2 หรือห้อง 2 เรียนโครงการ
() ม.1/3 หรือห้อง 3 เรียนโครงการ
() ม.1/4 หรือห้อง 4 เรียนโครงการ
() ม.1/5 หรือห้อง 5 เรียนโครงการ
() ม.1/6 หรือห้อง 6 เรียนโครงการ
() ม.1/7 หรือห้อง 7 เรียนโครงการ
() ม.1/8 หรือห้อง 8 เรียนโครงการ
() ม.1/9 หรือห้อง 9 เรียนโครงการ
() ม. 1/10 หรือห้อง 10 เรียนโครงการ

หมายเหตุ

แบบสอบถามเพื่อประเมินผลหลักสูตร วิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2521

หมวดที่ 1 เกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

วิชาภาษาไทย ท 101 และ ท 102 หลักสูตรกำหนดจุดประสงค์หัว 4 ข้อ ท่าน
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ทั้ง 4 ข้อ ดังต่อไปนี้อย่างไร

1. ให้เกิดความคิดองงามในการใช้ภาษา ตามวัยและศักยภาพของนักเรียนในชั้นนี้

จุดประสงค์ข้อนี้คลุมเครือ	/3/2/1/0/1/2/3/	จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน
ยากต่อการนำไปปฏิบัติ	/3/2/1/0/1/2/3/	ยากต่อการนำไปปฏิบัติ
ไม่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	มีประโยชน์ต่อผู้เรียน
สอดคล้องกับความสนใจ		ไม่สอดคล้องกับความสนใจ
ตามวัยของผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	ตามวัยของผู้เรียน

2. ให้พัฒนาทักษะภาษาทั้งสี่คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้รู้จักใช้ภาษาอย่างมีศิลปะ
ตามประเพณีและวัฒนธรรม โดยพึงเล็งการพูด การอ่านในใจเป็นอันดับแรก

จุดประสงค์ข้อนี้คลุมเครือ	/3/2/1/0/1/2/3/	จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน
ยากต่อการนำไปปฏิบัติ	/3/2/1/0/1/2/3/	ยากต่อการนำไปปฏิบัติ
ไม่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	มีประโยชน์ต่อผู้เรียน
สอดคล้องกับความสนใจ		ไม่สอดคล้องกับความสนใจ
ตามวัยของผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	ตามวัยของผู้เรียน

3. ให้สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือหรืองานเขียน งานประพันธ์โดย

ยกเหตุผลประกอบ

จุดประสงค์ข้อนี้กลุ่มเรื่อ	/3/2/1/0/1/2/3/	จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน
ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	/3/2/1/0/1/2/3/	ยากต่อการนำไปปฏิบัติ
ไม่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	มีประโยชน์ต่อผู้เรียน
สอดคล้องกับความสนใจ		ไม่สอดคล้องกับความสนใจ
ตามวัยของผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	ตามวัยของผู้เรียน

4. ให้สามารถสังเกตลักษณะของภาษาไทย เข้าใจหลักภาษาที่จะทำให้ใช้ภาษา

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์ข้อนี้กลุ่มเรื่อ	/3/2/1/0/1/2/3/	จุดประสงค์ข้อนี้ชัดเจน
ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	/3/2/1/0/1/2/3/	ยากต่อการนำไปปฏิบัติ
ไม่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	มีประโยชน์ต่อผู้เรียน
สอดคล้องกับความสนใจ		ไม่สอดคล้องกับความสนใจ
ตามวัยของผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	ตามวัยของผู้เรียน

๐ ท่านมีปัญหาหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตรเพิ่มเติมหรือไม่ ถ้ามี
โปรดระบุ

หมวดที่ 2 เกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร

เนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรวิชาภาษาไทย ท 101 และ ท 102 มุ่งฝึกทักษะทั้งสี่ โดยหลักสูตรได้แบ่งถ้อยคำอธิบายวิชาไว้ 5 ส่วน คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และหลักภาษา ท่านมีความกึกเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำหนดไว้ในแต่ละเรื่อง ดังต่อไปนี้หรือไม่อย่างไร

1. การฟัง

การจับใจความสำคัญจากคำพูดหรืองานเขียนที่มีผู้อ่านให้ฟัง การสังเกตข้อความที่สำคัญรองลงไป การแยกข้อเท็จจริงจากข้อกึกเห็น

ชอบ <u>เขตของเนื้อหา</u> กลุ่ม <u>เกรื่อ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	ชอบ <u>เขตของเนื้อหา</u> <u>ชัดเจน</u>
<u>สอดคล้องกับ</u> จุดประสงค์		<u>ไม่สอดคล้องกับ</u> จุดประสงค์
ของหลักสูตร	/3/2/1/0/1/2/3/	ของหลักสูตร
<u>สอดคล้องกับ</u> ความสนใจ		<u>ไม่สอดคล้องกับ</u> ความสนใจ
ของ <u>ผู้เรียน</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	ของ <u>ผู้เรียน</u>
<u>สอนไม่</u> ได้ <u>ครบตาม</u> เนื้อหาที่		<u>สอนได้</u> ครบตามเนื้อหาที่
หลักสูตรกำหนด	/3/2/1/0/1/2/3/	หลักสูตรกำหนด
<u>บรรลุผล</u> ตามที่หลักสูตรกำหนด	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ไม่บรรลุผล</u> ตามที่หลักสูตรกำหนด
<u>ผู้เรียน</u> เบื่อ	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ผู้เรียน</u> สนใจ

2. การพูด

การสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน หรือเรื่องราวที่น่าสนใจ การนำเรื่องที่สนทนากันไปเล่าให้ผู้อื่นฟังโดยไม่เสริมความ และไม่ตัดความ การอภิปรายในกลุ่ม การรายงานผล การประชุมกลุ่มเฉพาะสาระสำคัญ การชี้แจงเหตุผล การอธิบายความต้องการของตนและของกลุ่มให้คนอื่นทั่วไปเข้าใจได้ ไม่เฉพาะในห้องเรียนของตน

ขอบเขตของเนื้อหา <u>กลุ่มเครือ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	ขอบเขตของเนื้อหา <u>ชัดเจน</u>
<u>สอดคล้อง</u> กับจุดประสงค์		<u>ไม่สอดคล้อง</u> กับจุดประสงค์
ของหลักสูตร	/3/2/1/0/1/2/3/	ของหลักสูตร
<u>สอดคล้อง</u> กับความสนใจ		<u>ไม่สอดคล้อง</u> กับความสนใจ
ของผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	ของผู้เรียน
<u>สอนไม่</u> ไ้ครบตามเนื้อหาที่		<u>สอน</u> ไ้ครบตามเนื้อหาที่
หลักสูตรกำหนด	/3/2/1/0/1/2/3/	หลักสูตรกำหนด
<u>บรรลุผล</u> ตามที่หลักสูตรกำหนด	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ไม่บรรลุผล</u> ตามที่หลักสูตรกำหนด
ผู้เรียน <u>เบื่อ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้เรียน <u>สนใจ</u>

3. การอ่าน

การอ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง การเว้นวรรคตอนตามที่ที่เหมาะสม การอ่านทำนองเสนาะตามบทประพันธ์ที่มีในหนังสือเรียน การอ่านในใจโดยไม่อ่านหนังสือที่กำหนดและงานเขียนชนิดต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น การหาความรู้ความบันเทิงจากการอ่าน การพิจารณาหนังสือที่อ่านโดยวิเคราะห์ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่อ่าน ว่าชอบหรือไม่ชอบอย่างไร การเข้าใจสาร หรือข้อความใดหลาย ๆ ด้าน การพิจารณาส่วนกึ่งและส่วนบกพร่องของหนังสือ พร้อมทั้งให้เหตุผลโต้ตามการกล่าวอ้าง ทั้งนี้เพื่อนำนักเรียนให้เข้าถึงวรรณคดีไทยด้วย การรู้จักใช้ห้องสมุดให้เกิดประโยชน์แก่การเรียนรู้ภาษาไทย

ขอบเขตของเนื้อหา <u>กลุ่มเครือ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	ขอบเขตของเนื้อหา <u>ชัดเจน</u>
<u>สอดคล้อง</u> กับจุดประสงค์		<u>ไม่สอดคล้อง</u> กับจุดประสงค์
ของหลักสูตร	/3/2/1/0/1/2/3/	ของหลักสูตร
<u>สอดคล้อง</u> กับความสนใจ		<u>ไม่สอดคล้อง</u> กับความสนใจ
ของผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	ของผู้เรียน

สอนไม่ได้ครบตามเนื้อหาที่

หลักสูตรกำหนด /3/2/1/0/1/2/3/

บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด /3/2/1/0/1/2/3/

ผู้เรียนเบื่อ /3/2/1/0/1/2/3/

สอนได้ครบตามเนื้อหาที่

หลักสูตรกำหนด

ไม่บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด

ผู้เรียนสนใจ

4 การเขียน

การคัดข้อความให้ถูกต้องเรียบร้อย การเขียนตัวสะกดการันต์และเขียนตามคำบอก
การเขียนคัดข้อสื่อสารในเรื่องส่วนหัวและกิจวัตรที่เหมาะสมแก่วัย การเขียนข้อความในการเรียน
วิชาต่าง ๆ การเรียงความจากข้อเท็จจริงและจินตนาการ การย่อความและขยายความได้
ตามสมควรในการเขียนทุกชนิด การเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง การเขียนตัวอักษรให้อ่านง่าย
ถูกต้องตามวิธีที่ควรเขียน การวางอักษรและเครื่องหมายตามอักขรวิธี ให้มีระเบียบในการ
เขียน ทั้งเพื่อการศึกษา และเพื่อการดำเนินชีวิตต่อไป การแต่งบทประพันธ์ โดยเข้าใจกฎ-
เกณฑ์ ตามควรแก่ศักยภาพของนักเรียน

ขอบเขตของเนื้อหาคลุมเครือ /3/2/1/0/1/2/3/

สอดคล้องกับจุดประสงค์

ของหลักสูตร /3/2/1/0/1/2/3/

สอดคล้องกับความสนใจ

ของผู้เรียน /3/2/1/0/1/2/3/

สอนไม่ได้ครบตามเนื้อหาที่

หลักสูตรกำหนด /3/2/1/0/1/2/3/

บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด /3/2/1/0/1/2/3/

ผู้เรียนเบื่อ /3/2/1/0/1/2/3/

ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน

ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ของหลักสูตร

ไม่สอดคล้องกับความสนใจ

ของผู้เรียน

สอนได้ครบตามเนื้อหาที่

หลักสูตรกำหนด

ไม่บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด

ผู้เรียนสนใจ

5 หลักภาษา

การสังเกตลักษณะต่าง ๆ ของภาษาไทย การเข้าใจหลักบางประการ เพื่อให้เกิดความสนใจและนำหลักไปใช้เพื่อให้เกิดผลในการสื่อสาร การเข้าใจกฎเกณฑ์และศัพทบัญญัติเท่าที่จำเป็นของทราบ

<u>ขอบเขตของเนื้อหาคลุมเครือ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน</u>
<u>สอดคล้องกับจุดประสงค์</u>		<u>ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์</u>
<u>ของหลักสูตร</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ของหลักสูตร</u>
<u>สอดคล้องกับความสนใจ</u>		<u>ไม่สอดคล้องกับความสนใจ</u>
<u>ของผู้เรียน</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ของผู้เรียน</u>
<u>สอนไม่ได้ครบตามเนื้อหา</u>		<u>สอนได้ครบตามเนื้อหา</u>
<u>ที่หลักสูตรกำหนด</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ที่หลักสูตรกำหนด</u>
<u>บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด</u>
<u>ผู้เรียนเบื่อ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ผู้เรียนสนใจ</u>

การใช้ภาษาให้สอดคล้องกับหลักภาษาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เสียงในภาษาไทย
2. ตัวอักษรไทยและหลักการเขียนตัวอักษร
3. การจำแนกคำในภาษาไทยออกเป็น 7 ชนิด คือ นาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ บุพบท สันธาน อุทาน
4. ความหมายกับการสื่อสาร การใช้ประโยคสื่อสาร ส่วนประกอบของประโยค
5. หลักการอ่านออกเสียง
6. การใช้พจนานุกรม

ขอบเขตของเนื้อหาคลุมเครือ	/3/2/1/0/1/2/3/	ขอบเขตของเนื้อหาชัดเจน	
สอดคล้องกับจุดประสงค์		ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์	
ของหลักสูตร	/3/2/1/0/1/2/3/	ของหลักสูตร	
สอดคล้องกับความสนใจ		ไม่สอดคล้องกับความสนใจ	
ของผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	ของผู้เรียน	
สอนไม่ได้ครบตามเนื้อหาที่		สอนได้ครบตามเนื้อหา	
ที่หลักสูตรกำหนด	/3/2/1/0/1/2/3/	ที่หลักสูตรกำหนด	
บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	/3/2/1/0/1/2/3/	ไม่บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด	
ผู้เรียนเบื่อ	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้เรียนสนใจ	

๐ ท่านมีปัญหาคือความนึกเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตรเพิ่มเติมหรือไม่
ถ้ามี โปรดระบุ

หมวดที่ 3 เกี่ยวกับการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน
ทั้งภายในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ที่จะส่งผลถึงผู้เรียนโดยส่วนรวมนั้น ท่านมีความ
นึกเห็นและข้อเท็จจริงในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหัวข้อต่อไปนี้อย่างไร

1 เนื้อหาในแบบเรียนทันสมัยสัมพันธ์

สอดคล้องกับจุดประสงค์		ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์	
ของหลักสูตร	/3/2/1/0/1/2/3/	ของหลักสูตร	
เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	/3/2/1/0/1/2/3/	ไม่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	

2	ผู้สอนเตรียมการสอน <u>สม่ำเสมอ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้สอนเตรียมการสอนเป็น <u>บางครั้ง</u>
3.	สอนโดยการ <u>แยกฝึกทักษะทั้งสี่</u>
ในแต่ละชั่วโมง	/3/2/1/0/1/2/3/	สอนโดยการ <u>รวมฝึกทักษะทั้งสี่</u>
ในแต่ละชั่วโมง
4	สอนโดย <u>จัดกิจกรรมอื่น ๆ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	สอนโดยการ <u>บรรยายและจัดบันทึก</u>
5	<u>แยกชั่วโมงวรรณคดี การใช้ภาษา</u>
และหลักภาษาออกจากกัน	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>รวมชั่วโมงวรรณคดี การใช้ภาษา</u>
และหลักภาษาเข้าด้วยกัน
6.	สอนโดย <u>ยึดหลักสูตรหรือ</u>
<u>โครงการสอน</u> เป็นหลัก	/3/2/1/0/1/2/3/	สอนโดย <u>ยึดแบบเรียน</u> เป็นหลัก
7.	จำนวนชั่วโมงสอน <u>เพียงพอ</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	จำนวนชั่วโมงสอน <u>ไม่เพียงพอ</u>
8.	ผู้สอน <u>ไม่เข้าใจ</u> หลักสูตรที่ใช้	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้สอน <u>เข้าใจ</u> หลักสูตรที่ใช้
9.	หลักสูตรวิชาภาษาไทย <u>บกพร่อง</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	หลักสูตรวิชาภาษาไทย <u>สมบูรณ์</u>
- o ท่านมีปัญหาหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพิ่มเติมหรือไม่ ถ้ามี
โปรดระบุ

หมวดที่ 4 เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียน
ในหมวดวิชาภาษาไทย ในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1	ผู้เรียนมักสอบได้ระดับคะแนน
<u>สูงกว่า 1</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้เรียนมักสอบได้ระดับคะแนน
<u>ต่ำกว่า 1</u>
2.	ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้จริงได้	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้จริง <u>ไม่ได้</u>

3. ผู้สอนให้ความสำคัญของการ
ใช้ภาษา <u>น้อยกว่า</u> วรรณคดี
และหลักภาษา	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้สอนให้ความสำคัญของการ
ใช้ภาษา <u>มากกว่า</u> วรรณคดี
และหลักภาษา
4. การวัดผล <u>คำนึงถึง</u> จุดประสงค์
ของหลักสูตร	/3/2/1/0/1/2/3/	การวัดผล <u>ไม่คำนึงถึง</u> จุดประสงค์
ของหลักสูตร
5. การวัดผลเน้นหนักทาง <u>ด้าน</u>
<u>ทฤษฎี</u>	/3/2/1/0/1/2/3/	การวัดผลเน้นหนัก <u>ด้านทฤษฎีและ</u>
<u>การปฏิบัติ</u>
6. ผู้เรียนมักสอบไ้คะแนนการ
ใช้ภาษา <u>มากกว่า</u> ร้อยละ 50	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้เรียนมักสอบไ้คะแนนการ
ใช้ภาษา <u>น้อยกว่า</u> ร้อยละ 50
7. มีการทดสอบความรู้วิชาภาษา
ไทยของนักเรียนก่อนการสอน	/3/2/1/0/1/2/3/	<u>ไม่</u> มีการทดสอบความรู้วิชาภาษา
ไทยของนักเรียนก่อนการสอน
8. ผู้เรียน <u>เปลี่ยน</u> พฤติกรรมไป
ตามที่ต้องการ	/3/2/1/0/1/2/3/	ผู้เรียน <u>ไม่เปลี่ยน</u> พฤติกรรมไป
ตามที่ต้องการ

๐ ท่านมีปัญหาหรือความกึกเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนเพิ่มเติมหรือไม่
ถ้ามี โปรดระบุ

-

หมวดที่ 5 เกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตร

หมายถึงการบริหารและบริการหลักสูตรทางค่านบุคลากร อาคารสถานที่ หนังสือ
หลักสูตร คู่มือครู คู่มือหลักสูตร วัสดุประกอบหลักสูตร และการอบรมให้ความรู้เรื่องหลักสูตร
แก่ครู ท่านมีความกึกเห็นและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตรในหัวข้อ
ต่อไปนี้หรือไม่

1. ผู้บริหารเห็นความสำคัญ
ของวิชาภาษาไทย /3/2/1/0/1/2/3/	ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญ
ของวิชาภาษาไทย
2. มีครูสอนวิชาภาษาไทยเพียงพอ /3/2/1/0/1/2/3/	มีครูสอนวิชาภาษาไทยไม่เพียงพอ
3. มีหนังสือคู่มือครูไม่เพียงพอ /3/2/1/0/1/2/3/	มีหนังสือคู่มือครูเพียงพอ
4. ครูผู้สอนไม่เคยงานการอบรม
หรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร
วิชาภาษาไทย /3/2/1/0/1/2/3/	ครูผู้สอนเคยงานการอบรม
หรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร
วิชาภาษาไทย
5. มีอุปกรณ์การสอนเพียงพอ /3/2/1/0/1/2/3/	มีอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ
6. มีหนังสือหลักสูตรไม่เพียงพอ /3/2/1/0/1/2/3/	มีหนังสือหลักสูตรเพียงพอ
7. มีหนังสือคู่มือหลักสูตรเพียงพอ /3/2/1/0/1/2/3/	มีหนังสือคู่มือหลักสูตรไม่เพียงพอ
8. หนังสือคู่มือครูมีประโยชน์
ต่อการเตรียมการสอน /3/2/1/0/1/2/3/	หนังสือคู่มือครูไม่มีประโยชน์
ต่อการเตรียมการสอน
9. มีหนังสืออ่านประกอบเพียงพอ /3/2/1/0/1/2/3/	มีหนังสืออ่านประกอบไม่เพียงพอ
10. ไม่มีการประสานงานระหว่าง
ครูใหญ่กับศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับ
การใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย /3/2/1/0/1/2/3/	มีการประสานงานระหว่าง
ครูใหญ่กับศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับ
การใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย
11. ผู้สอนต้องการคำแนะนำ
ช่วยเหลือ /3/2/1/0/1/2/3/	ผู้สอนไม่ต้องการคำแนะนำ
ช่วยเหลือ

o ท่านมีปัญหาหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารและบริการหลักสูตรเพิ่มเติมหรือไม่ ถ้ามี โปรดระบุ

คำแนะนำสำหรับผู้ทำข้อทดสอบ

1. กรอรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ทำข้อทดสอบให้สมบูรณ์
2. อย่าทำเครื่องหมาย หรือขีดเขียนข้อความใด ๆ ในกระดาษคำถาม
3. ข้อทดสอบแต่ละข้อ อาจมีคำตอบที่ถูกเกินกว่า 1 คำตอบ แต่จะมีคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว นักเรียนควรเลือกด้วยความพิจารณา แล้วทำเครื่องหมาย + ทับอักษร ก, ข, ค, ง, หรือ จ ซึ่งอยู่หน้าคำตอบที่ถูกที่สุดในแต่ละข้อลงในกระดาษคำตอบที่แจกให้
4. เมื่อมีข้อความให้อ่าน แล้วระบุว่าให้ใช้ข้อความนั้นตอบคำถาม ถึงแก่อีกข้อถึงข้อใด นักเรียนควรกลับไปอ่านข้อความนั้นซ้ำทุก ๆ ครั้งที่จะตอบคำถาม เพราะคำตอบย่อมเกี่ยวข้องกับข้อความนั้น ๆ เสมอ
5. เมื่อทำข้อทดสอบเสร็จ ควรตรวจทานความเรียบร้อยอีกครั้งก่อนส่งผู้คุมสอบ
6. ข้อทดสอบมี 3 ชุด คือ
 1. วิชาหลักภาษาไทย มี 50 ข้อ
 2. วิชาการใช้ภาษาไทย มี 50 ข้อ
 3. วิชาวรรณคดีไทย มี 50 ข้อ

ข้อทดสอบทุกชุด ใช้เวลาในการสอบชุดละ 40 นาที

วิชาหลักภาษา

คำชี้แจง ตั้งแต่คำถามข้อ 1 – 44 ให้นักเรียนพิจารณาว่าแต่ละข้อ ควรตอบข้อใดใน ก, ข, ค, ง, หรือ จ

1. หากมีใครกล่าวว่า "กวรรณใช้พยัญชนะ ฐ ฑ ฒ เพราะอักษรทั้งสามมีเสียงซ้ำกับ ท" จงพิจารณาว่ากล่าวนี้ถูกหรือไม่ เพราะเหตุใด ?
 - ก. นึกเพราะในปัจจุบัน ฑ มีที่ใช้น้อยกว่า ฐ ฑ และ ฒ
 - ข. นึกเพราะ ฑ เขียนแทนได้แค่เสียง ทำให้ความหมายสับสน
 - ค. ถูกเพราะ ฐ ฑ ฒ เขียนยากและไม่จำเป็น
 - ง. ถูกเพราะ ฑ เขียนแทนเสียง ฐ ฑ ฒ ได้
 - จ. ถูกเพราะ ฐ ฑ ฒ ไม่มีที่ใช้ในปัจจุบัน
2. พยัญชนะเสียงใดมีรูปพยัญชนะมากที่สุด
 - ก. เสียง พ
 - ข. เสียง ค
 - ค. เสียง ฆ
 - ง. เสียง ท
 - จ. เสียง ช
3. ใช้เกณฑ์ข้อใดตัดสินว่า น เป็นเสียงเดียวกับ ฌ และ ย เป็นเสียงเดียวกับ ฎ
 - ก. อ่านออกเสียงคล้ายกัน ต่างแต่เสียงวรรณยุกต์
 - ข. เป็นพยัญชนะในวรรกเดียวกัน
 - ค. อ่านออกเสียงเหมือนกัน
 - ง. เขียนคล้ายกันมาก
 - จ. ถูกทุกข้อ
4. อักษรในข้อใดเป็นไค้ทั้งสระและพยัญชนะ
 - ก. ห ก ต
 - ข. ฌ ษ ส
 - ค. ว ย อ
 - ง. ใ ไ โ จ. ฤ ฌ
5. อักษรที่มีเสียงซ้ำกันมาก ไค้แก่อักษรหมู่ใด ?
 - ก. อักษรกลาง
 - ข. สระกับพยัญชนะ
 - ค. อักษรสูงกับอักษรต่ำ
 - ง. อักษรสูงกับอักษรกลาง
 - จ. อักษรกลางกับอักษรต่ำ

6. ใช้เกณฑ์ข้อใดตัดสินว่า ฟ เป็นเสียง
เดียวกับ ฝ และ พ เป็นเสียงเดียวกับ ฝ
- ก. อ่านออกเสียงคล้ายกันแต่ต่างวรรณยุกต์
- ข. เป็นพยัญชนะในวรรคเดียวกัน
- ค. อ่านออกเสียงเหมือนกัน
- ง. เขียนคล้ายกันมาก
- จ. ถูกทุกข้อ
7. ในการผสมอักษรของไทย สระอาจะอยู่บนพยัญชนะ ล่างพยัญชนะ หน้า และหลังพยัญชนะ สระประเภทใดมีที่ใช้น้อยที่สุด
- ก. คำนบนพยัญชนะ
- ข. คำนล่างพยัญชนะ
- ค. คำนหน้าพยัญชนะ
- ง. คำนหลังพยัญชนะ
- จ. มีจำนวนเท่า ๆ กัน
8. สระ "อุ" ในข้อใดอ่านต่างไปจากข้ออื่น
- ก. พฤษจิกายน
- ข. พฤษภาคม
- ค. กฤทาสน์
- ง. ฤกษ์
- จ. ฤๅ

9. สระเกินหมายถึงข้อใด ?
- ก. สระที่ไม่มีที่ใช้ในปัจจุบัน
- ข. สระที่มีเสียงพยัญชนะผสมอยู่
- ค. สระที่เขียนต่างไปจากรูปสระ 21 รูป
- ง. สระที่มีเสียงต่างไปจากสระ 24 เสียง
- จ. สระที่มีเสียงต่างไปจากสระ 32 เสียง
10. รูปสระในข้อใดใช้ประกอบให้เกิดเสียงสระไค้มากเสียง
- ก. อ ข. ย
- ค. ว ง. โ
- จ. เ
11. ข้อใดไม่ใช่สระลดรูป
- ก. แบบกาย
- ข. บริสุทธิ์
- ค. กวคั่น
- ง. รถถัง
- จ. คนจน
12. ข้อใดมีคำที่ใช้สระลดรูป
- ก. ความพยายามก็ก่อความสำเร็จ
- ข. เสียชีวิตอย่าเสียศักดิ์
- ค. นักกีฬาต้องเข้มแข็ง
- ง. ฉันเดินไปโรงเรียน
- จ. คนลากรด

13. คำในข้อใด เวลาออกเสียงริมฝีปาก
หกดมเล็ก

ก. เกาะยอ

ข. โตะกลม

ค. เอะอะ

ง. ทฤษฎี

จ. ครูดู

14 ข้อใดคือความสำคัญของวรรณยุกต์

ก. ทำให้ภาษามีเสียงไพเราะ

ข. กำหนดความหมายของคำ

ค. เป็นลักษณะเด่นของภาษา

ง. บ่งชี้ความเป็นภาษาไทยแท้

จ. แลดูสวยงาม

15. คำในข้อใดรูปและเสียงวรรณยุกต์
ตรงกันทุกคำ

ก. เข้าใจเข้าไฟ

ข. คัดไฟคั่นลม

ค. บ้านนอกเข้ากรุง

ง. เพื่อนเราเฒ่าเรื้อน

จ. เขยิบเรือสองแฉก

16. ในข้อใดมีคำเขียนผิดอักษรวิธี

ก. ถนนใหม่รถแล่นไค้สะดวก

ข. หนูไกร้องไห้จนตาแฉง

ค. เขาไผ่ผืนจะไค้เป็นทหาร

ง. เขานี้อากาศดี จ. น้ำนึ่งไหลลึก

17. ข้อใดคือ ข้อแตกต่างระหว่างคำกับพยางค์

ก. การประสมเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์

ข. การประสมเสียงพยัญชนะต้น

ค. การประสมเสียงวรรณยุกต์

ง. การประสมเสียงสระ

จ. ความหมาย

18. ข้อใดมีคำความแท้ทั้ง 3 คำ

ก. ความ เสรา สร้อย

ข. เพลง เพราะ จริง

ค. เสริม ทรวค ทรง

ง. แปลง ปลั่ง จริง

จ. กรุ พระ ปลอม

19. "สาวสวมเสื้อสวย" คำที่ขีดเส้นใต้มี
เสียงวรรณยุกต์อะไร ?

ก. สามัญ

ข. เอก

ค. โท

ง. ตรี

จ. จักวา

20. "สาวสวมเสื้อสวย" คำที่ขีดเส้นใต้มี
เสียงวรรณยุกต์อะไร ?

ก. สามัญ

ข. เอก

ค. โท

ง. ตรี

จ. จักวา

21. ข้อใดมีคำที่ใช้วรรณยุกต์ชนิด
 ก. เลื้อยเชือก
 ข. โน้ตเพลง
 ค. แก่งขโมยรถ
 ง. น้ำมันก๊าก
 จ. พระแสงของ้าว
22. เสียง "ซ" ในข้อใดเขียนผิด
 ก. เรามีนโยบายไม่แทรกแซงใคร
 ข. การาคณนั้นทรวททรงคี่จริง
 ค. คึกหลังนั้นทรุคโทรมมาก
 ง. ปลาอินทรีมีรสคี่
 จ. พระนางมัทรี
23. ข้อใดไม่อ่านแบบอักษรนำ
 ก. สมาคม สมการ
 ข. ถนอม ถนัค
 ค. ผนวก ผนึก
 ง. ตลาด คัลบ
 จ. สุนก สนิท
24. ความพิการของอวัยวะใด เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษามากที่สุด
 ก. ปากแหว่ง
 ข. มือพิการ
 ค. หูหนวก
 ง. ตาบอด
 จ. สมองไม่ไค้
25. ข้อใดไม่ใช่ภาษาท่าทาง
 ก. การยิ้ม
 ข. การไหว้
 ค. การจับมือ
 ง. การน้อมศีรษะ
 จ. การส่งสัญญาณไฟ
26. ข้อใดไม่เข้าลักษณะอักษรนำ อักษรตาม
 ก. อักษรกลางนำอักษรเคี้ยว
 ข. อักษรสูงนำอักษรเคี้ยว
 ค. อักษรต่ำนำอักษรเคี้ยว
 ง. ห นำอักษรเคี้ยว
 จ. อ นำ ย
27. เมื่อกล่าวข้อความนี้เป็นครั้งแรก ข้อใดเป็นประโยคที่มีความบริบูรณ์แล้ว
 ก. เด็กผู้ชายหลายคน
 ข. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ค. ห้ามสูบบุหรี่บนรถประจำทาง
 ง. นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทย
 จ. หัวหน้าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 2
28. มนุษย์ฝึกทักษะทางภาษา ทักษะใดเป็นทักษะแรก
 ก. ฟัง
 ข. พูด
 ค. อ่าน
 ง. เขียน
 จ. อ่าน - เขียน

29. ข้อใดเป็นความผิดพลาดที่สำคัญที่สุดของ
ผู้สังสาร
ก. ผู้รับส่วนใหญ่ไม่เชื่อ
ข. ผู้รับส่วนใหญ่ไม่แน่ใจ
ค. ผู้รับส่วนใหญ่ไม่ทำตาม
ง. ผู้รับส่วนใหญ่เข้าใจผิด
จ. ผู้รับส่วนใหญ่ไม่เข้าใจ
30. "นักเรียนกำลังสอบวิชาภาษาไทย"
ประโยคนี้นี้เป็นประโยชนิโคใด
ก. ประโยกคำสั่ง
ข. ประโยคขอร้อง
ค. ประโยกเน้นกริยา
ง. ประโยคเน้นผู้กระทำ
จ. ประโยคเน้นผู้ถูกกระทำ
31. แม่น้ำอะเมซอนยาวที่สุดในโลก
"ยาว" เป็นคำชนิดใด
ก. กริยา
ข. บุพบท
ค. วิเศษณ์
ง. สันธาน
จ. สรรพนาม
32. ภาควิชาของประโยคมีความสำคัญที่สุด
ในการสื่อความหมาย
ก. ภาควรรณ
ข. ภาควรรยา
ค. ภาควรรธาน
ง. ภาควรรยายกริยา
จ. ภาควรรยายประธาน
33. สถานีวิทย์กระจายเสียงแห่งประเทศไทย
"แห่ง" เป็นคำชนิดใด
ก. กริยา
ข. บุพบท
ค. วิเศษณ์
ง. สันธาน
จ. สรรพนาม
34. "ฉันไม่เคยไปเชียงใหม่เลย" หาก
จำแนกประโยคตามเจตนาผู้สังสาร
เป็นประโยชนิโคใด
ก. ประโยคบอกเล่า
ข. ประโยคปฏิเสธ
ค. ประโยกคำถาม
ง. ประโยคขอร้อง
จ. ประโยกคำสั่ง

35. คำที่เชื่อมประโยคกับประโยค หรือคำ
กับกลุ่มคำ หมายถึงคำชนิดใด ๆ
ก. กริยา ข. บุพบท
ค. วิเศษณ์ ง. สันธาน
จ. สรรพนาม
36. เมื่อขาดข้อใด การสื่อสารยังคงดำเนิน
ต่อไปได้
ก. สื่อ
ข. สาร
ค. ผู้ส่งสาร
ง. ผู้รับสาร
จ. การเขียน
37. ข้อใดไม่ใช่คำอุทาน
ก. "นั่นแน่ จับได้แล้ว"
ข. "อย่าชน" เคี้ยวของเสีย
ค. "อูะ" จะไม่ให้หยุดบ้างหรือยัง
ง. "ฮือ ท้าบ" เสียงร่ำจวญร้องดังขึ้น
จ. "อ้อ ไม่เอาละ" ร่ำจวญร้องดังขึ้น
38. ข้อใดไม่ใช่คำอุทานเสริมบท
ก. มีคแล้ว ชาวปลา ก็ยังไม่ได้หุง
ข. ขึ้นรถขึ้นรา ควรระวังให้มากไว้
ค. เคียวนี้ ชาวของ แพงไปทุกอย่าง
ง. พระจันทร์วันเพ็ญ สองแสงนวลทา
จ. กลับมาเหนื่อย ๆ อาบนํ้าอาบท่าก่อน
39. "ใครอ่านหนังสืออยู่ในห้องสมุด" คำใด
ทำหน้าที่สรรพนาม
ก. ห้องสมุด ข. หนังสือ
ค. อยู่ใน ง. อ่าน
จ. ใคร
40. ศัพท์ต่อไปนี้ คำใดเรียงอยู่ลำดับแรก
ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
ก. กาลี
ข. ทลก
ค. ขโมย
ง. ปิศาจ
จ. อรหันต์
41. ศัพท์ต่อไปนี้ คำใดเรียงอยู่ลำดับแรก
ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
ก. กันชน
ข. กนก
ค. กิณี
ง. การ จ. โกง
42. คำใดจำเป็นต้องอาศัยความประกอบ
เพื่อให้อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
ก. เหตุการณ์
ข. กาลเวลา
ค. พลเมือง
ง. เพลา จ. กรม

43. ข้อใดมีความสำคัญน้อยที่สุด ในการอ่าน
- ก. อ่านถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์
 - ข. อ่านถูกต้องตามอักขรวิธี
 - ค. อ่านเว้นวรรคตอนถูกต้อง
 - ง. อ่านออกเสียงชัดเจน
 - จ. น้ำเสียงไพเราะ

44. ข้อใดเป็นประโยชน์ต่อการใช้พจนานุกรมมากที่สุด
- ก. จำวิธีเรียงลำดับคำในพจนานุกรมได้
 - ข. จำการเรียงลำดับวรรณยุกต์ได้
 - ค. จำการเรียงพยัญชนะได้
 - ง. จำการเรียงลำดับสระได้
 - จ. จำชื่อพจนานุกรมได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 45 - 50

นายประสิทธิ์ ครูของนายประศักดิ์กล่าวว่า "ระหว่างทางไปวัด ขอให้เธอแวะที่บ้านก้านั้น เรียนท่านก้านั้นว่า ฉันคิดธุระมาพบท่านไม่ได้ จึงฝากจดหมายนี้มากับเธอ"

45. ข้อใดไม่ใช่คำนาม

- ก. วัด
- ข. ทาง
- ค. บ้าน
- ง. ฝาก
- จ. จดหมาย

46. ข้อใดไม่ใช่คำกริยา

- ก. ระหว่าง
- ข. มาพบ
- ค. เรียน
- ง. แวะ
- จ. ไป

47. ประโยคใด ละประธานซึ่งเป็นสรรพนามบุรุษที่ 1

- ก. มาพบท่านไม่ได้จึงฝากจดหมายนี้มากับเธอ
- ข. เรียนท่านก้านั้นกล่าวว่าฉันคิดธุระ
- ค. ขอให้เธอแวะที่บ้านก้านั้น
- ง. ระหว่างทางไปวัด
- จ. ข้อ ก และข้อ ค ถูก

48. คำใดทำหน้าที่เป็นคำนาม

- ก. กำนัน
- ข. เรือน
- ค. เธอ
- ง. ทาน
- จ. ฉัน

49. คำใดทำหน้าที่สรรพนามบุรุษที่ 2

- ก. กำนัน
- ข. เรือน
- ค. เธอ
- ง. ทาน
- จ. ฉัน

50. คำใดทำหน้าที่สรรพนามบุรุษที่ 3

- ก. กำนัน
- ข. เรือน
- ค. เธอ
- ง. ทาน
- จ. ฉัน

วิชาการใช้ภาษา

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 1 – 8 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ แต่ละข้อจะมีคำที่เขียนผิดอักษรวิธี 1 คำ จงเลือกคำที่เขียนผิดอักษรวิธี

1. ข้อใดมีคำเขียนผิดอักษรวิธี

- ก. ถนนสาธารณะ
- ข. ศาลนคสีบพะยาน
- ค. การพนันเป็นสิ่งไมตรี
- ง. ร้านขายอะไหล่รถยนต์
- จ. จำหน่ายสินค้าราคาถูกอมเยา

2. ข้อใดมีคำเขียนผิดอักษรวิธี

- ก. วันฉัตรมงคล
- ข. สภากาชาดไทย
- ค. ศาลาการเปรียญ
- ง. ฉันไม่ได้พิศมัยเขาเลย
- จ. นาแปลงนี้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์

3. ข้อใดมีคำเขียนผิดอักษรวิธี

- ก. ต้นพระศรีมหาโพธิ์
- ข. เขาเป็นชาวปักขไค์
- ค. ภูเขาถูกเจาะเป็นอุโมงค์
- ง. ไทรยางศ์คืออักษรสามหมู่
- จ. นักเรียนคิดเลขบัญญัติไทรยางศ์

4. ข้อใดมีคำเขียนผิดอักษรวิธี

- ก. ประกาศคณะปฏิวัติ
- ข. พศคมีหน้าที่คุมกักโทษ
- ค. เขาไปจังหวัดพิษณุโลก
- ง. เกษรคอกไม้บานาพันธุ์
- จ. เขาตั้งปริศนาไว้ให้เธอคิด

5. ข้อใดมีคำเขียนผิดอักษรวิธี

- ก. เกิดเหตุอัศจรรย์
- ข. เสกัจประพาสตน
- ค. พระอินทร์มีกายสีเขียว
- ง. ไม่น่าแก่นจันทร์มีกลิ่นหอม
- จ. ดวงจันทร์มีแสงสว่างนวล

6. ข้อใดใช้สระ "ไอ" ผิดอักษรวิธี

- ก. ตะไคร้เป็นพืชสวนครัว
- ข. เขามาจากเกาะไค้หวัน
- ค. เดินให้ถี่ ระวังตะไคร้น้ำ
- ง. เขาเกินจนเหงื่อไหลไคลย้อย
- จ. เธอเป็นบุตรสะเภาของน้ำแม่

7. ข้อใดใช้สระ "โอ" ผิดอักขรวิธี

- ก. เขาพูดจนเธอใจว้าวเซว
- ข. มานะเลือกนั่งรถคันใหม่
- ค. ตำรวจเชิญท่านไปให้การ
- ง. นักเรียนใส่ใจต่อการเรียน
- จ. ต้นเถียงนาไทยยามัวหวัดใบไหล

8. ข้อใดประวิสรรชนีย์ผิดอักขรวิธี

- ก. ละครเรื่องนี้แสดงดี
- ข. เขาทนงตัวว่าพอรวย
- ค. เด็กหญิงแฉวนอนละเมอ
- ง. เคี้ยวนี้การคมนาคมสะดวก
- จ. เมื่อเกิดความรักจำเป็นต้องพึ่งทะนายน

คำชี้แจง ตั้งข้อ 9 - 12 เป็นคำถามเกี่ยวกับการอ่าน

จงอ่านคำถามแต่ละข้อด้วยความพิจารณา แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ

9. คำใดอ่านผิด

- ก. ปรัชม์ อ่าน ปอ-ระ-บั๊ก
- ข. ปรักจิม อ่าน ปรัก-จีบ
- ค. จักรพรรดิ อ่าน จัก-กระ-พัน-กิ
- ง. กอปรควย อ่าน กอบ-ควย
- จ. สระระแหน อ่าน สะ-ระ-แหน

10. คำใดอ่านผิด

- ก. เกษมศานต์ อ่าน กะ-เสม-सान
- ข. จักรวรรดิ อ่าน จัก-กระ-หวัด
- ค. อิศระ อ่าน อิก-สะ-ระ
- ง. กรณีย์ อ่าน กะ-ระ-นี
- จ. โสรง อ่าน สะ-โหล่ง

11. ข้อใดอ่านอย่างอักษรควบไม่แท้

- ก. อินทรา
- ข. สุนทรี
- ค. ทราบ
- ง. ปราบ
- จ. เปรม

12. ข้อใดอ่านอย่างอักษรควบแท้ทั้งสองคำ

- ก. ปราบปราม ปรงแตง
- ข. ปรับปรุง ส่งเสริม
- ค. ครอบคลุม พุทรา
- ง. แทรกแซง เสรี
- จ. ปรักปรา โทรม

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 13 - 18 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้คำ
จงอ่านคำถามแต่ละข้อด้วยความพิถีพิถัน แล้วเลือกคำที่เหมาะสมสำหรับเติม
ลงในช่องว่าง

<p>13. มังตรา . ให้พระพี่นางแต่งงานกับ
จะเค็ก เพราะไว้ว่างพระทัย
ก. ตีใจ
ข. สนใจ
ค. ชอบใจ
ง. เห็นใจ
จ. เค็มใจ</p> <p>14. อำมาตย์ผู้เฒ่าโสมนัสนัก เรียบกนายทัพ
นายกองทัพปวงมาชุมนุม ... หน้ากัน
ก. ครบ
ข. ถวน
ค. พรอบ
ง. พร้อมพริก
จ. พร้อมเพรียง</p> <p>15. ถ้าท่านจะเข้าไป ก็จงให้อะไร . .
ข้าพเจ้าเป็นคารุณานิยมก่อน
ก. กับ
ข. แก
ค. แด
ง. ถอ
จ. ควย</p> | <p>16. พระเจ้าตะเบงชเวตตี้เป็นผู้มีฝีมือและ
สติปัญญาชุก ... เฉลียวฉลาดในการ
ครองใจคน
ก. กับ
ข. แะ
ค. และก็
ง. อีกทั้ง จ. รวมทั้ง</p> <p>17. กวีตอบว่า " จักแบ่งรางวัลให้ครึ่ง
หนึ่ง " นายประตู่ได้ฟังก็ ... จึง
อนุญาตให้กวีผ่านเข้าไปได้
ก. ตีใจ
ข. สนใจ
ค. อุ่นใจ
ง. เห็นใจ จ. ชอบใจ</p> <p>18. พวกแม่บ้านจะเริ่มวันใหม่ของหล่อนอย่าง
... ถวายการกำเงินไว้ในอุ้งมือแล้ว
คว่ำตะกร้าเดินคุ่มไปจ่ายกับข้าว
ก. รัศกุน
ข. ราบริน
ค. รวดเร็ว
ง. รวมรัก จ. เร่งร้อน</p> |
|--|---|

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 19 – 25 เป็นคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำ
จงพิจารณาเลือกคำตอบข้อที่มีความหมายสอดคล้องกับคำที่ขีดเส้นใต้ในคำถามแต่ละข้อ

19. เราไม่อาจจะรู้ได้ว่าใครทำตัวเป็น
ไส้ศึก ไส้ศึก หมายถึงข้อใด ?
ก. ขี้ศึก
ข. ขี้ศึกสำคัญ
ค. ผู้กล่าวความลับของศัตรู
ง. ผู้ขยายความลับของศัตรู
จ. ผู้นำความลับของฝ่ายที่ตนร่วมค่าย
ไปบอกแก่ศัตรู

20. "กินแต่กล้วยเคี้ยวะหมี่ไม่อยู่หอ! ต้อง
มีข้าวถ่วง! อยู่หอ! มีความหมายตรงกับข้อใด ?
ก. อิ่มไคนาน
ข. ถ่วง
ค. หนัก
ง. ทุ่น
จ. อิ่ม

21. พระเจ้าตะเบงชเวตี้เข้าสงครามแบบ
ตะลุมบอน ตะลุมบอน หมายถึงข้อใด ?
ก. คนปะทะกันถึงตัวเป็นหมู่
ข. รบกันวุ่นวาย
ค. ตัวต่อตัว
ง. กลุ่มรวม
จ. วิวาท

22. ทัศนียภาพ หมายถึงข้อใด ?
ก. ภาพที่สวยงาม
ข. ภาพที่ชวนมอง
ค. ภาพที่มีชีวิตชีวา
ง. ภาพในจินตนาการ
จ. ธรรมชาติอันงดงาม

23. สิ่งสวยงามตามธรรมชาติมีประโยชน์
ต่อมนุษย์อย่างไร
ก. ให้ความสุขใจ
ข. เป็นแหล่งทรัพยากร
ค. ทำให้เกิดการเค้นทาง
ง. ทำให้เกิดการค้าขาย
จ. ให้ความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต

24. ข้อใดมีความหมายต่างไปจาก

บททรอยกรอง

ก. บทกวี

ข. กวีนิพนธ์

ค. บทประพันธ์

ง. ความเรียง

จ. เพลงพื้นเมือง

25. ข้อใดมีความเกี่ยวข้องกับ "ศิลปะ"

น้อยที่สุด

ก. ธรรมชาติ

ข. ความเจริญ

ค. ความประณีต

ง. ความมั่งคั่ง

จ. ความไพเราะ

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 26 - 29 เป็นคำถามเกี่ยวกับกลุ่มของคำศัพท์

จงพิจารณาว่าในแต่ละข้อ คำใดเป็นคำศัพท์ที่มีความหมายต่างไปจากคำศัพท์ในกลุ่ม

26. ข้อใดเป็นศัพท์ไม่เข้าพวก

ก. ตรวจตรา

ข. ไตร่ตรอง

ค. สอดคล้อง

ง. พิจารณา

จ. สอดส่อง

27. ข้อใดเป็นศัพท์ไม่เข้าพวก

ก. ประชิต

ข. ประชัน

ค. สนิท

ง. แนบ

จ. คึก

28. ข้อใดเป็นศัพท์ไม่เข้าพวก

ก. ขาดแคลน

ข. ข้นแค้น

ค. ยากจน

ง. คับแคบ

จ. ขัดสน

29. ข้อใดเป็นศัพท์ไม่เข้าพวก

ก. เรืองเรือง

ข. เรืองรอง

ค. เรื่อยเรื่อย

ง. รุ่งเรือง

จ. รังรอง

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 30 - 41 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการสื่อสาร
ให้นักเรียนพิจารณาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ

30. บุคคลประเภทใดที่ไม่มาคบ

- ก. เจ้าถอยหมอกวาม
- ข. เจ้าบทเจ้ากลอน
- ค. เจ้ายศเจ้าอย่าง
- ง. เจ้าเล่ห์เจ้ากล
- จ. เจ้าขุนมูลนาย

31. การกระทำในข้อใด ตรงกับสำนวน

"เห็นกงจักรเป็นดอกบัว"

- ก. ชิมให้ทราบว่ายาเสพติดมีรสอย่างไร
- ข. เลือกทำงานที่ตนไม่ถนัด
- ค. เลือกโครงการเรียนนิค
- ง. วึ่งเล่นจนเท้าแพลง
- จ. ทำการบ้านนิค

32. ถ้านักเรียนมีความจำเป็นต้องหยุดเรียน

เพื่อไปเยี่ยมญาติซึ่งป่วยอยู่ที่โรงพยาบาล
จดหมายที่นักเรียนเขียนเรียกว่าอะไร

- ก. จดหมายทั่วไป
- ข. จดหมายลากิจ
- ค. จดหมายลาป่วย
- ง. จดหมายขออนุญาต
- จ. จดหมายติดตอธุรกิจ

33. ข้อใดมีความสำคัญน้อยที่สุด ในหน้าของ
จดหมายที่จะส่ง

- ก. แสดคมป์
- ข. ชื่อผู้รับ
- ค. ชื่อผู้ส่ง
- ง. ที่อยู่ผู้รับ

จ. ตัวอักษรชัดเจน

34. เมื่อเขียนจดหมายถึงพระภิกษุ ควรใช้
คำขึ้นต้นคำใด ?

- ก. นมัสการด้วยความเคารพ
- ข. กราบเรียน
- ค. นมัสการ
- ง. สวัสดิ์

จ. กราบ

35. การส่งจดหมายถึงผู้รับที่กรุงเทพฯ ผู้ส่ง
ควรทำสิ่งใดเพิ่มจากการส่งไปจังหวัดอื่น

- ก. เพิ่มแสดคมป์
- ข. ชีตเส้นใต้ชื่อผู้รับ
- ค. ชีตเส้นใต้ชื่ออำเภอ
- ง. ชีตเส้นใต้ชื่อจังหวัด

จ. ระบุแขวงไปรษณีย์ของผู้รับ

36 "ประเพณีทำบุญสารท เป็นประเพณี
อย่างหนึ่ง ซึ่งท่านแตกอนไคช่วยกัน
แก้ไขเปลี่ยนแปลงมาโดยลำดับ
คราบเตาถึงพวกเรา จนกลายเป็น
ประเพณีประจำชาติ ดังปรากฏอยู่
นี้แล" ใจความที่สั้นที่สุดคือข้อใด ?

- ก. ประเพณีทำบุญสารท
- ข. ประเพณีทำบุญสารทเป็นประเพณี
ประจำชาติ
- ค. ประเพณีทำบุญสารทกลายเป็นประ-
เพณีประจำชาติ
- ง. ประเพณีทำบุญสารทเป็นประเพณี
ประจำชาติอย่างหนึ่ง
- จ. ประเพณีทำบุญสารทกลายเป็น
ประเพณีประจำชาติอย่างหนึ่ง

37. การย่อความ เมื่อย่อแล้วจะไม่มีส่วนใด ?

- ก. เชื้อเรื่อง
- ข. ใจความสำคัญ
- ค. ที่มาหรือผู้แต่ง
- ง. รายละเอียดของเรื่อง
- จ. หากมีสรรพนามต้องเป็นบุรุษที่ 3

38. นักเรียนอาจใช้สำนวน คำซ้ำสาร
กรอกหม้อ ในการเขียนความเรียง
เรื่องใด ?

- ก. วิทยาศาสตร์ก้าวหน้า
- ข. ภาวะอากาศเป็นพิษ
- ค. ตลาดข้าวของไทย
- ง. วัฒนธรรมไทย
- จ. ความเพียร

คำชี้แจง ให้นักเรียนจัดเรียงข้อความที่กำหนดให้ให้เหมาะสม

39.

1. คนที่มีท่าทางหรือความพึงพอใจอีกเพศ
ไปนี้มิใช่กะเทย
2. สำหรับคนที่มีท่าทางเหมือนคนในเพศ
ตรงข้าม
- 3 หรือคนที่พอใจรักกันเพศเดียวกัน
4. คนไทยเราชอบใช้คำว่ากะเทย
- 5 แต่ในทางชีววิทยา

ก. 2 3 1 4 5

ข. 1 2 3 4 5

ก. 4 2 3 5 1

ง. 4 2 3 1 5

จ. 5 4 3 2 1

40.

1. เรียนหลวงปู่ของณ่ว่า
2. ไปให้ครูที่โรงเรียนของณ
3. ณขอให้คุณมารับหนังสือ
4. ระหว่างทางไปโรงเรียน
5. ขอให้คุณแวะที่วัด

ก. 4 5 1 2 3

ข. 4 1 5 3 2

ค. 4 1 5 2 3

ง. 5 4 1 3 2

จ. 1 2 3 4 5

41. การเขียนเรียงความเกี่ยวกับบุคคล ควรจัดเรียง
ลำดับหัวข้อต่อไปนี้อย่างไร ?

1. เกียรติคุณ
2. การศึกษา
3. งานทั่วไป
4. งานพิเศษ
5. กำเนิด

ก. 5 3 2 1 4

ข. 1 2 3 4 5

ค. 3 4 5 1 2

ง. 5 2 3 4 1

จ. 3 2 4 5 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 42 - 45

"ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้ก็เพราะใจรักในวิชาประวัติศาสตร์มาตั้งแต่เป็นเด็กนักเรียนเล็ก ๆ และเห็นว่าเรื่องนี้เป็นประวัติศาสตร์ชิ้นหนึ่งของชาติไทยเราที่น่าสนใจ ซึ่งนักศึกษาและผู้สนใจทุกท่านจะเห็นพ้องกับเรื่องร่ำมาภาสาวพัศตร์นี้ ก็การทรงผนวชของพระมหา - ฤกษ์ตรีและเชื้อพระวงศ์ที่เสด็จออกทรงผนวชตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นลำดับมา จนถึงกรุงรัตนโกสินทร์สมัยปัจจุบันนี้ การเขียนเรื่องนี้ได้อาศัยตำราบทเรียนการสอนวิชาชุดक्रमัชยวม วิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ทางไปรษณีย์ของคุรุสภา หนังสือพระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา พงศาวดารกรุงธนบุรี พงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์ และประวัติศาสตร์ไทยเป็นหลัก"

42. ผู้เขียนต้องการจะกล่าวถึงการบวชของ
ผู้ใด ?

- ก. พระมหาฤกษ์ตรี
- ข. ข้าราชการบริวาร
- ค. เชื้อพระวงศ์
- ง. บุคคลทั่วไป
- จ. ข้อ ก และข้อ ค ถูก

43. ผู้เขียนอ้างถึงชื่อหนังสือหลายเล่ม
เพราะมีความประสงค์ใด ?

- ก. ทำตามมารยาท
- ข. เพื่อให้น่าเชื่อถือ
- ค. ให้ผู้สนใจคนทั่วไปได้
- ง. เพื่อให้นผู้อ่านทราบที่มาของเรื่อง
- จ. ถูกทุกข้อ

44. ผู้เขียนไม่ได้อ้างถึงหนังสือเล่มใด ?

- ก. ภูมิศาสตร์ไทย
- ข. ประวัติศาสตร์ไทย
- ค. พงศาวดารกรุงธนบุรี
- ง. พงศาวดารกรุงรัตนโกสินทร์
- จ. พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา

45. เรื่องที่ผู้เขียนเขียน อ้างประวัติศาสตร์
สมัยใด

- ก. สุโขทัย ถึงปัจจุบัน
- ข. อยุธยา ถึงปัจจุบัน
- ค. ธนบุรี ถึงปัจจุบัน
- ง. กรุงเทพฯ ถึงปัจจุบัน
- จ. ปัจจุบัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามตั้งแกข้อ 46 - 50

เสียดินสงวนศักดิ์ไว้	วงศ์หงส์
เสียดักคี่คู่ประสงค	สิ่งรู้
เสียดูเรงกำรง	ความสัจ ไฉนา
เสียดักคี่อย่าเสียดู	ชีพม้วยมรณา

46. คำประพันธ์ ข้อใดมีสัมผัสอักษรภายในวรรคมากที่สุด ก. เสียดินสงวนศักดิ์ไว้ วงศ์หงส์ ข. เสียดักคี่คู่ประสงค สิ่งรู้ ค. เสียดูเรงกำรง ความสัจ ไฉนา ง. เสียดักคี่อย่าเสียดู ชีพม้วยมรณา จ. ขด ข และชอ ง ถูก	48. คำประพันธ์ มีรูปวรรณยุกต์ เอก - โท ทั้งหมดกี่แห่ง ? ก. เอก 2 โท 5 ข. เอก 3 โท 5 ค. เอก 3 โท 6 ง. เอก 3 โท 7 จ. เอก 4 โท 7
47. เสียดูเรงกำรง ความสัจ ไฉนา <u>เสียดู</u> หมายถึงข้อใด ? ก. เสียดูรู้ ข. เสียดูความรู้ ค. ความหลงลืม ง. เสียดูโอกาสเรียนรู้ จ. พลาดไปเพราะไม่ทันคิด	49. คำประพันธ์นี้ให้ความสำคัญต่อสิ่งใดมากที่สุด ก. ความฉลาด ข. ความสัจ ค. ทรัพย์สิน ง. ยศศักดิ์ จ. ชีวิต

50. คำประพันธ์ที่ยกมานี้ เป็นคำประพันธ์ชนิดใด ?

- ก. กาพย์สุรางคนางค์ 28
- ข. โคลงสี่สุภาพ
- ค. กาพย์ฉิ่ง 16
- ง. กลอน

จ. ฉันท์

วิชาวรรณคดี

ก่าชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความซึ่งคัดมาจากเรื่องความสนุกในวัดเบญจมบพิตร แล้วตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 1 - 5

"พอเขาเป่านกหวีดปล่อยเรือ เราก็สาวding เข้าไปในถ้ำ พอโผล่ก็เจอผู้ชายคนหนึ่ง กำลังยกโพงสังกะสีพ่นน้ำดังโพล่ง ๆ เราตะโกนพร้อมกันว่า "นั่นแน่" ตาพ่นน้ำหคตัวกลับ เข้าไปในหลังหิน หายเงียบ เราภาควมีใจเสียจริง ๆ ว่า จับไค้แล้วว่าทำไมเรือมันไปเอง ไค้ กลับออกมาคุยโขมงจนเจ้าของร้านต้องมากระซิบว่า . อย่าเอะอะไป"

1. เจ้าของร้านมากระซิบว่า 'อย่าเอะอะไป' เพื่อจุดประสงค์อะไร ? ก. ต้องการให้ทุกคนเบา ๆ ข. ต้องการให้ทุกคนไปไกล ๆ ค. รักษาความลับของตนไว้ ง. ระงับเสียงเอะอะ จ. ไม่มีจุดประสงค์ 2. "สาว" ในที่นี้มีความหมายตรงกับข้อใด ? ก. ้วยตอจาก้วยรุ่น ข. แฉว ค. พาย ง. ผล็ก จ. คิง	3. เราตะโกนพร้อมกันว่า "นั่นแน่" ผู้ตะโกนมีความรู้สึกเช่นไร ? ก. ไม่แนใจ ข. แปลกใจ ค. เสียใจ ง. ตกใจ จ. คีใจ 4. เพราะเหตุใดจึงต้อง "สาวding เข้าไปในถ้ำ" ก. เพื่อให้เรือแล่นเร็วกว่าปกติ ข. เพื่อให้เรือแล่นช้ากว่าปกติ ค. เพื่อให้เรือแล่นตรงทาง ง. เพื่อพุงไม่ให้เรือลุ่ม จ. ถ้าไม่สาวเรือจะไม่แล่น
5. เรื่องความสนุกในวัดเบญจมบพิตรให้ความรู้ในเรื่องใด ?
- ก. สภาพสังคมไทยสมัยรัชการที่ 5 ข. ประวัติของวัดเบญจมบพิตร
- ค. ลักษณะของวัดเบญจมบพิตร ง. ประวัติผู้เขียน จ. การเที่ยวงานวัด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์ซึ่งคัดมาจากเรื่องสัตว์วาภิธาน แล้วตอบคำถาม
ทั้งข้อ 6 - 7

สัตว์ พวกหนึ่งมีชื่อ	พญา ทาเฮย
มี อเนกสมญา	ขอกยอน
เท้า เกินยี่จั่ว	ควรรันบ เขานอ
มาก จวบหมื่นแสนซ้น	สุกพันประมาณ

6. "ควรรันบ เขานอ" เขา ในที่นี้หมายถึง
ข้อใด ?

- ก. ภูเขา
- ข. สรรพนาม
- ค. หมายถึงแรก
- ง. เขาของสัตว์
- จ. ไม่มีความหมาย

7. กระดูกของโคลงบทนี้ คือข้อใด ?

- ก. สัตว์มีเท้ามากกว่าสี่เท้า
- ข. สัตว์อเนกสมญา
- ค. สัตว์มีหลายชนิด
- ง. สัตว์มีเท้ามาก
- จ. สัตว์พญา

คำชี้แจง คำถามต่อไปนี้เป็นคำถามในเรื่อง นิกร ๗ หน้อย ๆ

จงอ่านข้อความแต่ละข้อด้วยความพิจารณา แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ

8. เพราะเหตุใดราชินีของเทพธิดา กับราชา
ของปีศาจจึงไม่ไปบ้านเดียวกัน

- ก. ปีศาจอายุที่คนมีรูปร่างน่าเกลียด
- ข. ทั้งสองมีคุณสมบัติตรงข้ามกัน
- ค. ปีศาจกลัวไม้กายสิทธิ์
- ง. ปีศาจกลัวเทพธิดา
- จ. เทพธิดากลัวปีศาจ

9. "พ่อใหญ่" เป็นคนที่มีลักษณะเช่นไร ?

- ก. นายกองเพราะตอบคำถามเก่ง
- ข. นายกองเพราะมีความไตร่ตรอง
- ค. นายกองเพราะมีความรู้ดี
- ง. นายกองเพราะรักน้อง
- จ. นายกองเพราะพูดเก่ง

10 ข้อใดกล่าวผิดจากความตามเนื้อเรื่อง

- ก. ความตระหนี่เป็นต้นกำเนิดของความชั่ว
- ข. เทพธิดาเป็นสัญลักษณ์ของความดี
- ค. ปีศาจเป็นสัญลักษณ์ของความชั่ว
- ง. ความอริสือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
- จ. ความหยิ่งทำให้คนเว้นจากความชั่ว

11 จากเรื่องนิศ ๆ หนอย ๆ ความเลวร้ายที่น่ากลัวที่สุดคือข้อใด ?

- ก. ความกล้า
- ข. ความหยิ่ง
- ค. ความเท็จ
- ง. ความตระหนี่
- จ. ความเกียจคร้าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคาประพันธ์ซึ่งคัดมาจากเรื่อง พระร่วงสวรรคโลก แล้วตอบคำถามทั้งแกข้อ 12 - 16

"อันกรุงสัชนาลัยสมัยนี้
เพราะพระผู้ครองรัฐปฐพี
พระบารุ่งทหารให้ชาวกุล้า
บารุ่งพระศาสนาให้ถาวร
พระช่วยเหลือบรรดาพวกวาณิช
ให้หาทางซุกคลองคลองไปมา
ทั้งเงินทองมั่งคั่งพระคลังใหญ่
เมืองไม่มีผู้รายใจหมิ่น

เรียกสวรรคของไทยได้เต็มที
ทรงปราณีไพร่ฟ้าประชากร 1
การศึกษาเร่งรักให้จัดสอน
กลักรพระให้ทำไร่นา 2
ชาติไทยชั้ชญาไมตรีคิ่แนมหนา
ผลิตสินค้าความคื่นขึ้นขายกิน 3
ประชาไม่ยากจนชั้นทรัพย์สิน
เหล่าอรินทรไม่กล้ามากล้ากราบ" 4

12. ความสุขของบุคคลในสมัยดังกล่าว ขึ้นอยู่กับความสำคัญในข้อใด ?

- ก. การศึกษาที่ดี
- ข. การทหารที่เข้มแข็ง
- ค. องค์พระมหากษัตริย์
- ง. ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- จ. การคมนาคมที่สะดวกปลอดภัย

13. ความในตอนนี้ไม่ได้กล่าวถึงงานของกระทรวงใด ?

- ก. ยุติธรรม สาธารณสุข
- ข. คางประเทศ คมนาคม
- ค. กลาโหม ศึกษาธิการ
- ง. การคลัง มหาดไทย
- จ. เกษตร พาณิชย์

14. ข้อความในบทประพันธ์ 2 บรรทัดแรก ควรแปลเป็นร้อยแก้วใดตามข้อใด ?
- ก. อันกรุงศรีษณาลัษสมัยนั้นเรียกว่าเป็น เมืองสวรรค์ของชาวไทยไค้อย่าง เต็มที่
- ข. กรุงศรีษณาลัษสมัยนั้นเปรียบ คึงเมืองสวรรค์ของชาวไทย
- ค. อันกรุงศรีษณาลัษสมัยนั้นเรียกว่าเป็น เมืองสวรรค์ของไทยไค้เต็มที
- ง. กรุงศรีษณาลัษสมัยนั้นเรียกว่า เป็นเมืองสวรรค์ของไทยไค้เต็มที
- จ. กรุงศรีษณาลัษสมัยนั้นเรียกสวรรค์ ของไทยไค้เต็มที

15. คำกลอนบทใดที่ไม่มีข้อความบ่งชี้ว่า ประชาชนมีความสุข
- ก. บทที่ 1 และบทที่ 2
- ข. บทที่ 2 และบทที่ 3
- ค. บทที่ 3 และบทที่ 4
- ง. บทที่ 1 และบทที่ 4
- จ. ไม่มีข้อใดบ่งชี้
16. ธรรมเนียมใดที่บุคคลไม่ควรปฏิบัติ ไค้แก่ข้อใด ?
- ก. สัปบุริสธรรม
- ข. พรหมวิหารสี่
- ค. อิทธิบาทสี่
- ง. โลกपाल
- จ. อคคิสิ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์นี้แล้ว ตอบคำถามตั้งแต่ข้อ 17 - 18

“อันถ้านี้พี่มา เป็เอาจิน
เพราะสงัดไกลย่านหมู่บ้านคน

รักษาศีลเสาะสร้างทางกุศล
ไกลกังวลโหล่นสำราญครัน”

17. ข้อความนี้ ใครพูดกับใคร ?

- ก. พระอภัยกามนี - นางอุทัย
- ข. พระอภัยกามนี - มเหสี
- ค. พระอรุณ - ฤทธิกุมาร
- ง. นายพราน - เมียพราน
- จ. อำมาตย์ - นายพราน

18. ลักษณะของถ้ำเป็นเช่นใด ?

- ก. เป็นถ้ำที่มีเครื่องอำนวยความสะดวก พร้อม
- ข. เป็นถ้ำที่ปราศจากเสียงรบกวน
- ค. เป็นถ้ำที่เงียบสงัดและน่าอยู่
- ง. เป็นถ้ำกว้างใหญ่โหล่นบ้านคน
- จ. เป็นถ้ำที่มีคนสลับ

19. เรื่องพระยาไชยบูรณ์ มีลักษณะการแต่ง
เป็นแบบใด ?

- ก. นิทาน
- ข. คำนาน
- ค. เรื่องสั้น
- ง. ชีวประวัติ
- จ. ประวัติศาสตร์

20. ในเรื่องนิราศสัททีบ ผู้แต่งเปลี่ยนความ
ตั้งใจจากที่ใดไปสัททีบ

- ก. เขาสามมุก
- ข. บางแสน
- ค. หัวหิน
- ง. พัทยา
- จ. บางปู

21. ความตลกโกลนไร้เป็นข้ออ้างได้ว่า
สัททีบ ไม่ควรไร้ ค เป็นตัวสะกดตัวเดียว
ก. ไร้ ค เท่าสอง ค เป็นข้อไข

- ข. ของภาษามาลีที่แต่งไป
- ค. ค เคียวไรหมายความว่าร้อยไม่น้อยเลย
- ง. เคียวนี้เปลี่ยนเขียน ค เคียวสะกด
- จ. ข้อ ก และข้อ ค ถูก

22. ผู้แต่งเรื่องนิราศสัททีบแสดงความเชื่อ
เรื่องบุญบาป ไว้ในความตลกโกลน ?

- ก. เกิดกระโดดโลดเต้นเล่นน้ำไป
พวกผู้ใหญ่คอยเฝ้าเหมือนเข้ายาม
- ข. ถึงทางเลี้ยวเสี้ยวสลับแปลบหัวใจ
หัวโคงใหญ่มีสิ่งที่บังคน
- ค. ถึงเพ่งแล้วเพ่งเล่านานเท่านั้น
ในพบนางองค์พระปฐิมา
- ง. บุญคุณครูอยู่ลนทวมทนเกล้า
ที่ตัวเราไค้ก็มีหลักมัน
- จ. ไม่มีข้อถูก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคาประพันธ์ซึ่งคัดมาจากเรื่อง นิราศสัศตหีบ แล้วตอบคำถาม
ทั้งเลข 23 - 26

"แต่ชักควายนุทรพิภพจะยับเยิน
เกิดร้อนไฉนไร้ทรพิภพกลับอาทร
คองเปลี่ยนแผนแผนไปสัศตหีบ
รับแคลมขมของเก่าของเราไป
ถึงจะเก่าก็ไม่แก่พอแลเล่น
หากแต่งองค์ทรงชุดบิกินี

พอลมเกรอนกายระบายถอน
จะยิ่งย่อนร้อนเราเหมือนเข้าไฟ
พอจะปีบรายจ่ายกลายลงได้
คู่สาวใหญ่ดูสามยังงามก็
มองไกลไกลใครเห็นเป็นสาวศรี
คงจะดีกว่าสาวกราวชาคแคลน"

23. ผู้แต่งเปรียบอะไร ? "ร้อนเราเหมือน
เข้าไฟ"

- ก. ร้อนใจ
- ข. ร้อนทรพิภพ
- ค. ร้อนกาย
- ง. ร้อนอากาศ
- จ. ร้อนใจเพราะไร้ทรพิภพ

24. พอจะปีบรายจ่ายกลายลงได้ "ปีบ"
มีความหมายตรงกับข้อใด ?

- ก. เคี้ยวเคี้ยว
- ข. จีบให้มัน
- ค. ปีบคั้น
- ง. บังคับ
- จ. ลก

25. รับแคลมขมของเก่าของเราไป
"ของเก่า" หมายถึงข้อใด ?

- ก. ภรรยาของผู้แต่ง
- ข. กระแสน้ำ
- ค. สายลม
- ง. แสงแดด
- จ. ธรรมชาติ

26. ในการประพันธ์ความตอนนี ผู้แต่งมี
ความรู้สึกเช่นไร ?

- ก. เป็นจริงเป็นจัง
- ข. อารมณ์เกรี้ยว
- ค. อารมณ์ขัน
- ง. ใช้ความกึก
- จ. เป็นกังวล

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์ซึ่งคัดมาจากเรื่อง ไซกาษา แล้วตอบคำถาม
ข้อ 27 - 28

ท่า จุนเจือเฉพาะต้อง
ข้าวเปลือกหลายกระบุง
สาร พักกิจปรับปรุง
กรอก เฉพาะหม้อไค้

การหุง
งกไว้
เปรียบแบบ นี่เเฮ
ชื่อผู้เฝ้ายการ

27. เขาหัวหม้อใหญ่ขึ้นจนเป็นกระทะ
ความนี้เปรียบได้กับความในข้อใด ฯ
ก. เขาเปลี่ยนหม้อใหญ่ขึ้นจนในที่สุด
เปลี่ยนเป็นกระทะ
ข. เขาทำหม้อใหญ่จนมีขนาดเท่ากระทะ
ก. เขามีความชำนาญในการหุงข้าว
ง. เขามีภาระต้องรับผิดชอบมากขึ้น
จ. เขามีกิจการเจริญก้าวหน้ามาก

28. ความในข้อใดแปลคลาดเคลื่อนไป
ก. บาทที่ 1 คำข้าวสารเฉพาะที่ต้อง
การหุง
ข. บาทที่ 2 ข้าวเปลือกที่มีอีกมากกลับ
เก็บไว้
ค. บาทที่ 3 การปรับปรุงงานทุกอย่าง
มีลักษณะเช่นนี้
ง. บาทที่ 4 กรอกเฉพาะหม้อไค้ชื่อว่า
เป็นผู้เฝ้ายการ
จ. ข้อ ก และข้อ ง ถูก

29. ส่วนวนในข้อใดมีความหมายต่างไปจากกลุ่ม

- ก. เป็นกอบเป็นกำ
ข. เป็นน้ำเป็นนวล
ค. เป็นเนื้อเป็นกัว
ง. เป็นฝั่งเป็นฝา
จ. เป็นล่ำเป็นสัน

คำชี้แจง คำถามตั้งแต่ข้อ 30 – 36 เป็นคำถามในเรื่อง รามเกียรติ์

จงอ่านคำถามแต่ละข้อด้วยความพิถีพิถัน แล้วเลือกตอบคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ

30. "หาวเป็นควาเคื่อนทินกร เขจรสว่าง
เวหา" ข้อความนี้หมายถึงใคร ?

- ก. ไมยราพ
- ข. มัจฉานุ
- ค. หนุมาน
- ง. พระราม
- จ. สุนครีพ

31. คำใดไม่ใช่คำที่ใช้เรียกชื่อหนุมาน

- ก. กุณฑลสุรภานต์
- ข. โอรัสพระพาย
- ค. กระบี่ศรี
- ง. ชุนกระบี่
- จ. วายุบุตร

32. เรื่องรามเกียรติ์แบ่งคดีตามแนวศาสตร์
แขนงใด ?

- ก. ธรรมชาติศาสตร์
- ข. สังคมศาสตร์
- ค. วิทยาศาสตร์
- ง. โสยศาสตร์
- จ. พุทธศาสตร์

33. ไมยราพกระทำผิดข้อใด จึงเป็นเหตุ
ให้ตนเองต้องเสียชีวิต

- ก. ไม่ฆ่าพระรามเมื่อตอนไปลักพาตัว
- ข. เตรียมการฆ่าไวยวิก
- ค. ลักพาตัวพระราม
- ง. ไม่ชิงนางพิรากวน
- จ. กิดฆ่าพระราม

34. "เห็นนอนนิ่งไม่ไหวคิงอินทรีย์ อสุรีก็เกินเข้ามา"

อสุรี ไข อสุรา แทนใดหรือไม่ เพราะเหตุใด ?

- ก. แทนได้เพราะความหมายคล้ายกัน
- ข. แทนไม่ได้เพราะความหมายต่างไป
- ค. แทนได้เพราะไม่ผิดฉันทลักษณ์
- ง. แทนไม่ได้เพราะผิดฉันทลักษณ์
- จ. แทนไม่ได้เพราะผิดฉันทลักษณ์และความหมาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์ซึ่งได้มาจากเรื่อง รามเกียรติ์ แล้วตอบคำถาม
ข้อ 35 – 36

"อันพระราชนิพนธ์รามเกียรติ์ ไซ้จะเป็นแก่นสารสิ่งใด ใครฟังอย่าได้ไหลหลง ซึ่งอักษรกลอนกล่าวล้าคัมมา	ทรงเพียรทรมารเรื่องนิยายไสย ดั่งพระทัยสมโภชบูชา จงปลงอนิจจังสังขาร โดยราชปริศนาภิรมย์"
--	---

35. องค์ผู้ทรงนิพนธ์มีพระราชประสงค์ให้
ผู้อ่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อเรื่อง
รามเกียรติ์
- ก. เป็นตัวอย่างของความไม่เที่ยงแท้
ของสิ่งต่าง ๆ ในโลก
 - ข. เป็นเรื่องที่มีแก่นสารควรศึกษาค้น
 - ค. เป็นแบบอย่างที่ดีต่อการดำรงชีวิต
 - ง. เป็นเรื่องที่ควรสมโภชบูชา
 - จ. ข้อ ข และข้อ ง ถูก

36. ข้อความตอนนี้นำมาจัดไว้ตอนใดของ
บทพระราชนิพนธ์เรื่องรามเกียรติ์
- ก. พระราชประวัติผู้ทรงพระราชนิพนธ์
 - ข. ชี้แจงที่มาของเรื่อง
 - ค. เริ่มเรื่อง
 - ง. จบเรื่อง
 - จ. ตอนใดก็ได้

คำชี้แจง คำถามตั้งเลข 37 - 41 เป็นคำถามในเรื่องยูเนสโก
จงอ่านคำถามแต่ละข้อด้วยความพิจารณา แล้วตอบคำถาม

37. "ตะเบงชะเวตี้เข้าสงครามนีกกว่านาย
ทัพอื่น หนุนเข้าตะลุมบอนกะเขาเหมือน
หนึ่งตัวเป็นทหารแล้ว พุทธิกรรมนี้ส่งผล
อย่างไร ?
- ก. เป็นกำลังใจแก่ทหารในกองทัพของ
พระองค์
- ข. ทำให้พระองค์มีความชำนาญศึกมากขึ้น
- ค. ทำให้พระองค์ได้รับอันตราย
- ง. ทำให้ทหารขาดความเคารพ
- จ. ทำให้เสียเกียรติของพระองค์
38. แผนการที่ทำให้แปรชนะศึกครั้งนี้ เป็น
แผนของใคร ?
- ก. พระเจ้าแปร
- ข. สอพิณยา
- ค. รานอง
- ง. ประชัน
- จ. ไชย
39. ข้อใดไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้พระเจ้า
ตะเบงชะเวตี้ พันภัยจากกองทัพแปร
ก. มีทหารคู่ใจที่พร้อมจะสละชีวิต
เพื่อพระองค์
- ข. พระเจ้าแปรทรงมีพระทัยเมตตา
- ค. ความช่วยเหลือของดวงวุ้น
- ง. ทรงมีพระหัตถ์ในการรบ
- จ. ความสามารถของจะเก็ค
40. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะเด่นของกองทัพแปร
- ก. แม่ทัพมีฝีมือและความเข้มแข็ง
เหนือกว่าข้าศึก
- ข. ความสามัคคีกลมเกลียวภายใน
- ค. ท้าเลที่ทั้งมันได้เปรียบข้าศึก
- ง. นายทัพมีความชำนาญการศึก
- จ. รู้จักภูมิประเทศดี
41. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะเด่นอันเป็นข้อได้เปรียบของกองทัพของอู
- ก. พระเจ้าตะเบงชะเวตี้เข้าสงครามแบบตะลุมบอน
- ข. มีการวางแผนการศึกที่ดีเยี่ยม
- ค. ทหารทุกคนฝึกปรือมาอย่างดี
- ง. นายทัพมีฝีมือกล้าแข็ง
- จ. อุดมด้วยทหารหนุ่ม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำประพันธ์ ซึ่ง
คัดมาจากเรื่องกุนภพฤทธาชาด
แล้วตอบคำถามข้อ 42 - 43

บ้างมีประสงก์

ชุ่มชื่นโคยหรง ก็ไต่ดังหวัง
ฝนชะน้ำเขาะ ต้นเกาะยับยั้ง
หน้าดินจึงยัง อยู่ไคควยคั

42. คำประพันธ์นี้ เป็นคำประพันธ์ชนิดใด ?

- ก. กาพย์สุรางคนางค์ 28
- ข. โคลงสี่สุภาพ
- ค. กาพย์ยานี 11
- ง. กลอนสุภาพ
- จ. ร่ายสุภาพ

43. คุณค่าพฤกษชาติที่กล่าวถึงนี้ ตรงกับ
คำกล่าวข้อใด ?

- ก. พืชทำให้ความอุดมของดินหมดไป
- ข. การปลูกพืชหมุนเวียน
- ค. การปลูกพืชคลุมดิน
- ง. การบำรุงรักษาดิน
- จ. การเพิ่มปุ๋ยในดิน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความซึ่งคัดมา
จากเรื่องแม่ศรีเรือน แล้วตอบ
คำถามข้อ 44

"ถึงหน้าคำก็ไต่คำไรถึงละสตรงค์แล้ว
เรือบรรทุกคำใหญ่ ๆ ขนาดสี่มือลิงก็ไต่
บาทหนึ่ง เรือหลายลำก็ไต่หลายบาท"

44. ข้อความนี้กล่าวถึงการขายอะไร ?

- ก. ข้าวเปลือก
- ข. ข้าวสาร
- ค. เกลือ
- ง. ถ่าน
- จ. ดั๋ง

45. จากเรื่องแม่ศรีเรือน เพราะเหตุใด
ผู้หญิงไทยสมัยก่อนจึงไม่ออกไปประกอบ
อาชีพนอกบ้าน

- ก. สังคมสมัยก่อนไม่นิยม
- ข. มีภาระทางบ้านมาก
- ค. ขาดการศึกษา
- ง. หางานยาก
- จ. ถูกทุกข้อ

46. แม่ศรีเรือนกรมีคุณสมบัติสำคัญตามข้อใด ?
- เป็นที่พึ่งและให้ความอบอุ่นแก่ครอบครัว
 - ทำงานบ้านทุกอย่างตามที่ได้รับมอบหมาย
 - ทำงานหารายได้ช่วยหัวหน้าครอบครัว
 - ใช้เงินที่หามาได้อย่างประหยัด
 - ดูแลอบรมลูก ๆ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความซึ่งคัดมาจากเรื่อง เศรษฐกิจศาสตร์ ในห้องแถว แล้วตอบคำถามข้อ 47

"ถ้าเกียรติของคนเราอยู่ที่การทำงานสุจริต กางเกงตัวนี้ควรถูกเรียกว่า กางเกงเกียรติยศ"

47. ข้อความนี้เน้นความสำคัญของสิ่งใด ?
- กางเกง
 - งานที่มีเกียรติ
 - เกียรติยศของคน
 - กางเกงเกียรติยศ
 - การทำงานที่สุจริต

48. จากเรื่องนิทานสุภาษิต ข้อใดเป็นคำสอนในพุทธศาสนา
- ให้สวดมนต์ก่อนนอนเวลา
 - ให้อ่อนน้อมเวลา
 - ให้ยากก็เลิก
 - ให้ทรนาค
 - ให้ยาก

49. นายประจักษ์กระทำความผิดในลักษณะใด ?
- พุกจาลวงเกิน
 - ขมเหงะรังแก
 - รับสินบน
 - เบียดบัง
 - กคโกง

50. พุทธศาสนาสอนให้บุคคลมีความเชื่อตามข้อใด ?
- เชื่อหลังจากพิจารณาไตร่ตรองด้วยปัญญา
 - เชื่อคำสอนในศาสนา
 - เชื่อโดยมีคำร่ำอั้งอิง
 - เชื่อโดยการคาดคะเน
 - เชื่อโดยการเดา